

מוסדי הלשון העברית

قواعد وقراءة ومحادثة وترجمة

דִקְדוּק ، קְרִיאָה ، שִׂיחָה וְתַרְגּוּם

تأليف

ابراهيم موسى هنداوى

مدرس اللغة العبرية بالكلية الحربية وكلية الطيران

الجزء الثانى

وملحق به معجم عبرى — عربى

ملتزمة النشر والطبع
مكتبة النهضة المصرية
٩ شارع عدلى باشا : بالقاهرة

مطبعة الشبكشى بالأزهر بمصر

مبادئ اللغة العبرية

מוסדי הלשון העברית

قواعد وقراءة ومحادثة وترجمة

דִקְדוּק ، קְרִיאָה ، שִׂיחָה וְתַרְגּוּם

تأليف

ابراهيم موسى هنداوى

مدرس اللغة العبرية بالكلية الحربية وكلية الطيران

الجزء الثانى

وملحق به معجم عبرى — عربى

ملتزمة النشر والطبع
مكتبة النهضة المصرية
٩ شارع عدلى باشا : بالقاهرة

مطبعة الشبكشى بالأزهر بمصر

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمة

حمداً لله وشكراً على أن أمدنى بقوة من عنده أعانتنى على إتمام تأليف الجزء الثانى من كتاب مبادىء اللغة العبرية الحديثة ويسرنى كل السرور أن أقدمه للقراء والراغبين فى تعلم هذه اللغة

وهذا الجزء متمم للجزء الأول فى البرنامج المرسوم لتعليم اللغة العبرية فى المرحلة المتوسطة . وقد سلكت فيه الطريقة التى سلكتها فى الجزء الأول فأوردت فيه قواعد اللغة وشرحتها بشكل مبسط بعيد عن التعقيد وشرحت كذلك معانى الكلمات العبرية وأكثرت من استعمالها فى قطع للمطالعة والمحادثة . كما أوردت فيه قطعاً كثيرة للترجمة من العربية إلى العبرية ، وجعلت فى آخره ترجمة القطع من العربية إلى العبرية ليعرف الطالب الترجمة الصحيحة ويقف على مواضع الخطأ وصوابه فى الترجمة .

ولما كان الطالب كذلك فى حاجة إلى معجم يعينه على معرفة معانى الكلمات العبرية فقد ألحقت به فى آخره معجما لأشهر الكلمات العبرية وأكثرها شيوعا واستعمالا ومعانيها العربية وذلك لكى تعين الطالب على الكشف عن الكلمات ومعرفة معانيها بطريقة سهلة وزيادة فى إفادة الطالب فى حفظ معانى الكلمات واستعمالها وأرجو أن يكون هذا العمل خير معين لطلاب اللغة العبرية الحديثة والراغبين فى تعلمها وما توفيقى إلا بالله ؟

القاهرة فى أغسطس ١٩٥٣

المؤلف

ابراهيم موسى هنداوى

א	אָלֶף.	ם	ם סוֹפִית.
ב	בֵּית.	נ	נוּן.
ב	בֵית.	ן	ן סוֹפִית.
ג	גִּמֶל.	ס	סָמֶךְ.
ד	דָּלֶת.	ע	עַיִן.
ה	הֵא.	פ	פֵּא.
ו	וָו.	פ	פֵא.
ז	זַיִן.	ף	ף סוֹפִית.
ח	חֵית.	צ	צָדִי.
ט	טֵית.	ץ	ץ סוֹפִית.
י	יוֹד.	ק	קוּף.
כ	כַּף.	ר	רֵישׁ.
כ	כַף.	ש	שִׁין.
ך	ךְ סוֹפִית.	ש	שִׂין.
ל	לָמֶד.	ת	תָּו.
מ	מֵם.	ת	תָו.

קָמֵץ	ו חוֹלֶם	צֵירֵה	חִירִק
פַּתָּח	ו שׁוּרֶק	סֶגוֹל	קִבּוּץ

שִׁעוּר רִאשׁוֹן

הַפְּעָלִים الأفعال

تنقسم الأفعال فى اللغة العبرية إلى ثلاثة أقسام حسب الزمن

(١) ماضى זְמַן עָבַר مثل אָכַל
(٢) حالى זְמַן הֹוֶה » אוֹכֵל
(٣) مستقبل זְמַן עָתִיד » יֹאכַל

הֹוֶה – בֵּינוֹנִי — الحالى أو (اسم الفاعل)

לְזָכָר	לִנְקֵבָה
אֲנִי כּוֹתֵב	אֲנִי כּוֹתְבָה أو כּוֹתֶבֶת
אַתָּה »	אַתְּ » » »
הוּא »	הִיא » » »
אֲנַחְנוּ כּוֹתְבִים	אֲנַחְנוּ כּוֹתְבוֹת
אַתֶּם »	אַתֶּן »
הֵם »	הֵן »

מִלִּים

כּוֹתֵב	أكتب	לוֹמֵד	أتعلم
יוֹשֵׁב	أجلس (أسكن)	שׁוֹמֵר	أحرس
שׁוֹכֵב	أنام	אוֹהֵב	أحب

עָיֵף	أتعب	עוֹמֵד	أقف
הוֹלֵךְ	أذهب	קוֹצֵף	أغضب
דָּבָר	كلمة (شيء)	עוֹנֵשׁ	أعاقب
עֵת	وقت (فرصة)	שׁוֹפֵךְ	أسكب
עוֹזֵר	أساعد		

ملاحظات :

(١) صيغة الفعل الحالى تدل على اسم الفاعل أيضاً وتكون غالباً (ֹ ֵ)

(٢) يكون معناها أيضاً الصفة مثل אֲנִי שׁוֹמֵר أنا حارس

(٣) يصح أن يسبق الضمير الفعل فى الزمن الحالى أو يلحقه مثل כּוֹתֵב אֲנִי أو אֲנִי כּוֹתֵב . وأما فى حالة الاستفهام فان الضمير يأتى دائماً بعد الفعل مثل הַכּוֹתֵב אַתָּה ؟

(٤) كلمة רַב ، הַרְבֵּה معناهما (كثير) ولكن רַב تستعمل صفة أما הַרְבֵּה فتستعمل ظرفاً

(٥) علامة المفعول אֶת أو אוֹת تسبقه إذا كان معرفاً بأداة التعريف أو باضافته إلى الضمير، ولا تسبقه إذا كان نكرة مثل אֲנִי אוֹכֵל לֶחֶם أنا آكل خبزاً אֲנִי אוֹכֵל אֶת הַלֶּחֶם أنا آكل الخبز

קְרִיאָה

אֲנִי הוֹלֵךְ אֶל דּוֹדִי הַיָּקָר פַּעֲמַיִם בַּיּוֹם. אֲחוֹתִי אֵינֶנָּה הוֹלֶכֶת הַיּוֹם אֶל בֵּית הַסֵּפֶר, כִּי חוֹלָה הִיא, הִנֶּהָ שׁוֹכֶבֶת עוֹד עַל מִטָּתָהּ. הִנֵּה חֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְאָבִינוּ עוֹדֶנּוּ יוֹשֵׁב אֶל שֻׁלְחָנוֹ וְכוֹתֵב מִכְתָּבִים. אֲבוֹתֵינוּ אוֹהֲבִים אוֹתָנוּ מְאֹד וַאֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתָם. אֲנִי כוֹתֵב הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים הָאֶחָד אֶל אִמִּי הַיְקָרָה הַיּוֹשֶׁבֶת עַתָּה עִם אָחִי הַקָּטָן בְּעִיר דּוֹדִי, הַשֵּׁנִי, אֶל דּוֹדָתִי, וְהַשְּׁלִישִׁי אֶל רֵעִי הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַקְּרוֹבָה. רֵעִי הֶעָצֵל אוֹהֵב לֶאֱכֹל הַרְבֵּה וְלִלְמֹד מְעַט. אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים אֶת הַלָּשׁוֹן הָעִבְרִית זֶה שְׁנֵי חֳדָשִׁים. וַאנחנו אוֹהֲבִים אוֹתָהּ מְאֹד, כִּי שָׂפָה יָפָה הִיא. הַיֶּלֶד הַזֶּה אוֹכֵל עֶשֶׂר פְּעָמִים בַּיּוֹם, וּפִיו מָלֵא תָמִיד. הַנַּעַר הֶעָצֵל הַהוּא אֵינֶנּוּ לוֹמֵד לִכְתֹּב אֲבָל לוֹמֵד הוּא לַעֲמֹד עַל רֹאשׁוֹ וְלַהֲלֹךְ עַל יָדָיו. אָחִי הַקָּטָן הַיּוֹשֵׁב עַתָּה בְּעִיר אחוֹתֵנוּ הַגְּדוֹלָה כּוֹתֵב אֵלַי מִכְתָּבִים שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁבוּעַ, מִכְתָּבָיו אֲרֻכִּים מְאֹד, אֲבָל יָפִים הֵם, בְּמִכְתָּבוֹ הָרִאשׁוֹן מִיּוֹם הַשְּׁנַיִם עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, הוּא כוֹתֵב כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה

מִכְתָּב

אָחִי הַיָּקָר

בְּבֵית אחוֹתֵנוּ טוֹב לִי מְאֹד, כִּי יֵשׁ לָהּ גַּן יָפֶה וְגַם סוּס לְבֵן קָטָן. גַּם בֵּן וּבַת לָהּ אֲבָל הֵם עוֹדָם יְלָדִים קְטַנִּים, וְעוֹד אֵינָם הוֹלְכִים עַל רַגְלֵיהֶם. גַּם אִישָׁהּ אִישׁ טוֹב הוּא וְהוּא אוֹהֵב אוֹתִי מְאֹד, וַאֲנִי הוֹלֵךְ עִמּוֹ אֶל בֵּית תְּפִלָּתוֹ בְּכָל יוֹם הַשַּׁבָּת. פֹּה יֵשׁ דְּבָרִים רַבִּים לֶאֱכֹל וַאֲנִי אוֹכֵל פְּעָמִים רַבּוֹת בַּיּוֹם. פֹּה אֵינֶנִּי לוֹמֵד כֹּל דָּבָר מִלְּבַד שְׂפַת עֵבֶר שָׁעָה אַחַת בַּיּוֹם וְזֶה טוֹב בְּעֵינַי מְאֹד. גַּם יֵשׁ לִי רֵעִים רַבִּים נְעָרִים קְטַנִּים כָּמוֹנִי וְגַם הֵם אֵינָם לוֹמְדִים כָּמוֹנִי. אנַחְנוּ יוֹשְׁבִים כָּל הַיּוֹם בַּגַּן אוֹ בַשָּׂדֶה אוֹ עַל הֶהָרִים אֲשֶׁר אֵצֶל הָעִיר. מִטָּתִי עוֹמֶדֶת בַּחֲדַר הַיְלָדִים, וְאֵצֶל מִטָּתִי שֻׁלְחָן קָטָן וְעָלָיו מְנוֹרָה יָפָה. פֹּה חַם עַתָּה מְאֹד, הֲגַם בְּעִירְכֶם חַם? מַה שְּׁלוֹם אבוֹתֵינוּ? מַה־שְּׁלוֹם מוֹרִי? עַתָּה עֵת לִי לִשְׁכַּב עַל מִטָּתִי כִּי הִנֵּה הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית. לָכֵן אֵינֶנִּי כּוֹתֵב לְךָ עוֹד בַּיּוֹם הַזֶּה

שָׁלוֹם לְךָ מֵאֵת אָחִיךָ הָאוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד

שִׂיחָה — שאלות ועֲנוֹת

ש – כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי אָחִיךָ ?

ע – בֶּן שֶׁבַע שָׁנִים וָחֵצִי הוּא עַתָּה

ש – הֲזֹאת אִמְּךָ ? וּמִי הַנַּעֲרָה הַהוֹלֶכֶת אַחֲרֶיהָ ?

ע – כֵּן זאת אִמִּי וְהַנַּעֲרָה ההוֹלֶכֶת אַחֲרֶיהָ אֲחוֹתִי הִיא

ש – מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדְּךָ וְכָל רֵעֶיךָ עוֹמְדִים ?

ע – אֵין בְּחֶדְרִי רַק כִּסֵּא אֶחָד לָכֵן כֻּלָּם עוֹמְדִים

ש – הַאֵינְכֶם הוֹלְכִים עִמָּנוּ אֶל גַּן רֵעֵנוּ ?

ע – לֹא , אֵין לָנוּ עֵת כִּי עַתָּה הַשָּׁעָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה וּבַשָּׁעָה הַשְּׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים לֶאֱכֹל

ש – אִם אוֹהֲבִים אַתֶּם אוֹתִי , תַּלְמִידַי הַטּוֹבִים , מַדּוּעַ אֵינְכֶם לוֹמְדִים הַרְבֵּה ?

ע – אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתְךָ מְאֹד , מוֹרֵנוּ הַיָּקָר , אֲבָל עֲצֵלִים אֲנַחְנוּ

ש – אָבִי הַיָּקָר , הַהוֹלֵךְ אַתָּה הַיּוֹם עִמִּי אֶל דּוֹדֵנוּ הַזָּקֵן ?

ע – לֹא , בְּנִי הַטּוֹב , אֵין לִי עֵת הַיּוֹם

ש – מִי הָאֲנָשִׁים הָעוֹמְדִים לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וּמִי הַנָּשִׁים הַיּוֹשְׁבוֹת לִפְנֵיהֶם ?

ע – הָאֲנָשִׁים הֵם אַחֵי אֲדוֹן הַבַּיִת וְהַנָּשִׁים נְשֵׁיהֶם בַּחֶדֶר חַם לָהֶן לָכֵן יוֹשְׁבוֹת הֵן לִפְנֵי הַבַּיִת

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية

التلاميذ يجلسون (جالسون) فى المدرسة ، والمدرس يقف (واقف) من يتعلم فى مدرستك غيرك ؟ يتعلم فى مدرستى ثمانية عشر تلميذاً غيرى . نحن نحبكم جداً ، ولكنكم لا تذهبون معنا ، لأنكم دائما جالسون عند هؤلاء الفتيان الذين يتعلمون فى مدرسة أخرى . الطريق الذى تمشى أنت عليه جميل جداً ، وأنا أيضاً أحب الذهاب عليه .

بنت عمتى المقيمة فى أرض اسرائيل تكتب لنا خطابات بلغة عبرية ، وهى تقول فى خطابها الأخير المرسل فى اليوم الحادى عشر من الشهر الأخير ، إن المكان الذى يقيمون فيه جميل جداً ، وأمام بيتها وخلفه توجد حدائق وأشجار وأزهار جميلة ، وأيضاً توجد به جبال كثيرة .

שִׁעוּר שֵׁנִי

الأفعال التى تنتهى بـ ח أو ע من الفعل الحالى

ملاحظة : كل الأفعال التى تكون لامها أى الحرف الثالث فيها حرف ח أو حرف ע تأخذ الحاء أو العين فتحة مستعارة مثل שׁוֹמֵעַ يسمع

לִנְקֵבָה		לְזָכָר
יוֹדַעַת	يعرف	יוֹדֵעַ
שׁוֹמַעַת	يسمع	שׁוֹמֵעַ
שׁוֹלַחַת	يرسل	שׁוֹלֵחַ
לוֹקַחַת	يأخذ	לוֹקֵחַ
שׁוֹמֶרֶת	يحرس	שׁוֹמֵר
צוֹעֶקֶת	يصرخ	צוֹעֵק
עוֹקֶרֶת	يقلع	עוֹקֵר
שׁוֹבֶרֶת	يكسر	שׁוֹבֵר
קוֹרֵאת	يقرأ . ينادى . يسمى	קוֹרֵא

רוֹפֵא يعالج (طبيب) רוֹפְאִים أطباء

קוֹל صوت קוֹלוֹת أصوات (جمع شاذ)

אָנָה ؟ לְאָן ؟ إلى أين ؟

אֲנִי הוֹלֵךְ יְרוּשָׁלַיְמָה (= לִירוּשָׁלַיִם) أنا ذاهب إلى أورشليم

אָבִי שׁוֹלֵחַ אוֹתִי הַגַּנָּה (= לְהַגַּן = אֶל הַגַּן)

הַבַּיְתָה (= לַבַּיִת = אֶל הַבַּיִת إلى البيت

שׁוֹמְרִי (שׁוֹמֵר שֶׁלִּי) حارسي – الحارس الذي لي

קְרִיאָה

אָחִיךָ הַקָּטָן קוֹרֵא לְךָ בְּקוֹל גָּדוֹל וְאַתָּה יוֹשֵׁב עַל מְקוֹמְךָ וְאֵינְךָ הוֹלֵךְ אֵלָיו – נְעָרִים טוֹבִים שׁוֹמְעִים לֹא רַק בְּקוֹל אֲבוֹתֵיהֶם וּמוֹרֵיהֶם ، כִּי אִם גַּם לְדִבְרֵי כָּל אִישׁ חָכָם .

הַיֶּלֶד הַזֶּה שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הוּא לוֹקֵחַ בְּיָדוֹ . הָאִישׁ הַזָּקֵן הַזֶּה שׁוֹמֵר גַּנֵּנוּ הוּא וּבְכָל פַּעַם אֲשֶׁר רֵעֵינוּ לוֹקְחִים תַּפּוּחִים מִגַּנֵּנוּ ، הוּא צוֹעֵק עֲלֵיהֶם בְּקוֹל גָּדוֹל . הִנְּךָ קוֹרֵא תָּמִיד בִּסְפָרִים גַּם בְּעֵת אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹכֵב עַל מִטָּתְךָ בַּלַּיְלָה ، לָכֵן הִנְּךָ חוֹלֶה בְּעֵינֶיךָ . הַיֶּלֶד צוֹעֵק זֶה כְּשָׁעָה וְקוֹרֵא לְאִמּוֹ וְאֵין שׁוֹמֵעַ כִּי כָל אַנְשֵׁי הַבַּיִת יוֹשְׁבִים בַּגָּן .

אַחְיוֹתַי הַקְּטַנּוֹת הוֹלְכוֹת בְּכָל יוֹם אֶל דּוֹדָתֵנוּ הַטּוֹבָה לִשְׁמוֹעַ אֶל הַסִּפּוּרִים הַיָּפִים אֲשֶׁר הִיא

קוֹרְאָה בְּאָזְנֵיהֶן . בֶּן דוֹדָתֵךְ הַקָּטָן הַלּוֹמֵד בְּבֵית סִפְרֵנוּ , כּוֹתֵב מִכְתָּבִים יָפִים בִּשְׂפַת עֵבֶר וְהוּא הֶחָרוּץ בְּכָל חֲבֵרָיו , לָכֵן כָּל יוֹדְעָיו (= כָּל הַיּוֹדְעִים אוֹתוֹ) אוֹהֲבִים אוֹתוֹ מְאֹד , וְגַם בְּעֵינֵי מוֹרֵנוּ הוּא יָקָר מְאֹד . עַל עֲצֵי גַּנֵּנוּ יֵשׁ תַּפּוּחִים אֲדֻמִּים הַרְבֵּה וְאֵין לוֹקֵחַ אוֹתָם כִּי שִׁפְחָתֵנוּ הַזְּקֵנָה שׁוֹמַרְתָּם

אָחִי הַקָּטָן עוֹדֶנּוּ יוֹשֵׁב בְּעִיר אֲחוֹתִי וְעוֹדֶנּוּ כּוֹתֵב אֵלַי מִכְתָּבִים יָפִים , וְהִנְנִי לִקְרֹא בְּאָזְנֵיכֶם אֶת דִּבְרֵי מִכְתָּבוֹ הָאַחֲרוֹן , מִיּוֹם הָעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה הוּא כוֹתֵב כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה

מִכְתָּב

אָחִי הַיָּקָר

הֲיוֹדְעִים אַתֶּם , כִּי אֲחוֹתֵנוּ חוֹלָה הַיּוֹם בְּשִׁנֶּיהָ ? וְאִישָׁהּ הוֹלֵךְ עַתָּה לִקְרֹא לָרוֹפֵא לַעֲקֹר לָהּ אֶת שִׁנָּהּ הָרָעָה , אֲבָל הִיא אֵינֶנָּה צוֹעֶקֶת , כִּי אִשָּׁה חֲכָמָה הִיא . הֲיוֹדֵעַ אַתָּה שְׁמוֹת יַלְדֵי אֲחוֹתֵנוּ ?

שֵׁם הַבֵּן אֲחִיטוּב וְשֵׁם הַבַּת צִפּוֹרָה זֶה שֵׁם יָפֶה מְאֹד . יֵשׁ לִי פֹּה רֵעַ יָקָר , וּשְׁמוֹ יְהוּדָה וְהוּא שׁוֹלֵחַ לְךָ הַיּוֹם מִכְתָּב . בְּגַן אֲחוֹתֵנוּ יֵשׁ עַתָּה תַּפּוּחִים אֲדֻמִּים רַבִּים מְאֹד וַאֲנִי וְרֵעִי אוֹכְלִים אוֹתָם . מַשְּׁלוֹם כֻּלְּכֶם ? הֲלוֹמֵד אַתָּה הַרְבֵּה ? הַיּוֹם פֹּה רוּחַ גָּדוֹל וְקַר וַעֲנָנִים שְׁחוֹרִים עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם . עַתָּה אֵין לִי עֵת לִכְתּוֹב לְךָ עוֹד , כִּי אחוֹתִי שׁוֹלַחְתַּנִי לִשְׁכַּב עַל מִטָּתִי , וַאֲנִי שׁוֹמֵעַ תָּמִיד בְּקוֹלָהּ מִי עַתָּה הָרִאשׁוֹן בְּבֵית סִפְרְךָ ? שָׁלוֹם לְךָ מֵאֵת אָחִיךָ הָאוֹהַבְךָ

שִׂיחָה

ש — הַאֵינְךָ שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל אָחִיךָ ?

ע — שׁוֹמֵעַ אֲנִי , אֲבָל אֵינֶנִּי הוֹלֵךְ אֵלָיו , כִּי קוֹרֵא אֲנִי בְּסִפְרִי סִפּוּר יָפֶה מְאֹד

ש — הֲיוֹדַעַת אַתְּ אחוֹתִי , כִּי דוֹדָתֵנוּ שׁוֹלַחַת אֶת בְּנָהּ הַקָּטָן אֵלֵינוּ לִימֵי חַג הַפֶּסַח ?

ע — לֹא , אָחִי , אֵינֶנִּי יוֹדַעַת אֶת הַדָּבָר הַזֶּה ,

ש — מַדּוּעַ אַתָּה צוֹעֵק בְּקוֹל גָּדוֹל כָּזֶה, יַלְדִּי הַיָּקָר?

ע — אֲחוֹתִי לוֹקַחַת אֶת תַּפּוּחַי מִיָּדִי, לָכֵן אֲנִי צוֹעֵק

ש — אָנָה אַתֶּם הוֹלְכִים בַּיְתָה, חֲבֵרַי?

ע — אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בֵּיתָה שְׁמוּאֵל רֵעֵנוּ, כִּי מוֹרֵנוּ שׁוֹלֵחַ אוֹתָנוּ לִקְרֹא לָרוֹפֵא הַיּוֹשֵׁב שָׁם

ש — מָה הַקּוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר בְּבֵיתְכֶם?

ע — בְּבֵיתֵנוּ יוֹשֵׁב רוֹפֵא שִׁנַּיִם, וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הוּא עוֹקֵר אֶת שִׁנֵּיהֶם צוֹעֲקִים תָּמִיד בְּקוֹל גָּדוֹל

ש — מִי עוֹקֵר פִּרְחֵי גַּנֵּנוּ?

ע — אָחִיךָ הַקָּטָן עוֹקְרָם, כִּי הוּא אוֹהֵב לַעֲקֹר כָּל דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ

ש — אָנָה אַתְּ הוֹלֶכֶת אֲחוֹתִי?

ע — אֲנִי הוֹלֶכֶת הַבַּיְתָה כִּי אִמִּי שׁוֹלַחְתַּנִי לִשְׁמוֹר אֶת בֵּיתֵנוּ

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

أمنـــا الحـكيمة تحفظنا من أصدقاء أشرار ، ومن أجل ذلك هى تطرد (ترسل) أبناء جارنا من بيتنا ، ونحن نسمع أمرها ولا نذهب معهم ولا نجلس عنـدهم . ها أنا الآن وحدى فى كل هـذا البيت الـكبير وأنا أحرسه . بنت عمى الصغيرة مجتهدة جداً ، وهى تتعـلم ثلاث لغات ، وأيضاً هى تعرف القراءة والـكتابة بالعـبرية ، من أجل ذلك يحبها كل من يعرفها . المدرسون يحبون تلاميذهم الطيبين ولا يحبون تلاميذهم الأشرار

תַּרְגִּיל

עֲנֵה

(١) מַדּוּעַ אֵינְךָ שׁוֹלֵחַ לִי אֶת סְפָרַי אֲשֶׁר אִתְּךָ ?

(٢) מִי קוֹרֵא לִי ?

(٣) הֲיוֹדְעִים אַתֶּם אַיֵּה הָרוֹפֵא ?

(٤) מַדּוּעַ אַתֶּן עוֹקְרוֹת אֶת הַפְּרָחִים מִגַּנֵּנוּ ?

(٥) אָנָה אַתְּ הוֹלֶכֶת לְבַדֵּךְ אֲחוֹתִי ?

(٦) מַדּוּעַ אֵינְךָ אוֹכֵל אֶת הַתַּפּוּחַ אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ עַל הַשֻּׁלְחָן ?

שִׁעוּר שְׁלִישִׁי

הַמָּקוֹר المصـدر

(١) للمصدر صيغتان :

(ا) مصدر مطلق מָקוֹר נִפְרָד مثل שָׁמֹר حراسة
(ب) مصدر مقيد מָקוֹר נִסְמָךְ مثل שְׁמֹר

(٢) والمصـدر المطلق يتكون من ثلاثة أحرف وحركتين قامص وحولم مثل כָּתֹב كتابة

(٣) وفى المصدر المقيد تتغـير القامص فى الحرف الأول إلى شقا مثل כְּתֹב

(٤) وفى المصدر المبدوء بأل א تتغـير القامص إلى حطف سيجول مثل אֱכֹל

تدخل الحروف מ ל כ ב على المصدر مثل לַעֲמֹד للوقوف

أمثـــلة

קָצֹף עַל	غضب	עָזֹר	مساعدة
עָנֹשׁ	عقـــاب	עָיֹף	تعب
שָׁפֹךְ	سكب	לָקַח	درس

קְרִיאָה

הַמּוֹרֶה קוֹצֵף עַל תַּלְמִידוֹ עַל עָמְדוֹ עַל הָהָר שָׁעָה אַחַת, מִבְּלִי (בְּלִי) שְׁאֹל אֶת פִּיו (= אוֹתוֹ), וְלָכֵן הוּא אוֹמֵר לְעָנְשׁוֹ. אִמִּי עוֹנֶשֶׁת אֶת אֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה עַל שָׁפְכָה אֶת הַדְּיוֹ עַל הַשֻּׁלְחָן בְּכָתְבָהּ מִכְתָּב לְרֵעוּתָהּ. לִי לִכְתֹּב הַיּוֹם מִכְתָּבִים הַרְבֵּה, אֲבָל אֵין בִּי כֹּחַ לְכָתְבָם כֻּלָּם, כִּי עָיֵף אֲנִי מְאֹד לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל מִמְּךָ לְעָזְרֵנִי וְלִכְתֹּב שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים בִּשְׁמִי

אָחִי הַגָּדוֹל עוֹזְרֵנִי תָּמִיד בְּלָמְדִי אֶת לִקְחִי לְבֵית הַסֵּפֶר, אבל מוֹרִי קוֹצֵף עָלָיו עַל עָזְרוֹ לִי בְּאָמְרוֹ, כִּי עַל כָּל תַּלְמִיד לִלְמֹד אֶת לִקְחוֹ בְּלִי עוֹזֵר. טוֹב לַחֲבֵרִים לַעֲזֹר אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. לֹא טוֹב לַחֲבֵרִים קְצֹף אִישׁ עַל אָחִיו.

עָלַי לִשְׁלֹחַ סְפָרִים לְרֵעִי, וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ בְּיַד-מִי לְשָׁלְחָם. אַחַי קוֹרְאִים בִּסְפָרִים גַּם בְּאָכְלָם וְגַם בְּשָׁכְבָם עַל מִטָּתָם בַּלַּיְלָה, וְאָבִי אוֹמֵר לְעָנְשָׁם עַל הַדָּבָר הַזֶּה. יֵשׁ סִפּוּרִים יָפִים בִּסְפָרַי, אֲבָל אֵין לִי עֵת לְקָרְאָם, כִּי טוֹב לִלְמֹד מִקְרָא סִפּוּרִים. לֹא טוֹב שְׁלֹחַ דְּבָרִים יְקָרִים בְּיַד נַעַר קָטָן, כִּי הוּא אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ לְשָׁמְרָם

שִׂיחָה

ש – אִם חוֹלֶה אַתָּה, מַדּוּעַ אֵינְךָ שׁוֹאֵל בָּרוֹפְאִים?
ע – הָרוֹפְאִים אֵינָם יוֹדְעִים בַּמֶּה לְרַפְּאֵנִי
ש – מִי שׁוֹלַחֲךָ אֵלַי?
ע – אָבִי שׁוֹלְחֵנִי לִשְׁאֹל לִשְׁלוֹמְךָ
ש – עַל מַה קוֹצְפוֹת אַחְיוֹתֶיךָ עָלַי?
ע – עַל אָמְרְךָ עֲלֵיהֶן כִּי עֲצֵלוֹת הֵן
ש – מִי הָאִישׁ הֶעָנִי הַהוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ?
ע – זֶה אָחִי שְׁכֵנֵנוּ הֶעָשִׁיר וְהַנַּעֲרָה ההוֹלֶכֶת אַחֲרָיו בִּתּוֹ הִיא, הֵם הוֹלְכִים אֶל שְׁכֵנֵנוּ לִשְׁאֹל מֵאִתּוֹ כֶּסֶף לִימֵי הֶחָג
ש – לָמָּה אַתֶּם שׁוֹכְבִים עַל מִטֹּתֵיכֶם בְּלָמְדְכֶם אֶת לְקָחֵיכֶם?
ע – יַעַן כִּי אֵין בָּנוּ כֹחַ לְלָמְדָם בְּעָמְדֵנוּ עַל רַגְלֵנוּ
ש – מַדּוּעַ אֵינֵךְ הוֹלֶכֶת, בִּתִּי, אֶל דּוֹדָתֵךְ, לִשְׁאֹל לִשְׁלוֹמָהּ?
ע – אֲנִי עֲיֵפָה עַתָּה מְאֹד, אִמִּי הַטּוֹבָה, אֲבָל אֲנִי כוֹתֶבֶת לָהּ מִכְתָּב וַאֲנִי שׁוֹלַחְתּוֹ לָהּ בְּיַד אָחִי
ש – מִי שׁוֹפֵךְ מַיִם בַּדְּיוֹ?
ע – אחוֹתֵנוּ הַקְּטַנָּה שׁוֹפֶכֶת תָּמִיד מַיִם בַּדְּיוֹ

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية

مدرسنا يرسلنا إليك لسؤالك لماذا لم تذهب إلى المدرسة منذ ثلاثة أيام . أنا أرجو منك مساعدتى فى تعليمى درسى لأنى مريض اليوم برأسى . كل من يعرفونكم يقولون إنه لا يوجد فى كل المدينة تلاميذ كسالى مثلكم . ها أنا أرسل لك ياصديقى العزيز الكتاب الذى تطلبه منى . أنا متعب جداً الآن . نحن نسمع بآذاننا ونمشى بأرجلنا .

תַּרְגִּיל

أجب عن الأسئلة الآتية بالعبرية

(١) כַּמָּה יָמִים בַּחֹדֶשׁ ؟
(٢) הֲיוֹדֵעַ אַתָּה עִבְרִית ؟
(٣) הֲיֵשׁ סִפּוּרִים יָפִים בְּסִפְרְךָ ؟
(٤) מִי יוֹשֵׁב עִמְּךָ בְּבֵיתְךָ ؟
(٥) אַיֵּה סִפְרְךָ הֶחָדָשׁ ؟
(٦) כַּמָּה רֵעִים יֵשׁ לְךָ ؟

שִׁעוּר רְבִיעִי

בֵּינוֹנִי פָּעוּל اسم المفعول

שָׁבוּר	مكسور	שְׁבוּרָה	مكسورة
שָׁלוּחַ	مرسل	שְׁלוּחָה	مرسلة
קָרוּא	مدعو	קְרוּאָה	مدعوة
קָרוּעַ	ممزق	קְרוּעָה	ممزقة
שָׁאוּל	مسئول(مستعار)	שְׁאוּלָה	مستعارة
אָהוּב	محبوب	אֲהוּבָה	محبوبة

מִלִּים

עַל דְּבַר	بسبب (لأن)	עֶרֶב	مساء
לָבַשׁ	لبس	בֹּקֶר	صباح
לֵב ، לֵבָב	قلب	לִבּוֹת ـ לְבָבֹת	قلوب
אֱמֶת	امانة ـ صدق	חוּץ ـ חוּצוֹת	شوارع
אֵיפֹה	أين	אֵפוֹא ـ אֵפוֹ	الان ـ حينئذ
כְּבָר	سابقا (قبل الآن)		

ملاحظات (١) يحرك الحرف الأول من اسم المفعول بالقامص فى حالة المفرد المذكر . ويحرك بالشفا فى حالة المفردة وفى حالة الجمع بنوعيه مذكر ومؤنث

(٢) ويحرك الحرف الأول بحركة حطف بتاح (־ֲ) اذا كان
א أو ה أو ח أو ע

(٣) אֵיפֹה ، אַיֵּה معناها (أين) ولكن الأولى تستعمل مع الأفعال مثل אֵיפֹה יוֹשֵׁב אַתָּה ؟ والثانية تستعمل فقط مع الأسماء والضمائر مثل אַיֵּה בִּנְךָ ؟

קְרִיאָה

הַסֵּפֶר אֲשֶׁר אַתָּה שׁוֹאֵל מִמֶּנִּי בְּמִכְתָּבְךָ מִיּוֹם הַשְּׁמוֹנָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה ، שָׁלוּחַ אֵלֶיךָ כְּבָר. הַדְּיוֹ שְׁפוּכָה ، וְעַתָּה אֵין לִי בַּמֶּה לִכְתֹּב. הַמִּכְתָּבִים כְּתוּבִים כְּבָר ، אֲבָל עוֹד אֵינָם שְׁלוּחִים כִּי אִישׁ אֵין אִתִּי לְשָׁלְחָם בְּיָדוֹ . עַתָּה יוֹדֵעַ אֲנִי ، מַדּוּעַ הִנְּךָ חוֹלֶה תָּמִיד ، יַעַן עָמְדְךָ בַּחוּץ בִּימֵי הַחֹרֶף הַקָּרִים מִבְּלִי לִלְבֹּשׁ בֶּגֶד חַם

בַּקַּיִץ אֲנַחְנוּ לוֹבְשִׁים בְּגָדִים לְבָנִים ، וּבַחֹרֶף ، בְּגָדִים שְׁחוֹרִים . בְּבֵית הַחוֹלִים יֵשׁ אֲנָשִׁים רַבִּים שְׁבוּרֵי־יָד וּשְׁבוּרֵי רֶגֶל . הַמְּנוֹרָה אֲשֶׁר עַל שֻׁלְחָנְךָ שְׁאוּלָה הִיא ، לָכֵן עָלֶיךָ לְשָׁמְרָהּ מְאֹד .

יוֹשְׁבֵי הַבַּיִת הַקָּטֹן הַזֶּה עֲנִיִּים יְדוּעִים הֵם וְאָבִי שׁוֹלֵחַ לָהֶם כֶּסֶף בְּיָדִי אַרְבַּע פְּעָמִים בַּחֹדֶשׁ. כָּל הַכִּסְאוֹת אשר בְּחֲדָרִי שבוּרים כִּי אָחִי הַקָּטֹן שׁוֹבְרָם, בְּעָמְדוֹ תָּמִיד, לָכֵן אוֹמֶרֶת אִמִּי לְעָנְשׁוֹ.

שִׂיחָה

ש – מַדּוּעַ הַנְּךָ הוֹלֵךְ הַחוּצָה בְּבֶגֶד קָרוּעַ כָּזֶה ?

ע – אֲנִי לוֹבֵשׁ עָלָיו בֶּגֶד אַחֵר חָדָשׁ

ש – הַקְּרוּאִים אַתֶּם אֶל בֵּית דוֹדֵנוּ בָּעֶרֶב הַזֶּה ?

ע – אֵינֶנּוּ קְרוּאִים אֵלָיו, וְגַם בְּקָרְאוֹ לָנוּ אֵינֶנּוּ הוֹלְכִים אֵלָיו, כִּי קוֹצְפִים אֲנַחְנוּ עָלָיו

ש – מִי הוּא הַנַּעַר קְרוּעַ הַבֶּגֶד הַהוֹלֵךְ מֵאַחֲרֵינוּ ?

ע – זֶה בֶּן שְׁכֵנֵנוּ הֶעָנִי וְכָל אֶחָיו וְאַחְיוֹתָיו הוֹלְכִים קְרוּעֵי בְּגָדִים מֵאֵין כֶּסֶף לַאֲבִיהֶם

ש – לְמִי נְתוּנִים בְּגָדֶיךָ הַיְשָׁנִים ?

ז – אֲנִי נוֹתְנָם תָּמִיד לִבְנֵי שְׁכֵנֵנוּ הָעֲנִיִּים ואני עוֹזְרָם גַּם בְּכֶסֶף וּבִסְפָרִים

ש – מַדּוּעַ אֵינְךָ לוֹבֵשׁ אֶת בִּגְדְךָ הֶחָדָשׁ ?

– בִּגְדִי הֶחָדָשׁ שָׁמוּר הוּא אִתִּי לְלָבְשׁוֹ בְּיוֹם הֶחָג הַקָּרוֹב

שִׁעוּר חֲמִישִׁי

הֶעָבָר — الماضى

אֲנִי כָּתַבְתִּי	אֲנַחְנוּ כָּתַבְנוּ
אַתָּה כָּתַבְתָּ	אַתֶּם כְּתַבְתֶּם
אַתְּ כָּתַבְתְּ	אַתֶּן כְּתַבְתֶּן
הוּא כָּתַב	הֵם כָּתְבוּ
הִיא כָּתְבָה	הֵן כָּתְבוּ

מִלִּים

עָקַר	قلع – خلع	שָׁבַר	كسر
חָשַׁב	حسب – فكر	עָנַשׁ	عاقب
יָדַע	عرف	שָׁלַח	أرسل
שָׁמַר	حرس – حفظ	קָרַע	مزق
אָמַר	قال	אָכַל	أكل
לָבַשׁ	لبس	עָזַר	ساعد
קָצַף	غضب	אָז	حينئذ
אֶתְמוֹל	أمس	לָקַח	أخذ
לִפְנֵי	قبل	כַּאֲשֶׁר	حينما
לוּ	لو	לוּלֵא	إذا لم
כִּי עַתָּה	حينئذ	שָׁאַל	سأل

שָׁפַךְ	سكب	עַתָּה	الآن
עָמַד	وقف	צָעַק	صاح
יָשַׁב	جلس ـ سكن	אָהַב	أحب
שָׁמַע	سمع	לָמַד	درس
נָתַן	أعطى	לֶחֶם	خبز

ملاحظات : (١) يحرك الحرف الأول دائما فى الماضى بحركة القامص ما عدا حالة الخطاب لجمع المذكر والمؤنث فانه يحرك بالشفا . ويحرك بحركه حطف بتاح إذا كان حرفا من الحروف الآتية א، ה، ח، ע

(٢) يحرك الحرف الثالث بالفتحة إذا كان حرف ח أو ע فى حالة خطاب المفردة

קְרִיאָה

אָחִי הַיָּקָר ! רֵעִי יְהוּדָה קוֹצֵף עָלֶיךָ עַל אֲשֶׁר לֹא כָתַבְתָּ לוֹ מִכְתָּב , כִּי הוּא כָּתַב לְךָ מִכְתָּב אָרוֹךְ , זֶה שִׁשָּׁה יָמִים . כְּבַר כָּתַבְתִּי לְךָ , כִּי מִלְּבַד שְׂפַת עֵבֶר אֵינֶנִּי לוֹמֵד פֹּה דָבָר , אַךְ הַיּוֹם אָמְרָה לִי אֲחוֹתִי , כִּי הִיא לוֹקַחַת לִי עוֹד מוֹרֶה , וְכַאֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי אוֹתָהּ , לָמָּה לִי עוֹד

מוֹרָה ? אָמְרָה , כִּי עָלַי לִלְמֹד עַתָּה גַם לְשׁוֹן אַרְצֵנוּ וְעוֹד דְבָרִים רַבִּים.

אִם כֵּן , חָשַׁבְתִּי בְּלִבִּי , לֹא טוֹב לִי עַתָּה פֹּה מֵאֲשֶׁר בְּבֵיתֵינוּ . הֲגַם אַתָּה חוֹשֵׁב כֵּן ? בַּפַּעַם הַזֹּאת אֵינֶנִּי כּוֹתֵב לְךָ הַרְבֵּה , כִּי עָיֵף אֲנִי מְאֹד , כִּי הָלַכְתִּי בַּחוּץ מִן הַבֹּקֶר וְעַד עַתָּה הֲיָדַעְתָּ כִּי יֵשׁ אוֹכְלֵי אָדָם בָּאֲרָצוֹת רחוקות ? הַיּוֹם שָׁמַעְתִּי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה מִפִּי רֵעִי , וְגַם אחוֹתִי אוֹמֶרֶת כִּי אֱמֶת הַדָּבָר .

מָה רַע לֵב אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה ! אֲבָל הַאֵין לָהֶם לֶחֶם אוֹ תַפּוּחִים

שִׂיחָה

ש — מִי עָקַר אֶת הַפְּרָחִים מִגַּנֵּנוּ ?

ע — אֲנִי עָקַרְתִּי אוֹתָם , כִּי חָשַׁבְתִּי לְשַׁלְּחָם אֶל רֵעִי

ש — לָמָּה שָׁבַרְתָּ אֶת הַכּוֹס ?

ע — לֹא אֲנִי שָׁבַרְתִּי אוֹתָהּ עַל זֹאת , כִּי אִם אחוֹתִי שָׁבְרָה אוֹתָהּ , אֲבָל אֵין לְעָנְשָׁהּ עַל זֹאת , כִּי עוֹדֶנָּה קְטַנָּה מְאֹד

ש — הַיּוֹם קַר מְאֹד , וְלָמָּה הֲלַכְתֶּם הַחוּצָה מִבְּלִי

לִבֹּשׁ בְּגָדִים חַמִּים ?

ע – בְּגָדֵינוּ הַחַמִּים קְרוּעִים הֵם , לָכֵן לֹא לְבַשְׁנוּ אוֹתָם

ש – רֵעַי הָאֲהוּבִים , מַדּוּעַ לֹא שְׁלַחְתֶּם אֵלַי אֶתְמוֹל אֶת הַסְּפָרִים , כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם ?

ע – חָשַׁבְנוּ לְשָׁלְחָם לְךָ אֶתְמוֹל , כִּי אָמַרְנוּ לְשָׁאֳלָם מֵאֵת בְּנֵי שְׁכֵנֵנוּ

ש – הַכִּסֵּא אֲשֶׁר בְּחֶדְרְךָ שָׁבוּר הוּא , מִי שְׁבָרוֹ ?

ע – אֲנִי לֹא שְׁבַרְתִּיו , כִּי אֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה שְׁבָרַתּוּ ?

ש – אַיֵּה סִפְרִי הֶחָדָשׁ ? הַאַתֶּם לְקַחְתֶּהוּ ?

ע – אֲנַחְנוּ לֹא לְקַחְנוּהוּ , כִּי אֲחָיוֹתֶיךָ הַקְּטַנּוֹת לְקָחוּהוּ לִקְרֹאוֹ

ש – מַה כָּתוּב בַּמִּכְתָּב הַשָּׁלוּחַ לְךָ מֵאֵת אָבִיךָ ?

ע – לֹא עֵת לִי עַתָּה קְרֹא בוֹ כִּי עָלַי עוֹד לִלְמֹד הַרְבֵּה

תַּרְגִּיל

עֲנֵה עַל הַשְּׁאֵלוֹת הַבָּאוֹת

(١) כַּמָּה יָמִים הֲלַכְתֶּם מֵעִירְכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה ?

(٢) דּוֹדֵנוּ , מַדּוּעַ לֹא לְקַחְתָּנוּ אִתְּךָ לִימֵי הֶחָג ?

(٣) מִי לָקַח אֶת סִפְרִי ?

(٤) אַיֵּה לוֹמֵד אַתָּה ?

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية

لو أرسلتم لنا المــــال فى ميعاده فاننا نساعد به المرأة الفقيرة ، ولـكنكم لم تنصتوا لصوتنا ، وأنتم تعطوننا المــال بعد أربعة أسابيع والآن ذهبت المرأة من هنــــا . أنت أحسن التلاميذ السبعة عشر المتعلمين فى مدرستنا . الفتيـان الطيبون يجلسون فى المدرسة ويتعلمـون ، والفتيان الأشرار هم دائماً فى الحديقة على الأشجار ويمزقون ملابسهم . هــذا التلميذ يتعلم درسه وحده وليس له مساعد

فى الصيــف نلبس المــلابس البيضاء ، وفى الشتاء نلبس الملابس السوداء . أخى الـكبير يساعدنى دائماً فى تعليمى . أنا أرسل لك خطاباً فى كل شهر . يوجد فى كتابى الجديد قصص قصيرة وصور جميــــلة .

שִׁעוּר שִׁשִּׁי

הֶעָתִיד — المستقبل

أمثلة

أحرس	أفكر	أقف
אֲנִי אֶשְׁמֹר	אֶחְשֹׁב	אֶעֱמֹד
אַתָּה תִּשְׁמֹר	תַּחְשֹׁב	תַּעֲמֹד
אַתְּ תִּשְׁמְרִי	תַּחְשְׁבִי	תַּעַמְדִי
הוּא יִשְׁמֹר	יַחְשֹׁב	יַעֲמֹד
הִיא תִּשְׁמֹר	תַּחְשֹׁב	תַּעֲמֹד
אֲנַחְנוּ נִשְׁמֹר	נַחְשֹׁב	נַעֲמֹד
אַתֶּם תִּשְׁמְרוּ	תַּחְשְׁבוּ	תַּעַמְדוּ
אַתֶּן תִּשְׁמֹרְנָה	תַּחְשֹׁבְנָה	תַּעֲמֹדְנָה
הֵם יִשְׁמְרוּ	יַחְשְׁבוּ	יַעַמְדוּ
הֵן תִּשְׁמֹרְנָה	תַּחְשֹׁבְנָה	תַּעֲמֹדְנָה

ملاحظات : (١) يصاغ الفعل فى الزمن المستقبل من المصدر وذلك
بادخال حروف عليه لتعيين الفاعل وجنسه وعدده ،
والحروف التى تدخل عليه نوعان .—
نوع يدخل عليه فى أوله وهى א ، י ، נ ، ת :
ونوع يضاف إليه فى آخره وهى ה ، ו ، י ، נ

(٢) تشكل الـ א بالسيجول אֶ وتشكل الحروف الثلاثه الأخرى بالحيرق יִ תִּ נִ وإذا كانت فاء الفعل (الحرف الأول) حرفا حلقيا א ה ח ע بقيت الألف אֶ كما هى وتشكل باقى الحروف بالبتاح

(٣) المصدر المبدوء بحرف בּ يستعمل كفعل

מִלִּים

תָּמֹךְ	تعضيد ـ مساعدة	יַחַד	معًا
יוֹתֵר	أكثر	מָחָר	غداً
שְׁכֹחַ	نسيان	מָתַי	متى
עֲזֹב	ترْك	בְּטֶרֶם	قبل
אוּלַי	ربما	אַל	لا الناهية
נָא	من فضلك	בָּטוֹחַ	ثقة
פֶּן	لئلا	חֶסֶד	رحمة
חָדֹל	قطْع	צָהֳרַיִם	ظُهْر
מָכֹר	بيْع	לְמַעַן	(لأجل)

קְרִיאָה

אל תַּעֲמֹד בַּחוּץ ، בְּלִי בֶּגֶד חָם ، בְּיוֹם קַר כָּזֶה אדוֹנִי הַיָּקָר . אָבִי שְׁלָחַנִי לֵאמֹר לְךָ ، כִּי אִם

לא תִשְׁלַח לוֹ הַיּוֹם אֶת הַסְּפָרִים אֲשֶׁר לָקַחְתָּ מִמֶּנּוּ יִקְצֹף עָלֶיךָ מְאֹד

אִם תַּעַזְבוּ אֶת אֲחִיכֶם הַקָּטֹן לְבַדּוֹ בְּחֶדְרוֹ תִקְצֹף אִמְּכֶם עֲלֵיכֶם מְאֹד כִּי הוּא יִקְרַע וְיִשַׁבֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּחֶדֶר אִם לֹא תַעַמְדוּ אֶצְלוֹ

לֹא עֲזַבְנוּהוּ וְלֹא נַעֲזֹב אוֹתוֹ לְבַדּוֹ . תַּלְמִידַי הַטּוֹבִים ! הַיּוֹם תַּלְמְדוּ בְּבֵית הַסֵּפֶר רַק עַד חֲצִי הַיּוֹם , כִּי מָחָר חַג . בַּקַּיִץ לֹא נִלְמַד עוֹד בַּלַּיְלָה , כִּי אָז אֲרֻכִּים הַיָּמִים מְאֹד . אַל תִּשְׁכָּחְנָה בְּנוֹתַי , לִכְתֹּב מָחָר מִכְתָּב לְדוֹדְכֶן הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הַקְּרוֹבָה

אַל תְּשַׁלַּח אֶת הַכּוֹסוֹת בְּיַד בִּנְךָ הַקָּטֹן . פֶּן יְשַׁבְּרֵן . אִם לֹא תַחְדְּלוּ לִצְעֹק בְּקוֹל גָּדוֹל כָּזֶה , תַּעֲנָשְׁכֶם אִמְּכֶם ; הַבַּיִת הַגָּדוֹל הַזֶּה אֵינֶנּוּ עוֹד לְאָבִינוּ כִּי מְכָרוֹ לְדוֹדֵנוּ זֶה שְׁנֵי חֳדָשִׁים , וְגַם דוֹדֵנוּ יִמְכְּרֵהוּ , כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הוּא עוֹמֵד עָלָיו לֹא טוֹב . טוֹב לִבְטֹחַ בַּיְיָ (בּאללה) מִבְּטֹחַ בָּאָדָם , יְיָ לֹא יַעֲזוֹב אֶת כָּל הַבּוֹטְחִים בּוֹ . רֵעִי הַיָּקָר ! הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ אֲנִי שׁוֹלֵחַ אֶת מִכְתָּבִי אֵלֶיךָ , אִישׁ עָנִי לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל מִמְּךָ לְעָזְרוֹ

וּלְתָמְכוֹ, וַאֲנִי בוֹטֵחַ בְּחַסְדְּךָ וּבְלִבְּךָ הַטּוֹב, כִּי תִשְׁמַע לְקוֹלִי

שִׂיחָה

ש – מָתַי תִכְתֹּב לְדוֹדְךָ ?

ע – אִם לֹא אֶשְׁכַּח, אֶכְתֹּב לוֹ מָחָר

ש – אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים הַגִּנָּה הֲגַם אַתֶּם הוֹלְכִים עִמָּנוּ ?

ע – לֹא חֲבֵרֵינוּ – אֵינֶנּוּ הוֹלְכִים הַחוּצָה בְּטֶרֶם נִלְמַד אֶת כָּל לְקָחֵינוּ

ש – הִנֵּה הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית בָּעֶרֶב, מַדּוּעַ אֵפוֹא לֹא יִשְׁכְּבוּ הַיְלָדִים עַל מִטָּתָם ?

ע – אִמָּם אֵינֶנָּה עַתָּה בְּבֵיתָהּ, וְהַשִּׁפְחָה כְּבָר אָמְרָה לָהֶם לִשְׁכָּב, אֲבָל בְּקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָעוּ

ש – מָתַי תִשְׁלַחְנָה לִי אֶת הַסְּפָרִים הַשְּׁאוּלִים ?

ע – אוּלַי נִשְׁלַח אוֹתָם לְךָ מָחָר, כִּי עַתָּה עוֹדֶנּוּ קוֹרְאוֹת בָּהֶם

ש – אִמִּי הַיְקָרָה, הֲלֹא אָמַרְתְּ לִי כִּי תִשְׁלָחֵינִי הַיּוֹם בַּצָּהֳרַיִם אֶל דוֹדָתִי, וּמַדּוּעַ לֹא שְׁלַחְתִּנִי ?

ע – לֹא שְׁלַחְתִּיךָ, יַעַן כִּי בִּגְדְךָ קָרוּעַ, וְאִם תִּלְבָּשֵׁהוּ תִקְרָעֵהוּ עוֹד יוֹתֵר

ש - הֶחָדַל אָחִיךָ הַקָּטָן מִכְּתֹב אֵלֶיךָ ?

ע - לֹא . עוֹדֶנּוּ כּוֹתֵב לִי מִכְתָּבִים אֲרֻכִּים פַּעֲמַיִם בְּשָׁבוּעַ

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

يترك إخوتى المدينـة فى اليوم الثانى عشر من هذا الشهر ، لأن أبى يرسلهم للتعليم فى المدرسة الـكبيرة التى بمدينة عمى . اليوم نلبس ملابسنا الجديدة لأن اليوم عيد كبير .

لماذا نذهب اليوم إلى المدرسة ؟ هذا البيت خال من سكانه لأن صاحب البيت رجل شرير . لا تفكر يا صـديقى انى نسيتك ، إذا لم تنسنى فلماذا لا تكتب الى خطاباً منذ ذهبت إلى مدينة أخرى ؟ سمعنا أنك تأمر ببيع كتبك القديمة ـ من فضلك لا تبعها قبل أن تسألنا . كتابى الجديد مقطوع . من قطعه ؟ أختك الصغيرة قطعته

תַּרְגִּיל

(١) מַדּוּעַ אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים הַיּוֹם לְבֵית הַסֵּפֶר ?

(٢) מָתַי יִשְׁלָחוּךָ אֲבוֹתֶיךָ לִלְמוֹד בְּבֵית הַסֵּפֶר ?

(٣) לְחָיֶיךָ אֲדֻמָּה מְאֹד , הַחוֹלֶה אַתָּה בְּשִׁנֶּיךָ ?

שִׁעוּר שְׁבִיעִי

הַצִּוּוּי — الأمر

للمفرد المذكر		للمفرد المؤنث	لجمع المذكر	لجمع المؤنث
שְׁמֹר	أحرس	שִׁמְרִי	שִׁמְרוּ	שְׁמֹרְנָה
עֲמֹד	قفْ	עִמְדִי	עִמְדוּ	עֲמֹדְנָה
שְׁמַע	إسمع	שִׁמְעִי	שִׁמְעוּ	שְׁמַעְנָה
שְׁלַח	أرسل	שִׁלְחִי	שִׁלְחוּ	שְׁלַחְנָה
שְׁאַל	إسأل	שַׁאֲלִי	שַׁאֲלוּ	שְׁאַלְנָה

ملاحظات :

(١) يصاغ الأمر من الفعل المستقبل فى حالة الخطاب مثل :

תִּשְׁמֹר تحرس فيكون الأمر שְׁמֹר أحرس

תִּשְׁמֹרְנָה تحرسين » » שְׁמֹרְנָה أحرسى

(٢) فى حالة الأمر للمفرد المؤنث ولجمع المذكر ، يشكل الحرف الأول بالحيرق (.) كما فى الأمثلة السابقة

أما اذا كان الحرف الثانى الأصلى من الفعل حرف א أو ה ח أو ע فان الحرف الأول يشكل بالبتاح

מִלִּים

חֲדַל ترك (قطع)	לְיַד بواسطة
נָא من فضلك	עַל יַד قريب من
אָנָּא من فضلك	לְבִלְתִּי لئلا
הָבָה هيا بنا	חֵפֶץ رغبة
שָׂמֵחַ سرور	אַהֲבָה محبة
עוֹד מְעַט باختصار	עוֹלָם عالم (أبد)
זָכֹר ذكر	עַד עוֹלָם إلى الأبد
אָנָה إلى أين	

קְרִיאָה

שְׁלַח לִי אֶת הַסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁאַלְתִּי מִמְּךָ רַק אַל תִּשְׁלָחֵם בְּיַד אָחִיךָ הַקָּטָן ، פֶּן יִקְרָעֵם .

עִמְדוּ עַל רַגְלֵיכֶם ، תַּלְמִידַי ، וְאִמְרוּ לִי : מִי מִכֶּם שָׁפַךְ אֶת הַדְּיוֹ עַל הַשֻּׁלְחָן . בְּטַח בִּי רֵעִי כִּי לֹא אֶעֱזָבֶךָ . בִּטְחוּ בְּיָיָ בְּכָל עֵת ، וְהוּא יַעֲזָרְכֶם תָּמִיד . הַמַּיִם הָאֵלֶּה רָעִים ، שָׁפְכֵם ، וַאֲנִי נוֹתֵן לְךָ מַיִם טוֹבִים ، מֵאֵלֶּה

שָׂמַחְתִּי מְאֹד בְּשָׁמְעִי כִּי בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים.

יִשְׁלָחֵךְ אָבִיךָ אֵלֵינוּ לְמַעַן נִלְמַד יַחְדָו . זִכְרוּ אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַר לָכֶם מוֹרְכֶם הַיּוֹם בַּצָּהֳרַיִם . הִנְנִי נוֹתֵן לָכֶם , בָּנַי , סֵפֶר חָדָשׁ מָלֵא סִפּוּרִים יָפִים וְאַתֶּם שִׁמְרוּהוּ וְאַל תִּקְרָעוּהוּ בְּעוֹד יָמִים אֲחָדִים אֶשְׁלַח לְךָ אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִמְּךָ . חֲפֵצִים אֲנַחְנוּ לַעֲזוֹר לִקְרוֹבֵנוּ הֶעָנִי וּלְתָמְכוֹ , אֲבָל אֵינֶנּוּ יוֹדְעִים מְקוֹמוֹ , כִּי מֵאָז הָלַךְ מֵעִירֵנוּ , לֹא כָּתַב לָנוּ מִכְתָּב . הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׂמֵחִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם , אִם גַּם עֲנִיִּים הֵם חִדְלִי , בִּתִּי , לִלְמֹד , כִּי עֵת לֶאֱכוֹל

שִׂיחָה

ש – אָנָה אַתֶּם הוֹלְכִים ?

ע – הוֹלְכִים אנחנו הַגַּנָּה לִקְרֹא שָׁם בִּסְפָרִים תַּחַת הָעֵץ

ש – הֲשָׂמַחְתָּ בֶּאֱמוֹר הַמּוֹרֶה לְךָ , כִּי לֹא נִלְמַד מָחָר אַחֲרֵי הַצָּהֳרַיִם ?

ע – אֲנִי שָׂמֵחַ תָּמִיד עַל דָּבָר כָּזֶה

ש – הַשְּׂמֵחִים אַתֶּם בַּפְּרָחִים הָאֲדֻמִּים אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי לָכֶם ?

ע – לוּ שָׁלַחְתָּ לָנוּ פְּרָחִים לְבָנִים כִּי עַתָּה שָׂמַחְנוּ יוֹתֵר

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية

سمعت أنه يوجد لك الآن كتاب جديد ، من فضلك أرسله إلىّ لأننى أرغب فى قراءته .

من فضلك يا صديقى أذكر محبتنا القديمة ولا تنسنى .

هـــذا الفتى ترك المدرسة قبل ثمانية أشهر ولذلك نسى كل الذى تعلمه .

اسمعونى يا أصدقائى لأننى أرغب فى أن أقرأ على مسامعكم قصة جميـــلة جداً .

لا تفكر فى أننى نسيتك وأننى تركتك ، واسأل زملاءك فسوف تسمع من أفواههم ، ما أعظم محبتى لك حتى هذا اليوم.

هـؤلاء الناس مسرورون كل أيام حياتهم حتى ولو أنهم أيضاً فقراء .

سأرسل لك بعد أيام قليلة المال الذى أخذته منك .

שִׁעוּר שְׁמִינִי

"ו" הַמְהַפֵּךְ الواو القالبة

تدخل الواو على الفعل الماضى فتقلبه إلى المستقبل ، وتدخل على المستقبل فتقلبه إلى الماضى وذلك عند ما يكون هناك فعلان فى زمن واحد فان الفعل الأول يبقى فى حالته والثانى الذى تدخل عليه الواو يتغير مثل

זָכַרְתָּ וַתִּכְתֹּב أو אֶזְכֹּר וְכָתַבְתִּי

מִלִּים

קָרָא	قرأ ـ نادى	תּוֹרָה	قانون ـ توراه
מָצָא	وجد	שְׁגִיאָה	خطأ ـ غلط
חָטָא	أخطا	אֵיךְ ؟	كيف

בִּנּוּיֵי קָרָא تصريف (قرأ)

עָבַר : קָרָאתִי קָרָאתָ קָרָאת קָרָא קָרְאָה
קָרָאנוּ קְרָאתֶם קְרָאתֶן קָרְאוּ

עָתִיד : אֶקְרָא תִּקְרָא תִּקְרְאִי יִקְרָא תִּקְרָא
נִקְרָא תִּקְרְאוּ תִּקְרֶאנָה יִקְרְאוּ תִּקְרֶאנָה

צִוּוּי : קְרָא קִרְאִי קִרְאוּ קְרֶאנָה

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

אֲנִי לֹא חָטָאתִי לְךָ , וְלָמָּה זֶה קָצַפְתָּ עָלַי וַתְּחַל מִכְּתֹב לִי מִכְתָּבִים ?

לֹא כָּתַבְתִּי לְךָ מִכְתָּב , יַעַן כִּי חוֹלֶה אֲנִי זֶה יָמִים רַבִּים וְאַתָּה לֹא יָדַעְתָּ אֶת הַדָּבָר , וַתַּחְשׁוֹב כִּי קוֹצֵף אֲנִי עָלֶיךָ . קָרָאתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וָאֶמְצָא בוֹ שְׁגִיאוֹת רַבּוֹת , הֲלֹא לָמַדְתָּ אֶת תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן הָעִבְרִית , וְלָמָּה אֵינְךָ כּוֹתֵב בְּלִי שְׁגִיאוֹת ? בְּכָתְבִי אֶת הַמִּכְתָּב יָשַׁב אָחִי הַקָּטֹן לְיָדִי וַיִּצְעַק בְּאָזְנַי , לָכֵן מִכְתָּבִי מָלֵא שְׁגִיאוֹת , אַךְ בְּפַעַם אַחֶרֶת אֶכְתּוֹב לְךָ מִכְתָּב יָפֶה וְשָׁמַרְתִּי לְשׁוֹנִי מִכָּל שְׁגִיאָה.

אַתֶּם חֲטָאתֶם לִי , כִּי הֲלַכְתֶּם אֶל רֵעֵנוּ וְלֹא קְרָאתֶם לִי , אַךְ אֲנִי לֹא אֶקְצוֹף עֲלֵיכֶם כִּי טוֹב אֲנִי מִכֶּם . אֲנִי נוֹתֵן לְךָ סֵפֶר יָפֶה , וְאַתָּה קְרָאֵהוּ וְיָדַעְתָּ דְבָרִים רַבִּים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ עַד הַיּוֹם . אֲנִי קָצַפְתִּי עָלֶיךָ וָאֶחְדַּל לַעֲזָרְךָ , יַעַן אֲשֶׁר חָטָאתָ לִי . אִם חָפֵץ אַתָּה כִּי יַעֲזָרְךָ יְיָ , זְכֹר אֶת רֵעֲךָ הֶעָנִי וְעָזַרְתּוֹ , אָז יִזְכָּרְךָ גַּם יְיָ וַעֲזָרְךָ

תרגום

ترجم إلى العبرية :

أبوك قرأ خطابك ووجـد فيه أخطاء كثيرة ـ سارسل لك غداً كتابا جميلا وسوف تقرأه فتجد فيه قصصاً جميلة لم تعرفها بعـــد

إذا رغبت فى أن تـكتب خطاباً إلى عمنا فاسأل والدك وهو سوف يخبرك أين هو الان . ساعدونى يا أصدقائى وأنا أعرف أنـكم لم تنسونى

يا مدرسنا ! تلميذك الجـــديد مريض أرسله إلى البيت فينام هناك على سريره ، إنه ليس مريضاً لـكنه فقط كسول ولا يرغب فى أن يتعلم .

عند ما تجد صديقك أخـبره بأن أبى نذكر عمـه وقلبه مسرور جداً .

قرأت خطابك فوجدت فيه أخطاء كثيرة ، ألم تتعلم قواعد اللغـــة

إذا أردت أن يساعدك الله فاذكر صاحبك الفقير وساعده ، حينئذ يذكرك الله ويساعدك

שִׁעוּר תְּשִׁיעִי

الأفعال التى تنتهى بحرف ה

מִלִּים

רָאָה	راى	רְאוֹת	לִרְאוֹת
עָשָׂה	عمل	עֲשׂוֹת	לַעֲשׂוֹת
קָנָה	اشترى	קְנוֹת	לִקְנוֹת
הָיָה	كان	הֱיוֹת	לִהְיוֹת
חָלָה	مرض	חֲלוֹת	בַּחֲלוֹת
בָּכָה	بكى	בְּכוֹת	לִבְכּוֹת
שָׁתָה	شرب	שתוֹת	לִשְׁתּוֹת
אוֹר	نور	חֹשֶׁךְ	ظلام

ملاحظات ١ — فى المصدر تتغير الهاء إلى (וֹ ת) مثل רְאוֹת رؤية

٢ — وتتغير الهاء إلى ياء فى حالة اسم المفعول والفعل الماضى مثل עֲשׂוּיָה معمولة ومثل עֲשִׂיתֶם عملتم

٣ — تبقى الهاء فى الفعل الماضى للغائب مثل רָאָה ، עָשָׂה وتسبقها تاء فى الفعل الماضى للغائبة مثل רָאֲתָה קָנְתָה وتحذف الهاء فى الفعل الماضى للغائبين مثل רָאוּ קָנוּ

כִּנּוּיֵי קָנָה

הֹוֶה : קוֹנֶה – קוֹנָה – קוֹנִים – קוֹנוֹת

פָּעוּל : קָנוּי – קְנוּיָה – קְנוּיִים – קְנוּיוֹת

עָבַר : קָנִיתִי – קָנִיתָ – קָנִית – קָנָה – קָנְתָה

קָנִינוּ – קְנִיתֶם – קְנִיתֶן – קָנוּ

עָתִיד : אֶקְנֶה – תִקְנֶה – תִקְנִי – יִקְנֶה – תִקְנֶה

נִקְנֶה – תִקְנוּ – תִקְנֶינָה – יִקְנוּ – תִקְנֶינָה

צִוּוּי : קְנֵה – קְנִי – קְנוּ – קְנֶינָה

כִּנּוּיֵי הָיָה

הֹוֶה : הוֹיֶה הוֹיָה הוֹיִם הוֹיוֹת

עָבַר : הָיִיתִי – הָיִיתָ הָיִית הָיָה הָיְתָה

הָיִינוּ · הֱיִיתֶם הֱיִיתֶן הָיוּ

עָתִיד : אֶהְיֶה תִהְיֶה תִהְיִי יִהְיֶה תִהְיֶה

נִהְיֶה תִהְיוּ תִהְיֶינָה יִהְיוּ תִהְיֶינָה

צִוּוּי : הֱיֵה חֲיִי הֱיוּ הֱיֶינָה

קְרִיאָה

אַל נָא תִמְכּוֹר אֶת סוּסְךָ ، בְּטֶרֶם תִּשְׁאָלֵנִי כִּי חָפֵץ אֲנִי לִקְנוֹתוֹ . אַל תִּשְׁתּוּ אֶת הַמַּיִם הָרָעִים הָאֵלֶּה פֶּן תֶּחֱלוּ . אִם תִּרְאֶה אֶת רֵעֲךָ וְאָמַרְתָּ לוֹ כִּי מָחָר אֶהְיֶה אֵצֶל מוֹכֵר הַסְּפָרִים וְקָנִיתִי לוֹ את הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁאַל מִמֶּנִּי

בְּשֵׁשֶׁת יָמִים בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ ، בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיָה חֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ ، אָז אָמַר אֱלֹהִים : יְהִי אוֹר ؟ וַיְהִי אוֹר וַיַּרְא אֱלֹהִים את הָאוֹר כִּי טוֹב וַיִּקְרָא אלהים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָא . כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה

אָבִי הַיָּקָר ، קְנֵה נָא לִי אֶת הַסֵּפֶר הַיָּפֶה הַזֶּה כָּל הַמַּיִם שְׁתוּיִם וְעַתָּה אֵין לָנוּ מַיִם לִשְׁתּוֹת .

אִמִּי ، רְאִי נָא מֶה עָשְׂתָה אחוֹתִי הַקְּטַנָּה ، הִנֵּה שָׁתְתָה מִן הַמַּיִם הָרָעִים ، עַתָּ תֶּחֱלֶה וְשָׁכְבָה עַל מִטָּתָהּ יָמִים רַבִּים . לַאֲבִי רֵעִי הָיָה בַּיִת גָּדוֹל וְגַן יָפֶה וַיִּמְכְּרֵם לְדוֹדֵנוּ

אֲנִי כָּתַבְתִּי לָכֶם שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים וְאַתֶּם לֹא

עֲנִיתֶנִי , עֲנוּנִי נָא . אֲנִי רָאִיתִי אֶת אֲחֵיכֶם וְהֵם לֹא רָאוּנִי . עֲשִׂי נָא רְעוּתִי , אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר לָךְ הַמּוֹרֶה

שִׂיחָה

ש — מַה אַתָּה עוֹשֶׂה אַחֲרֵי אָכְלֶךָ ?

ע — אַחֲרֵי אָכְלִי אֲנִי הוֹלֵךְ הַגַּנָּה

ש — מַדּוּעַ לֹא הָיִיתָ אֶתְמוֹל בְּבֵית הַסֵּפֶר ?

ע — יַעַן אֲשֶׁר בִּגְדִי הָיָה קָרוּעַ , אַךְ הַיּוֹם קָנְתָה לִי אִמִּי בֶּגֶד חָדָשׁ

ש — לָמָּה תִבְכֶּה , יֶלֶד ?

ע — הִנְנִי בוֹכֶה יַעַן אֲשֶׁר אָכְלָה אֲחוֹתִי אֶת תַּפּוּחַי

ש — הֲרָאִיתָ אֶת הַסֵּפֶר הֶחָדָשׁ אֲשֶׁר קָנְתָה לִי אִמִּי ?

— לֹא רְאִיתִיו , אַךְ בִּהְיוֹתִי מָחָר בְּבֵיתְכֶם אֶרְאֵהוּ וְקָרָתִי בּוֹ

ש — רֵעִי כָּתַב לָכֶם שְׁנֵי מִכְתָּבִים הַעֲנִיתוּהוּ ?

ע — חָפַצְנוּ לַעֲנוֹתוֹ וַנָּחַל , אַךְ בְּעוֹד יָמִים אֲחָדִים נַעֲנֵהוּ

ש — הַרְאָךְ אָחִי כַּאֲשֶׁר הָיִיתָ בְּעִירוֹ ?

ע — לֹא רָאָנִי , אֲבָל בָּנָיו רָאוּנִי וְגַם אִשְׁתּוֹ רָאַתְנִי

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية

كان عمى فى مدرستنا أمس فى الصباح ورأى مانعمله وما نتعلمه هناك وكان مسروراً جداً عند ماقال له المدرس إننا مجتهدون وسألنى فى أشياء قليلة فأجبته على كل ماسألنى وحينئذ قال لى . حيث أنك مجتهد جداً فعلى ذلك سوف أشترى لك كتابا جميلا وساعة من ذهب كالساعة التى لابنى

كنا أمس فى حديقة عمنا ورأينا هناك أزهارا جميلة .

أنظر يا أبى هذا المصباح الجميل من فضلك اشتريه لى

ألم أقل لكم لا تشربوا من هذا الماء القذر وشربتم منه فمرضتم . والآن أنظروا ما عملتم

ماذا أنتم فاعلون بعد الأكل ؟

لماذا لم تكن أمس فى المدرسة ؟

لماذا تبكى أيها الولد ؟

هل رآك أخى عند ما كنت فى مدينته ؟

שְׁעוּר עֲשִׂירִי

الأفعال التى أولها حرف א

تصريف فعل אָמַר أقول

עָתִיד : אֹמַר תֹּאמַר תֹּאמְרִי יֹאמַר תֹּאמַר

נֹאמַר תֹּאמְרוּ תֹּאמַרְנָה יֹאמְרוּ תֹּאמַרְנָא

צִוּוּי : אֱמֹר אִמְרִי אִמְרוּ אֱמֹרְנָה

تصريف فعل אָבָה أريد ـ أتمنى

עָתִיד : אֹבֶה תֹּאבֶה תֹּאבִי יֹאבֶה תֹּאבֶה

נֹאבֶה תֹּאבוּ תֹּאבֶינָה יֹאבוּ תֹּאבֶינָה

מִלִּים

אָכַל	آكل	מְלָכָה	عمل
אָבָה	اريد	כָּבֵד	ثقيل
אָבַד	ابيد	כָּכָה	هكذا
אָהַב	احب	אָמְנָם	حقاً
אָסַף	اجمع	פְּרִי	فاكهة

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

אֲנִי מָצָאתִי אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר אָבַד לְךָ כִּי בְּלָמְדְךָ אִתִּי בְּחֲדָרִי עֲזַבְתּוֹ עַל הַשֻּׁלְחָן וַתִּשְׁכָּחֵהוּ וַאֲחוֹתִי לֹא יָדְעָה כִּי סִפְרְךָ הוּא לָכֵן לְקָחַתּוֹ אֶל חֶדְרָהּ , וְהַיּוֹם רְאִיתִיו וָאֶזְכֹּר כִּי לְךָ הוּא . אֱסוֹף אֶת סְפָרֶיךָ מֵעַל הַשֻּׁלְחָן פֶּן יֹאבְדוּ . אָחִי , אֲנִי הוֹלֵךְ עַתָּה אֶל רֵעֲךָ , וְהָיָה כִּי (= אִם) יִשְׁאָלֵנִי , הֲקָנִיתָ לוֹ אֶת הַסֵּפֶר , מַה אֹמַר לוֹ ?

אֱמֹר לוֹ כִּי הַכֶּסֶף אֲשֶׁר שָׁלַח לִי אָבַד מִמֶּנִּי , לָכֵן עוֹד לֹא קָנִיתִי אֶת הַסֵּפֶר וּמָחָר אֶרְאֶה מַה לַּעֲשׂוֹת , אָמְנָם יוֹדֵעַ אֲנִי כִּי לֹא אֶמְצָא עוֹד אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָבַד . אַךְ אוּלַי אֶשְׁאַל כֶּסֶף מֵאֵת אָבִי .

אָבִי , אֶתְמוֹל הָלַכְתִּי בַּחוּץ וָאֵרֶא נַעַר בּוֹכֶה וְהוּא לוֹבֵשׁ בְּגָדִים קְרוּעִים וַיֹּאמֶר לִי כִּי אֵין לוֹ אָב וָאֵם וְאִישׁ לֹא יֹאבֶה לְאָסְפוֹ אֶל בֵּיתוֹ , אָז חָשַׁבְתִּי בְּלִבִּי כִּי טוֹב נַעֲשֶׂה אִם נַאַסְפֵהוּ אֶל בֵּיתֵנוּ הֲתֹאבֶה , אָבִי ?

שָׂמֵחַ אֲנִי מְאֹד , בְּנִי , כִּי לִבְּךָ טוֹב כָּכָה , הִנְנִי

לַעֲשׂוֹת כִּדְבָרְךָ ، וּמָחָר אֶאֱסוֹף אֶת הַיֶּלֶד אֶל בֵּיתֵנוּ ، וְאָכַל וְשָׁתָה אִתָּנוּ וְיָשַׁב אִתָּנוּ יָמִים אֲחָדִים עַד אֲשֶׁר אֶמְצָא לוֹ מְלָאכָה

הֵן הַמְּלָכָה הַזֹּאת אֵינֶנָּה כְּבֵדָה מִמְּךָ ، וּמַדּוּעַ לֹא עֲשִׂיתָהּ ؟

אָמְנָם לֹא כְּבֵדָה הִיא ، אֲבָל עָיֵף אֲנִי עַתָּה וְאֵין בִּי כֹּחַ לַעֲשׂוֹתָהּ

קָרָאתִי אֶת מִכְתַּב אָחִיךָ וְלֹא מָצָאתִי בוֹ כָּל שְׁגִיאָה : הַאָמְנָם יִכְתּוֹב אָחִיךָ בְּלִי שְׁגִיאוֹת ؟

אִם תְּאֶהָבֵנִי אֹהַבְךָ גַּם אֲנִי . אֲחוֹתִי אִם תִּהְיִי מָחָר בְּבֵית רֵעוּתֵךְ אִמְרִי נָא לָהּ כִּי חָפֵץ אֲנִי לִמְכֹּר אֶת סִפְרִי הַיָּשָׁן ، אוּלַי תֹּאבֶה לִקְנוֹתוֹ ، וְאַל תִּשְׁכְּחִי לֵאמֹר לִי אֶת אֲשֶׁר תַּעֲנֶה אוֹתָךְ

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية

عمى رجل طيب جداً ، وهو يذهب مرة فى الأسبوع من بيت إلى بيت ليجمع مالا لأجـــل الفقراء والمرضى الذين فى مدينتنا . وكان أن مرض عمى فبكى كل الفقراء وقالوا : ربنا اشفه لئلا نهلك لأنه لا يوجد رجل يريد أن يعمل لنا كالذى يعمله لنا هذا الرجل الطيب ، فسمع الله دعاءهم وشفاه والآن يجمع مالا من أجلنا مرة ثانية .

ألم أطلب منك أن ترسل لى كتابى ، وأنت لم تجبنى بشىء فهل ضاع الـكتاب من بيتك ؟ لا يضيع الـكتاب من بيتى لـكن لم أجبك لأننى كنت مريضاً أياما كثيرة .

إن تعمل هذا الشىء أحبك جداً وأيضا كل أصدقائى يحبونك

قرأت خطاب أخيك فلم أجد به أى خطا ، أحقاً يكتب أخوك بدون أخطاء ؟ هذا العمل ليس صعباً لـكنى متعب الآن وليس بى قوة لأن أعمله .

שִׁעוּר אֶחָד עָשָׂר

الأفعال التى أول أصولها حرف (י)

تصريف فعل יָצָא خرج

עָבָר :	יָצָאתִי	יָצָאתָ	יָצָאתְ	יָצָא	יָצְאָה
	יָצָאנוּ	יְצָאתֶם	יְצָאתֶן	יָצְאוּ	
הוֶֹה :	יוֹצֵא	יוֹצְאָה	יוֹצְאִים	יוֹצְאוֹת	
עָתִיד:	אֵצֵא	תֵּצֵא	תֵּצְאִי	יֵצֵא	תֵּצֵא
	נֵצֵא	תֵּצְאוּ	תֵּצֶאנָה	יֵצְאוּ	תֵּצֶאנָה
צִוּוּי :	צֵא	צְאִי	צְאוּ	צְאֶינָה (צֶאנָה)	

ملاحظات :

(١) تحذف هذه الياء فى الفعل المستقبل والأمر . وتحذف كذلك فى حالة المصدر وتضاف تاء (ת) فى آخره مثل שֶׁבֶת جلوس דַּעַת معرفة צֵאת خروج

(٢) تبقى اليـاء فى تصريف بعض الأفعال مثـل אִישַׁן أنام ، אִיגַע أتعب

מִלִּים

יָשַׁב	جلس	יָגַע	تعب
יָדַע	عرف	יָכֹל	استطاع
יָצָא	خرج	מָטָר	مطر
יָרַד	ورد ــ نزل	גֶּשֶׁם	مطر
יָשַׁן	نام	עָנָף	غصن
יָרֵא	خاف	בְּעַד	بعد ــ بحسب

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

שְׁנֵי נְעָרִים יָשְׁבוּ בַּיַּעַר (في الغابة) וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עֲנָנִים שְׁחוֹרִים עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם , וַיֹּאמֶר הַנַּעַר הָאֶחָד : «הָבָה» נֵלֵךְ (نذهب) הַבַּיְתָה , כִּי יָרֵא אֲנִי פֶּן יֵרֵד גֶּשֶׁם

«אַל תִּירָא רֵעִי !» עָנָהוּ הַשֵּׁנִי , אִם יֵרֵד הַגֶּשֶׁם נֵשֵׁב תַּחַת עֲנָפֵי הָעֵץ הַזֶּה . «אֲבָל» אָמַר הָרִאשׁוֹן הֵן בְּרֶדֶת הַמָּטָר עַל הָאָרֶץ יֵרֵד גַּם בְּעַד עַנְפֵי הָעֵץ , וּמַה נַּעֲשֶׂה אָז ?

«אָז נֵשֵׁב תַּחַת עֵץ אַחֵר» עָנָה הַנַּעַר הֶחָכָם לֵךְ אֶל הַדֶּרֶךְ וְשֵׁב בּוֹ וְאַל תֵּצֵא מִמֶּנּוּ עַד אֲשֶׁר אֹמַר לְךָ : (צֵא) וְיָצָאתָ . עַד מָתַי . עָצֵל

תִּישָׁן ? הִנֵּה כָּל אַחֶיךָ אָכְלוּ וְשָׁתוּ וַיֵּלְכוּ . לְבֵית סִפְרָם וְאַתָּה עוֹדְךָ יָשֵׁן , רֵד מִמִּטָּתְךָ וֶאֱסוֹף סְפָרֶיךָ וָלֵךְ לְבֵית סִפְרְךָ . לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְּלָאכָה הַזֹּאת כִּי יָרֵא אֲנִי פֶּן אִיגָע . הַיּוֹם יָשַׁנּוּ עַד הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית בַּבֹּקֶר כִּי אֶתְמוֹל בָּעֶרֶב הָלַכְנוּ דֶּרֶךְ רְחוֹקָה וַנִּיגַע

אֶתְמוֹל בָּעֶרֶב בְּשָׁכְבִי לִישׁוֹן שָׁמַעְתִּי קוֹל נַעַר בּוֹכֶה בַּחוּץ וָאֵרֵד מִמִּטָּתִי וָאֵצֵא לִרְאוֹת מִי שָׁם . וָאֵרֶא וְהִנֵּה בֶּן שְׁכֵנֵנוּ הוּא וָאֶשְׁאָלֵהוּ : לָמָּה זֶה תִבְכֶּה ?

וַיַּעַן הַנַּעַר וַיֹּאמַר , «אָבִי שְׁלָחַנִי לִקְנוֹת לֶחֶם וַיְהִי בְּלֶכְתִּי בַּדֶּרֶךְ וַיֹּאבַד הַכֶּסֶף מִיָּדִי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִמְצֹאוֹ , וָאִירָא מְאֹד פֶּן יַעַנְשֵׁנִי אָבִי וָאֶעֱמוֹד לִפְנֵי בֵּיתְכֶם וָאֵבְךְּ »

וַיְהִי בְּשָׁמְעִי אֶת דְּבָרָיו וָאֹמַר אֵלָיו : « שְׁמָעֵנִי נַעַר , הֵן לֹא תוּכַל לַעֲמוֹד בַּחוּץ כָּל הַלַּיְלָה , הָבָה נֵלֵךְ יַחְדָּו אֶל אָבִיךָ , וּבְטַח בִּי כִּי לֹא יַעַנְשֶׁךָ »

הַנַּעַר שָׁמַע לְקוֹלִי וַיֵּלֶךְ אִתִּי , וְכַאֲשֶׁר אָמַרְתִּי כֵּן הָיָה . אָמְנָם קָצַף עָלָיו אָבִיו , אֲבָל לֹא עָשָׂה לוֹ מְאוּמָה

דַע, בְּנִי, כִּי מָחָר בַּבֹּקֶר נֵצֵא לָשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה לָכֵן לֹא תוּכַל לִישׁוֹן מָחָר עַד הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית כְּדַרְכְּךָ (كعادتك) תָּמִיד. דְּעוּ, רֵעַי, כִּי בְּצֵאתִי מִן הָעִיר הַזֹּאת לָלֶכֶת אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת, אֶעֱזוֹב אֶת סְפָרַי בְּיֶדְכֶם לְמָכְרָם. אֲנִי לֹא אִירָא אֶת מוֹרִי, כִּי אִם אֲהֵבֵהוּ, בְּדַעְתִּי כִּי אִישׁ טוֹב הוּא
אַל תִּירְאוּ מֵאִישׁ יִרְאוּ אֶת יְיָ לְבַדּוֹ

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

سوف نستطيع أن ننام غداً حتى الساعة العاشرة لأننا لا نذهب غداً إلى المدرسة . كن طيباً لكل إنسان فتكون محبوباً من الكل لكن إذا كنت شريراً فان الناس يخافونك ولكنهم لايحبونك .

حينما مشى إخوتى الصغار أمس مساء فى الشارع رأوا رجلين أسودين واقفين أمامهم وكانوا خائفين منهما وصاحوا ، نخرج عمى من بيته فرآهم وقال : لماذا خفتم من هذين الرجلين ؟

اعلموا أنهما من أفريقية وسوف لايعملان لكم شيئاً ، فامتنع إخوتى عن البكاء وأجابوا : الآن نعرف ولا نخاف مرة ثانية .

كان صديقى عندنا أمس وجلس معى ساعتين اثنتين وساعدنى فى عملى ، وبعد ذلك دعتنا أمى إلى المائدة فأكلنا وشربنا وذهبنا إلى الحديقة وجمعنا أزهاراً جميلة .

שִׁעוּר שְׁנֵים עָשָׂר

الأفعال التى فاؤها (الحرف الأول) حرف ن « נ »

تصريف فعل נָתַן

עָבָר :	נָתַתִּי	נָתַתָּ	נָתַתְּ	נָתַן	נָתְנָה
	נָתַנּוּ	נְתַתֶּם	נְתַתֶּן	נָתְנוּ	
עָתִיד :	אֶתֵּן	תִּתֵּן	תִּתְּנִי	יִתֵּן	תִּתֵּן
	נִתֵּן	תִּתְּנוּ	תִּתֵּנָּה	יִתְּנוּ	תִּתֵּנָּה
צִוּוּי :	תֵּן	תְּנִי	תְּנוּ	תֵּנָּה	

מִלִּים

فعل		مصدر
נָגַשׁ	قرب ـ ترك	גֶּשֶׁת
נָשָׂא	حمل ـ رفع	שְׂאֵת
נָגַע	وصل	גַּעַת
נָפַל	سقط	נְפֹל
נָשַׁק	قبّل	נְשֹׁק
לָקַח	أخذ	קַחַת
נָתַן	أعطى	תֵּת
נָהַג	قاد ـ أرشد	

נָסַע	سافر ـ رحل
חַלּוֹן	نافذة
פָּתַח	فتح
פֶּתַח	باب
קָרָה	قابل ـ حدث
אָסוֹן	حادثة ـ مصيبة
הָלְאָה	بعيداً
מַשָּׂא	حمل
נֶגֶד	تجاه ، ضد

تصريف فعل נָהַג

עתיד : אֶנְהַג תִּנְהַג תִּנְהֲגִי יִנְהַג תִּנְהַג
נִנְהַג תִּנְהֲגוּ תִּנְהַגְנָה יִנְהֲגוּ תִּנְהַגְנָה
צִוּוּי : נְהַג נַהֲגִי נַהֲגוּ נְהַגְנָה

ملاحظات (١) تحذف النون من هذه الأفعال فى الفعل المستقبل فى أغلب الحالات وأحيانا تسقط فى المصدر والأمر .
وتضاف تاء «ת» إلى آخر المصدر .

(٢) لا تحذف النون من هذه الأفعال إذا كانت عين الفعل (الحرف الثانى) أحد الحروف א ، ה ، ח ، ע ، ר مثل יִנְאַץ ـ נְאַץ

(٣) أحياناً تكون صيغة المصدر والأمر من هذه الأفعال واحدة .

(٤) يصرف الفعل לָקַח كالأفعال التى فاؤها نون (נ) فتحذف اللام كالنون

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

אֶתְמוֹל בְּלֶכְתִּי מִבֵּית הַסֵּפֶר הַבַּיְתָה וָאֵרֶא וְהִנֵּה
נַעַר נוֹהֵג בְּסוּס קָטָן ، וָאֶגַּשׁ אֵלָיו וָאֹמַר : אָנָּה

תֵּן לִי אֶת הַסּוּס וְאֶנְהָגֵהוּ עַד בֵּיתֶךָ ، כִּי אוֹהֵב אֲנִי לִנְהוֹג בְּסוּס קָטָן . אֲבָל הַנַּעַר לֹא אָבָה לָתֵת לִי אֶת הַסּוּס וַיִּתֵּן עָלַי בְּקוֹלוֹ וַיִּקְרָא : גֵּשׁ הָלְאָה (إذهب بعيداً) ! אַךְ אָנֹכִי לֹא יָרֵאתִי מִפָּנָיו וָאֶקַּח אֶת הַסּוּס מִיָּדוֹ וָאֶנְהַג בּוֹ ، אֲבָל הַנַּעַר עָמַד מִנֶּגְדִּי וְלֹא נְתָנַנִי לָלֶכֶת הָלְאָה

וַיְהִי בְּעָמְדֵנוּ כָּכָה ، וְהִנֵּה יָד נָגְעָה בִּי ، וָאֶשָּׂה אֶת עֵינַי וָאֵרָא וְהִנֵּה אָבִי עוֹמֵד מֵאַחֲרַי וָאִירָה מְאֹד . וְאָבִי אָמַר . « אֲנִי רָאִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַתָּה שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר אֹמַר לְךָ : דַּע כִּי בְּקַחְתְּךָ דָּבָר מֵאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יֹאבֶה לְתִתּוֹ לְךָ וְחָטָאתָ לֵאלֹהִים »

« אֲבָל אָבִי עָנִיתִי ، גַּם הַנַּעַר הַזֶּה חוֹטֵא לֵאלֹהִים כִּי רַע לֵב הוּא »

« אָמְנָם כֵּן הוּא » עָנָנִי אָבִי ، « לֹא טוֹב עָשָׂה גַּם הוּא בְּתִתּוֹ עָלֶיךָ בְּקוֹלוֹ עַל לֹא דָבָר ، כִּי הֲלֹא יָכֹל לֵאמֹר לְךָ בְּאַהֲבָה ، לֹא אֶתֵּן לְךָ אֶת סוּסִי ، אֲבָל אַתָּה חָטָאתָ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ ، לָכֵן תְּנוּ יְדֵכֶם אִישׁ לְאָחִיו וְאִמְרוּ : אָמְנָם חָטָאנוּ ! »

וָאַעַשׂ כְּדִבְרֵי אָבִי, וְגַם הַנַּעַר עָשָׂה כֵּן, וַאֹמַר לָלֶכֶת לְדַרְכִּי. וַיִּגַּשׁ אֵלַי הַנַּעַר וַיֹּאמֶר: «עַתָּה אֶתֵּן לְךָ אֶת סוּסִי, קָחֵהוּ וּנְהַג בּוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ וַאֲנִי אֵלֵךְ אַחֲרֶיךָ»

וָאֶשְׂמַח מְאֹד, וָאֶנְהַג את הַסּוּס. וְאָבִי אָמַר לִי: «עַתָּה רָאִיתָ כִּי לֵב הַנַּעַר אֵינֶנּוּ רַע כַּאֲשֶׁר חָשַׁבְתָּ.

הֲלֹא אָמַרְתִּי לְךָ, אַל תִּשָּׂא את הַיֶּלֶד כִּי כָבֵד הוּא מִמְּךָ, וְאַתָּה נְשָׂאתוֹ וַתִּפֹּל עִמּוֹ יַחַד אַרְצָה, וְעַתָּה יָרֵא אֲנִי פֶּן קְרָהוּ אָסוֹן, לָכֵן קַח את בִּגְדְךָ וְלֵךְ אל הָרוֹפֵא וְקָרָאתָ לוֹ. אַל תִּפְתַּח את הַחַלּוֹן בְּשִׁבְתִּי לְנֶגְדוֹ, כִּי רוּחַ גְדוֹלָה בַּחוּץ וַאֲנִי חוֹלָה בְּשִׁנַּי

בְּגִשְׁתִּי אל הַחַלּוֹן רָאִיתִי אִישׁ עָנִי עוֹמֵד לְנֶגֶד בֵּיתֵנוּ וָאֶקַּח מֵאָבִי אֲגוֹרוֹת אחדות וָאֵצֵא הַחוּצָה וָאֶתֵּן אל הֶעָנִי וַיִּשְׂמַח הָאִישׁ מְאֹד וַיִּשַּׁק את יָדַי

תרגום

حينما خرجت من باب حجرتى فى هـذا الصباح رأيت رجلا عجوزاً جالساً إلى المائدة ، وكان حينما رآنى أن قال لى : « اقترب إلى وأعطنى يدك ، فاننى عمك الذى كان فى انجلترا .

فسررت جداً واقتربت منه ، وأعطيت له يدى ، فأخذنى على ذراعيه وقبلنى بمحبة شديدة ، وأعطانى كتباً جميلة ، وبعد ذلك قال لى :

غداً أسافر إلى مـدينتنا القريبة ، فرفعت صوتى وبكيت وقلت : أليست هذه هى المرة الأولى التى أرى فيها وجهك ، فلماذا لا ترغب فى الاقامة معنا أياماً كثيرة ؟

فأجاب عمى : لا تبك يا بنى ، سأقيم معكم أياماً كثيرة . عندئذ قطعت البكاء وقالت لى أمى : لا تذهب اليوم إلى المدرسة حتى تستطيع أن تسر بعمك كل اليوم .

שִׁעוּר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר

الأفعال التى عينها (الحرف الثانى) حرف ו أو حرف י

تسقط الواو والياء من هذه الأفعال فى حالة الماضى والحالى .

وتبقيان فى المستقبل والأمر والمصدر .

تصريف فعـــل קָם قام

עָבַר :	קַמְתִּי	קַמְתָּ	קַמְתְּ	קָם	קָמָה
	קַמְנוּ	קַמְתֶּם	קַמְתֶּן	קָמוּ	
הֹוֶה :	קָם	קָמָה	קָמִים	קָמוֹת	
עתיד :	אקוּם	תָּקוּם	תָּקוּמִי	יָקוּם	תָּקוּם
	נָקוּם	תָּקוּמוּ	תְּקֹמֶנָה	יָקוּמוּ	תְּקֹמֶנָה
צִוּוּי :	קוּם	קוּמִי	קוּמוּ	קֹמְנָה	

تصريف فعل שָׁר غنى

עָבַר :	שַׁרְתִּי	שַׁרְתָּ	שַׁרְתְּ	שָׁר	שָׁרָה
	שַׁרְנוּ	שַׁרְתֶּם	שַׁרְתֶּן	שָׁרוּ	
הֹוֶה :	שָׁר	שָׁרָה	שָׁרִים	שָׁרוֹת	
עָתִיד :	אָשִׁיר	תָּשִׁיר	תָּשִׁירִי	יָשִׁיר	תָּשִׁיר
	נָשִׁיר	תָּשִׁירוּ	תְּשַׁרְנָה	יָשִׁירוּ	תְּשַׁרְנָה
צִוּוּי :	שִׁיר	שִׁירִי	שִׁירוּ	שַׁרְנָה	

מִלִּים

فعل		مصدر	
קָם	قام	קוּם	
בָּא	جاء ـ دخل	בּוֹא	
שָׁב	رجع	שׁוּב	
רָץ	جرى	רוּץ	
סָר	رحل	סוּר	
שָׁר	غنى	שִׁיר	
רָב	خاصم	רִיב	
שָׂם	وضع	שִׂים	

שֶׁמֶשׁ	شمس
שֵׁנָה	نوم
שִׁיר	غناء ـ شعر
צִפּוֹר	عصفور
לִקְרַאת	يقابل
מַהֵר / מְהֵרָה	بسرعة
הֵנָּה	هنا

קְרִיאָה

קַמְתִּי מִשְּׁנָתִי וָאֶלְבַּשׁ אֶת בְּגָדַי וָאֵצֵא הַחוּצָה וָאֵרֶא וְהִנֵּה אִישׁ רָץ לִקְרָאתִי וַיָּבֹא אֵלַי וַיֹּאמַר :
« לֵךְ מְהֵרָה לְבֵית דּוֹדְךָ , כִּי קָרָהוּ אָסוֹן ! »
וָאֶשָּׂא אֶת רַגְלַי וָאָרוּץ לִרְאוֹת מַה זֹּאת . וָאָבֹא אֶל דּוֹדִי וְהִנֵּה הוּא שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ וּשְׁנֵי רוֹפְאִים עוֹמְדִים עָלָיו , וָאֵדַע כִּי חוֹלֶה הוּא . וָאֶשְׁאָלֵהוּ :
מַה-לְּךָ , דּוֹדִי ? מַה-קָּרָךְ ?

וַיַּעַן דּוֹדִי לֵאמֹר : « בַּלַּיְלָה חָפַצְתִּי לָרֶדֶת

מִמִּטָּתִי וְלָקַחַת מַיִם לִשְׁתּוֹת , וַיְהִי בְּרִדְתִּי מִמִּטָּתִי וָאֶפֹּל אַרְצָה , וָאֶשְׁבֹּר אֶת רַגְלִי .

אַךְ הרוֹפְאִים אָמְרוּ לִי כִּי בְעוֹד שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת יוּכַל דוֹדִי לָקוּם וְלָלֶכֶת בַּחוּץ

רְאוּ , הִנֵּה כְּבָר יָצָא הַשֶּׁמֶשׁ עַל הָאָרֶץ וְהַצִּפּוֹרִים קָמוּ כְּבָר מִשְּׁנָתָן , וְהִנֵּן יוֹשְׁבוֹת עַל עַנְפֵי הָעֵצִים וְשָׁרוֹת אֶת שִׁירֵיהֶן הַיָּפִים , וְאַתֶּם עוֹדְכֶם יְשֵׁנִים , קוּמוּ וְרָצְנוּ הַחוּצָה וְנֵלֵךְ הַיַּעְרָה

בְּשׁוּבִי מִבֵּית הַסֵּפֶר סַרְתִּי אֶל דוֹדִי וָאֵשֵׁב עִם בָּנָיו בְּגַנּוֹ , וּבִתּוֹ שָׁרָה לָנוּ שִׁיר יָפֶה

רֵעִי הַיָּקָר , אַל נָא תָשִׁיר בְּאָזְנַי , כִּי קוֹלְךָ אֵינֶנּוּ יָפֶה וְאִם תִּפְתַּח אֶת פִּיךָ לָשִׁיר , וְסַרְתִּי מַהֵר מֵעָלֶיךָ

כַּאֲשֶׁר יִסַּע אָבִי אֶל הָעִיר הָרְחוֹקָה , וְשָׂמַנִי לְאָדוֹן עֲלֵיכֶם , כִּי אַתֶּם כֻּלְּכֶם צְעִירִים מִמֶּנִּי.

אֶתְמוֹל בְּלֶכְתִּי בַּחוּץ רָץ נַעַר מֵאַחֲרַי , וַיָּשֶׂם אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל עֵינַי וַיֹּאמַר : « הֲתֵדַע מִי אֲנִי ? » וָאַעַן : « אֵיךְ אוּכַל לָדַעַת מִי אַתָּה , אִם לֹא תִתְּנֵנִי לִרְאוֹת אֶת פָּנֶיךָ ? »

שִׂיחָה

ש — עַל מָה אַתֶּם רָבִים, נְעָרִים?

ע — הַנַּעַר הַזֶּה בָּא אֵלֵינוּ וַיִּקַּח אֶת סְפָרֵינוּ הַחֲדָשִׁים וַיִּשְׁפֹּךְ דְּיוֹ עֲלֵיהֶם

ש — אַיֵּה אחוֹתֵךְ?

ע — הִנֵּה הִיא בָּאָה עִם רֵעוּתָהּ וְגַם אַחַי הִנָּם בָּאִים מִבֵּית הַסֵּפֶר.

ש — הַכְּבָר שָׁב אָבִיךְ מִדַּרְכּוֹ?

ע — לֹא, אֲבָל הַיּוֹם בָּעֶרֶב יָשׁוּב הֵנָּה, וְגַם דּוֹדֵנוּ יָבֹא עִמּוֹ:

ש — לָמָּה אַתֶּן רָצוֹת כָּכָה, רֵעוֹתַי?

ע — אנחנו רָצוֹת הַבַּיְתָה, כִּי שִׁפְחָתֵנוּ בָּאָה לִקְרֹא לָנוּ

ש — מַה לִּי וּלְךָ כִּי בָאתָ אֵלַי לָרִיב עִמִּי?

ע — אֲנִי רָב עִמְּךָ עַל דְּבַר הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרַעְתָּ

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

أنا سأرحل إليك عند رجوعى من المدرسة

ألم أقل لكم : لا تجروا فى الشارع . . إلى أين أنتم تركضون يا أصدقائى ؟ نحن عائدون الآن من المدرسة ، وسمعنا أن أبانا رجع من رحلته . فجرينا إلى البيت

عند ما كنت فى تلك المدينة ذهبت إلى أخيك .

من هذا الفتى الذى يجرى ليبادينا ؟

هذا فتى شرير وأنا أخاف منه جداً وعلى ذلك سنذهب من هنا

يا بنى ! إن جاء رجل وسأل عنى فقل له إننى سأعود إلى البيت بعد ساعة .

لمن أعطيت الخمسة عشر قرشاً التى أعطيتها لك أمس ؟

فى ذهابى اليوم إلى المدرسة رأيت امرأة فقيرة واقفة تبكى ، فاقتربت إليها وسألتها ماذا جرى لها فأجابتنى : مرض ولداى الاثنان اليوم ، ولا يوجد فى بيتى نقود ، ولا يوجد خبز . فأعطيت لها النقود . فسرت وجرت إلى البيت . حسناً فعلت يابنى ، أقدم إلى فأقبلك

على ما ذا تتشاجرون أيها الفتيان ؟

שעוּר אַרְבָּעָה עָשָׂר

الأفعال ذوات المثلين (التى تنتهى بحرفين متماثلين)

גִּזְרַת הַכְּפוּלִים

מִלִּים

חָגַג	احتفل
סָבַב	أحاط
חָנַן	عطف - رحم
בָּרַר	اختار - طهر
בָּרוּר	نقى - واضح
שָׁבַת	استراح
מַתָּנָה / מִנְחָה	هـــدية
אוֹרֵחַ	ضيف
מָדַד	قاس
הֻלֶּדֶת	ميلاد
סָבִיב	حـــول
מִשְׁתֶּה	عيد - وليمة - مأدبة
כָּרַת	قطع - قسم - قص
תָּוֶךְ	وسط
בְּתוֹךְ	فى وسط
חֵלֶק	جـــزء

تصريف فعـــل חָגַג

עָבַר :	חַגּוֹתִי	חַגּוֹתָ	חַגּוֹת	חַג	חַגָּה
	חַגּוֹנוּ	חַגּוֹתֶם	חַגּוֹתֶן	חַגּוּ	
עָתִיד :	אָחֹג	תָּחֹג	תָּחֹגִּי	יָחֹג	תָּחֹג
	נָחֹג	תָּחֹגּוּ	תְּחֻגֶּינָה	יָחֹגּוּ	תְּחֻגֶּינָה

הֹוֶה : חַג (חוֹגֵג) חַגָּה (חוֹגֶגֶת) חַגִּים (חוֹגְגִים) חַגּוֹת (חוֹגְגוֹת)

פָּעוּל : חָגוּג חֲגוּגָה חֲגוּגִים חֲגוּגוֹת

צִוּוּי : חֹג חֹגִּי חֹגּוּ חָגֶינָה

ملاحظات : (١) فى الأفعال التى تنتهى بحرفين متماثلين يسقط أحد الحرفين فى تصريف الفعل الماضى والأمر والمستقبل ويبقى أو يحذف فى الحالى وكذلك فى الفعل الماضى للغائب أو الغائبين .

(٢) الأفعال التى تنتهى بحرف (ת) تسقط منها التاء عند اتصالها بالضمائر الشخصية مثل כָּרַתִּי قطعت .

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

אֶתְמוֹל חַגֹּנוּ אֶת יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת אָחִי ، וַנַּעַשׂ מִשְׁתֶּה גָדוֹל ، וַיָּבֹאוּ כָּל רֵעָיו וַחֲבֵרָיו . וַיִּתְּנוּ לוֹ מַתָּנוֹת יָפוֹת ، גַּם אֲבוֹת הַנְּעָרִים וְאַחְיוֹתֵיהֶם בָּאוּ אֶל הַמִּשְׁתֶּה ، וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ ، וְאַחֲרֵי כֵן קַמְנוּ וַנֵּלֶךְ הַגִּנָּה ، וַנִּבְּר מִתּוֹכֵנוּ שְׁלֹשָׁה נְעָרִים יוֹדְעֵי שִׁיר ، וַיַּעַמְדוּ בַּתָּוֶךְ וַיָּשִׁירוּ ، וַאֲנַחְנוּ עָמַדְנוּ סְבִיבוֹתֵיהֶם ، וַנֵּשֶׁב בַּגָּן עַד הַשָּׁעָה הָעֲשִׂירִית ، וַנָּשָׁב הַחַדְרָה וַתָּשֶׂם אִמֵּנוּ לְפָנֵינוּ עוֹד לֶאֱכֹל ، וּבַשָּׁעָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה קָמוּ הָאוֹרְחִים וַיֵּלְכוּ לְבֵיתָם

בְּצֵאתִי מִבֵּיתִי סִבּוּנִי (אוֹ : סְבָבוּנִי) עֲנִיִּים רַבִּים וַיֹּאמְרוּ : חָנֵּנוּ וְתֵן לָנוּ כֶּסֶף מְעָט . אִם תָּחֹן עֲנִיִּים יַעֲזָרְךָ אֱלֹהִים וִיחָנֶּךָ . סַבּוֹתִי את כָּל הָעִיר בְּחָפְצִי לָבֹר לִי בַּיִת טוֹב לַשֶּׁבֶת בּוֹ אֲבָל לֹא מְצָאתִי . אֲנִי בָּרוֹתִי מִנְחָה יָפָה לַאֲחוֹתְךָ לְיוֹם הֻלֶּדֶת אוֹתָהּ .

אִמִּי כָּרְתָה תַפּוּחַ לִשְׁנַיִם וַתִּתֵּן חֶצְיוֹ לִי וְהֶצְיוֹ לַאֲחוֹתִי הַקְּטַנָּה , וַתָּמָד אחותי את חֶלְקָהּ , וַתֵּרֶא כִּי קָטֹן הוּא מֵחֶלְקִי , וַתִּשָּׂא אֶת קוֹלָהּ וַתֵּבְךְּ , וָאֶתֵּן לָהּ את הלקִי , וָאֹמַר לָקַחַת אֶת חֶלְקָהּ וַתִּקַּח אֲחוֹתִי את שְׁנֵי הַחֲלָקִים יַחְרֵץ הַגַּנָּה . וּמֶה עָשִׂיתָ אָז ? אָז בָּכִיתִי אָנִי

שְׁכֵנֵנוּ הֶעָשִׁיר חָגַג אֶתְמוֹל את יוֹם הֻלַּדְתּוֹ וַיִּזְכּוֹר את קְרוֹבוֹ הֶעָנִי וַיָּחָן איתו וַיִּשְׁלַח לוֹ כֶּסֶף וּבְגָדִים . אֲנַחְנוּ קוֹרְאִים לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בַּשָּׁבוּעַ ; שַׁבָּת כִּי בוֹ שָׁבַת אלהים מִכֹּל מְלַאכְתּוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּרָא הַכֹּל .

כַּאֲשֶׁר יָצָאנוּ מִבֵּית הַסֵּפֶר , רָצוּ לִקְרָאתֵנוּ נְעָרִים רַבִּים וַיִּגְּשׁוּ אֵלֵינוּ וַיָּסֹבּוּ אוֹתָנוּ מְהֵרָה וְלֹא נְתָנוּנוּ לָלֶכֶת הָלְאָה , וַנָּרֶב בָּהֶם וַנִּקְרָא :

« מַה־לָּכֶם וְלָנוּ ، כִּי סַבּוֹתֶם אוֹתָנוּ וְלֹא תִתְּנוּנוּ לָלֶכֶת לְדַרְכֵּנוּ ؟ סוּרוּ מֵעָלֵינוּ !! וְאִם אֵין נִשָּׂא קוֹלֵנוּ וְצָעַקְנוּ עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֲנָשִׁים לְעָזְרֵנוּ » ،
אֲבָל הַנְּעָרִים לֹא שָׂמוּ לִבָּם לִדְבָרֵינוּ וְלֹא סָרוּ מֵעָלֵינוּ ، וַיַּעַמְדוּ סָבִיב לָנוּ וַאֲנַחְנוּ בַּתָּוֶךְ

אָז נָשָׂאנוּ קוֹלֵנוּ וַנִּצְעַק בְּכָל כֹּחֵנוּ ، וַיֵּצֵא מוֹרֵנוּ הַחוּצָה וַיַּרְא אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ הַנְּעָרִים

וַיִּתֵּן עֲלֵיהֶם בְּקוֹלוֹ וַיִּירְאוּ מִפָּנָיו וַיָּסוּרוּ מֵעָלֵינוּ וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם

תרגום

ترجم إلى العبرية

متى تحتفل بعيد ميلادك ؟ سوف نحتفل به عند ما يعود أبى من رحلته .

مدينتكم صغيرة جداً وقد مشيت حولها أمس فى ساعة واحدة ودرنا فى كل المدينة ، ولم نجد شيئاً مناسباً (حسنا) حتى أتينا إلى بائع الكتب فاخترنا كتاباً حسناً واشتريناه .

ذهبت اليوم إلى صديقى لرؤية الكتاب الجديد الذى اشتراه له أبوه ؛ وجلست عنده ساعة واحدة فقرأت الكتاب ووجدت به قصصاً كثيرة جميلة وقد سررت جداً .

שִׁעוּר חֲמִשָּׁה עָשָׂר

בִּנְיָן פִּעֵל — صيغة فعّل (المضعف)

تصريف לִמֵּד

בֵּינוֹנִי פּוֹעֵל : מְלַמֵּד מְלַמֶּדֶת מְלַמְּדִים מְלַמְּדוֹת

בֵּינוֹנִי פָּעוּל : מְלֻמָּד מְלֻמֶּדֶת מְלֻמָּדִים מְלֻמָּדוֹת

עָבָר : לִמַּדְתִּי לִמַּדְתָּ לִמַּדְתְּ לִמֵּד לִמְּדָה
לִמַּדְנוּ לִמַּדְתֶּם לִמַּדְתֶּן לִמְּדוּ

עָתִיד : אֲלַמֵּד תְּלַמֵּד תְּלַמְּדִי יְלַמֵּד תְּלַמֵּד
נְלַמֵּד תְּלַמְּדוּ תְּלַמֵּדְנָה יְלַמְּדוּ תְּלַמֵּדְנָה

צִוּוּי : לַמֵּד לַמְּדִי לַמְּדוּ לַמֵּדְנָה

ملاحظات : (١) فى الفعل المضعف يوضع داجش فى الحرف الثانى الأصلى من الفعل .

(٢) يحرك الحرف الأول فى المصدر بالبتاح ، والثانى بالصيرية (ֵ) .

(٣) يزاد حرف ميم تحته شفا (מְ) فى أول اسم الفاعل واسم المفعول .

(٤) الحروف التى تزاد فى أول الفعل المستقبل يوضع تحتها شفا ما عدا (א)

(٥) يحرك الفعل الأمر بحركات المصدر .

מִלִּים

שִׁלֵּם	سلم ـ دفع	צִוָּה	أمر
שָׂמַח	أسر ـ فرح	הִלֵּל	مدح
יָשֵׁן	نوَّم	סִפֵּר	قص
בִּקֵּשׁ	طلب	סָפַר	عد
קִבֵּל	قبل استقبل	חִכָּה	انتظر
		קִוָּה	أمَّل
דִּבֵּר	تكلم	מְחִיר	ثمن
מָלֵא	امتلأ	מִשְׁאָלָה	طلب ـ رغبة مسألة
מִלֵּא	ملأ ـ أتم		
כִּלָּה	أكمل		

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

מִי מְלַמֵּד אוֹתְךָ אֶת הַלָּשׁוֹן הָעִבְרִית ?
הַמּוֹרֶה אֲשֶׁר לִמֵּד אֶתְכֶם ، הוּא מְלַמֵּד גַּם אוֹתִי . אַתָּה קָנִיתָ מִיָּדִי שְׁנֵי סְפָרִים ، זֶה יָמִים רַבִּים וְעוֹד לֹא שִׁלַּמְתָּ לִי מְחִירָם ، עַד מָתַי אֲחַכֶּה לְךָ ? חַכֵּה לִי עוֹד יוֹם אוֹ יוֹמַיִם וְשִׁלַּמְתִּי לְךָ ، כִּי מָחָר יָשׁוּב אָבִי הַבַּיְתָה ، וּבִקַּשְׁתִּי כֶּסֶף מִמֶּנּוּ ، וַאֲנִי מְקַוֶּה כִּי יִתְּנֵהוּ לִי .

בְּתוֹרַת מֹשֶׁה כָּתוּב כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל , יְיָ אֱלֹהֵינוּ , יְיָ אֶחָד , אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ , וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ , וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם , עַל לְבָבֶךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ , וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ , וְלִמַּדְתֶּם אוֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם

וּמָה הֵם הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אוֹתָנוּ בְּיַד מֹשֶׁה ? אֱלֹהֵינוּ צִוָּנוּ לֶאֱהוֹב אֶת כָּל אִישׁ , לַעֲשׂוֹת טוֹב וָחֶסֶד לַכֹּל , לָחֹן עֲנִיִּים , וְעוֹד דְּבָרִים טוֹבִים כָּאֵלֶּה

חַכֵּה לִי , אָחִי , עַד כַּלּוֹתִי אֶת מְלַאכְתִּי , וְאָז אֲסַפֵּר לְךָ סִפּוּר יָפֶה כַּאֲשֶׁר בִּקַּשְׁתָּ מֵאִתִּי

הִנְנִי מְחַכֶּה לְךָ זֶה שָׁעָה , וְאַתָּה עוֹד לֹא כִלִּיתָהּ , וּמָתַי תְּכַלֶּנָּה ?

אִם תֶּחְדַּל לִצְעוֹק בְּאָזְנַי , אֲקַוֶּה לְכַלּוֹתָהּ בְּעוֹד חֲצִי שָׁעָה . בְּטֶרֶם אֶסַּע מִזֶּה אֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת מְחִיר הַסְּפָרִים אֲשֶׁר קָנִיתִי מִמְּךָ , וְגַם אֶבְחַר לִי עוֹד סְפָרִים אֲחָדִים מִסְּפָרֶיךָ הַיְשָׁנִים , לְקַחְתָּם אִתִּי אֶל בֵּיתִי

אֶת מִי אַתֶּם מְבַקְשִׁים אֲדוֹנַי ?

רוֹפֵא אנחנו מְבַקְשִׁים וַנִּשְׁמַע כי בַּבַּיִת הַזֶּה יוֹשֵׁב רוֹפֵא מְהֻלָּל ، וַנָּבֹא לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לָלֶכֶת אִתָּנוּ אל רֵעֵנוּ החוֹלֶה

אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַיְמַלֵּא הרוֹפֵא אֶת מִשְׁאַלְתְּכֶם כִּי חֲדָרָיו מְלֵאִים חוֹלִים ، וּבְטֶרֶם יְכַלֶּה לְקַבֵּל את כֻּלָּם ، לֹא יֵצֵא מִבֵּיתוֹ

אִם כֵּן נֵשֵׁב וּנְחַכֶּה עַד כַּלּוֹתוֹ את מְלַאכְתּוֹ ، הָבָה ، נְסַפֵּר נָא את הָאֲנָשִׁים הַמְחַכִּים בַּחֲדָרָיו . וְיָדַעְנוּ עַד מָתַי עָלֵינוּ לְחַכּוֹת עוֹד

כַּמָּה מַתָּנוֹת קִבַּלְתָּ ، כַּאֲשֶׁר חַגּוֹתָ את יוֹם הֻלֶּדֶת אוֹתְךָ ؟

בּוֹא אִתִּי אל חֲדָרִי וְסַפְּרֵן ، כִּי רַבּוֹת הֵן מְאֹד וְהֵן מְמַלְאוֹת את כָּל חֲדָרִי

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

الرجل الطيب يتكلم قليلا ويعمل كثيراً . نحن نأمل أنكم قبلتم الهدايا التى أرسلناها لكم ، والآن نحن منتظرون لخطابكم الذى تقصون لنا فيه كيف احتفلتم بعيدكم والدى العزيزان ، سرنى خطابكم جداً وقرأته مائة مرة

وأنى أؤمل أن يسركم خطابى أيضاً لأنه يوجد عندى أخبار طيبة أقصها لكم فيه .

الخبر الأول : هو أننى عدت بسلام إلى بيت عمتى واستقبلتنى بمحبة عظيمة .

الخبر الثانى : هو أن مدرسى الجديد الذى يعلمنى اللغة الانجليزية مدحنى جداً وأخبر عمتى أننى أعمل كل الذى يأمرنى به . أليس هذا خبر يسر ؟

الخبر الثالث والأخير هو أنه اليوم فى المساء تحتفل عمتى بيوم ميلاد ابنها الذى أتم اليوم اثنتى عشرة سنة .

وستطلب منى عمتى أن أغنى فى هذا المساء أمام المدعوين أغانى قليلة مع بناتها . هذه هى كل أخبارى . والآن أرجو منكم شيئاً . اطلبوا من أختى أن تجيبنى بسرعة على خطابى الذى أرسله لها مع هذا ، لأننى أعرف أنها كسولة جداً لأن تكتب وإذا لم تأمروها بعمل الشيء ، تتركنى أنتظر خطابها أياماً كثيرة .

سلام لكم من ابنكم الذى يحبكم .

שִׁעוּר שִׁשָּׁה עָשָׂר

الأفعال التى عينها (الحرف الثانى الأصلى) א أو ע أو ר

من صيغة فعّل פִּעֵל

تصريف فعل בֵּרַךְ يبارك ـ يعظم

פּוֹעֵל : מְבָרֵךְ מְבָרְכָה (מְבָרֶכֶת) מְבָרְכִים מְבָרְכוֹת

פָּעוּל : מְבֹרָךְ מְבֹרָכָה (מְבֹרֶכֶת) מְבֹרָכִים מְבֹרָכוֹת

עָבָר : בֵּרַכְתִּי בֵּרַכְתָּ בֵּרַכְתְּ בֵּרַךְ בֵּרְכָה
בֵּרַכְנוּ בֵּרַכְתֶּם - בֵּרַכְתֶּן בֵּרְכוּ

עָתִיד : אֲבָרֵךְ תְּבָרֵךְ תְּבָרְכִי יְבָרֵךְ תְּבָרֵךְ
נְבָרֵךְ תְּבָרְכוּ תְּבָרֵכְנָה יְבָרְכוּ תְּבָרֵכְנָה

צִוּוּי : בָּרֵךְ בָּרְכִי בָּרְכוּ בָּרֵכְנָה

ملاحظات (١) فى الأفعال التى عينها א أو ע أو ר يحرك الحرف الأول فى صيغـة فعّل بالقامص بدلا من البتاح فى حالة المصدر واسم الفاعل والأمر والمستقبل مثـــل בָּרֵךְ

(٢) وفى حالة الماضى يحـــرك الحرف الأول بحركة الصيريه بدلا من الحيرق مثل בֵּרַכְתִּי بدلا من בִּרַכְתִּי

(٣) فى حالة اسم المفعول يحرك الحرف الثانى بالحولم مثـــل מְכֻבָּד

(٤) فى الأفعـال التى عينها واو (٦) يكون الحرف الثالث مماثلا للحرف الثانى مثل שׁוֹבֵב (קל) שׁוּב

(٥) بعض الأفعـال تضعف بتـكرار حـــرفين مثل כַּלְכֵּל ـ שַׁעֲשֵׁעַ

מִלִּים

בֵּאֵר	شرح ـ فسّر	מִצְרַיִם	مصر
מֵאֵן	رفض	עָבַר	مر ـ ذهب
גֵּרֵשׁ	طرد ـ طلق	לְפָנִים	سابقاً (قبل)
תִּעֵב	كره ـ حقر	מֶלֶךְ	ملك
שׁוֹבֵב	أرجع ـ أعاد	מָשָׁל	مثـــل
כַּלְכֵּל	أمد ـ انفق	גּוֹי ، עַם	شعب
שַׁעֲשֵׁעַ	سلّى	הֵיטִיב	حسناً
נֶפֶשׁ	نفس		

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

לְפָנִים ، בַּעֲבֹר אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׂדֶה ، וַיַּרְא אֶת הָאֲנָשִׁים הָעוֹשִׂים מְלַאכְתָּם שָׁם ، וַיְבָרֵךְ אוֹתָם לֵאמֹר : « יְיָ עִמָּכֶם » וְהֵם עָנוּ : « יְבָרֶכְךָ יְיָ » כֵּן

כַּרַךְ גַּם בֹּעַז אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּשָׂדֵהוּ ، כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר רוּת

הַיּוֹם אָמַר מוֹרֵנוּ אֶל אַחַד הַתַּלְמִידִים : « אִם תְּמָאֵן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלִי אֲגָרֶשְׁךָ מִבֵּית סִפְרִי » וַיִּשָּׂא הַנַּעַר אֶת קוֹלוֹ וַיֵּבְךְּ . מוֹרֵנוּ מְבָאֵר לָנוּ הֵיטֵיב אֶת כָּל אֲשֶׁר יְלַמְּדֵנוּ ، לָכֵן יוֹדְעִים כָּל תַּלְמִידָיו הֵיטֵיב אֶת אֲשֶׁר לָמְדוּ . מִכְתָּבְךָ אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי אֶתְמוֹל מָלֵא שְׁגִיאוֹת ، וּדְבָרָיו אֵינָם מְבֹאָרִים הֵיטֵיב ، אָנָּא בָּאֲרֵם לִי ، לְמַעַן אֵדַע לַעֲשׂוֹת אֶת אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתָּ מִמֶּנִּי .

אַל תְּתַעֵב אִישׁ ، בְּנִי ، כִּי תּוֹרָתֵנוּ מְצַוָּה אוֹתָנוּ לֶאֱהוֹב כָּל אָדָם ، וְהַמְתַעֵב אֲנָשִׁים מְתֹעָב גַּם הוּא בְּמִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כָּתוּב : בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח אָב . דּוֹדֵנוּ הַטּוֹב מְכַלְכֵּל עֲנִיִּים רַבִּים בְּעִירוֹ לָכֵן מְבֹרָךְ שְׁמוֹ בְּפִי כֹּל וְכֹל יוֹדְעָיו יְהַלְלוּהוּ

מוֹרֵנוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֶת הַלָּשׁוֹן הָאַנְגְּלִית בְּדֶרֶךְ מְשַׁעֲשֵׁעַ מְאֹד ، הוּא כָּתַב לָנוּ מְשָׁלִים אֲחָדִים ، וַיְצַו אוֹתָנוּ לְבָאֲרָם ، גַּם סִפֵּר לָנוּ סִפּוּר קָצָר . בַּלַּיְלָה שֶׁעָבַר הָיָה חֹשֶׁךְ גָּדוֹל בַּחוּץ ، וּבְשׁוּבִי

הַבַּיְתָה מִבֵּית דוֹדִי לֹא רָאִיתִי אֶת הַדֶּרֶךְ וָאֶפֹּל וְכִמְעַט שִׁבַּרְתִּי אֶת רַגְלִי

« מַה־שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיִּהְיֶה וְאֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ » כֵּן כָּתוּב בְּסֵפֶר קֹהֶלֶת

« בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה וַיִּהְיוּ שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל » ، כֵּן קָרָאנוּ הַיּוֹם בַּסֵּפֶר ، וַנִּשְׁאַל את מוֹרֵנוּ וַנֹּאמַר אָנָּא ، מוֹרֵנוּ ، בָּאֵר נָא לָנוּ ، לָמָּה כָּתוּב בַּמָּקוֹם הַזֶּה « יָרְדוּ » וְלֹא « הָלְכוּ » אוֹ « בָּאוּ » ? וַיַּעֲנֵנוּ מוֹרֵנוּ ; דְּעוּ כִּי אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר מִשָּׁם הָלַךְ יַעֲקֹב עִם בָּנָיו מִצְרַיְמָה ، גְּבוֹהָה הִיא מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם ، וְלָכֵן בְּלֶכֶת אִישׁ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן מִצְרַיְמָה ، הִנֵּהוּ כְּיוֹרֵד מִן הָהָר »

עַתָּה יוֹדְעִים אֲנַחְנוּ כָּל אֲשֶׁר קָרָה לְיוֹסֵף בֶּן יַעֲקֹב אָבִינוּ ، אֲשֶׁר בָּא מִצְרַיְמָה ، וַיִּקְרָא גַּם לְאָבִיו וּלְאֶחָיו לָבֹא שָׁמָּה וַיְכַלְכְּלֵם בְּאַהֲבָה רַבָּה

תרגום

ترجم إلى العبرية :

صديقى العزيز : تقبلت اليوم خطابك فسرتنى كلماته جداً وأبهجت نفسى . فقط شىء واحد فى خطابك غير واضح جيداً ، فها أنت تطلب منى أن اشترى لك كتاباً جميلا لتهديه إلى أحد أصدقائك ، لكنك نسيت أن تقول لى كم عمر صديقك وأنت ألا تعرف أنه يوجد كتب مسلية جداً للفتيان الصغار وليست مسلية للفتيان الكبار . وعلى ذلك فلست أعرف ما الكتاب الذى أختاره لصديقك . وأيضاً لم تقل لى كم أدفع فى ثمن الكتاب . لأجل ذلك وضح من فضلك كل هذه الأشياء فأتم مسألتك . والآن سأنتظر خطابك الثانى وعند ما أتسلمه أعمل كما تأمرنى وأنى أحييك وأطلب منك أن تحيي بأسمى كل أصدقائك .

سلام لك من صديقك الذى يحبك

أملت فى أن أتمم عملى حتى الظهر كما أمرت ولكن لم أستطع لأن كتبى أخذت منى وبحثت عنها فلم أجدها ، وحتى الآن لم اعرف من أخذها

שִׁעוּר שִׁבְעָה עָשָׂר

בִּנְיָן פֻּעַל صيغة المبنى للمجهول (فعّل)

تصريف فعل בֻּקַּשׁ

בֵּינוֹנִי – מְבֻקָּשׁ מְבֻקָּשָׁה (מְבֻקֶּשֶׁת) מְבֻקָּשִׁים מְבֻקָּשׁוֹת

עָבָר – בֻּקַּשְׁתִּי בֻּקַּשְׁתָּ בֻּקַּשְׁתְּ בֻּקַּשׁ בֻּקְּשָׁה
בֻּקַּשְׁנוּ בֻּקַּשְׁתֶּם בֻּקַּשְׁתֶּן בֻּקְּשׁוּ

עָתִיד – אֲבֻקַּשׁ תְּבֻקַּשׁ תְּבֻקְּשִׁי יְבֻקַּשׁ תְּבֻקַּשׁ
נְבֻקַּשׁ תְּבֻקְּשׁוּ תְּבֻקַּשְׁנָה יְבֻקְּשׁוּ תְּבֻקַּשְׁנָה

מִלִּים

בֻּקַּשׁ	طُلب - سئل
הֻלַּל	مُدح
סֻפַּר	قُص
כֻּבַּד	عظم
שֻׁלַּח	أرسل
גֻּדַּל	كبر - عظم
חָכְמָה	حكمة
דַּעַת	معرفة
שֵׂכֶל	ذكاء - مهارة

לֻקַּח	أخذ
צֻוָּה	أمر
בֹּרַךְ	بورك
גֹּרַשׁ	طرد
אָחַז	أخذ
גַּנָּב	لص
גָּנַב	سرق
כְּסִיל	أحمق - جاهل

ملاحظات (١) يصاغ المبنى للمجهول من صيغة קַל (الخفيف)
ومن صيغة פִּעֵל (المضعف) على وزن פֻּעַל .
وذلك بوضع داجش فى وسط الحرف الأول
وتحريكه بحركة قبوص .

(٢) إذا كانت عين الفعل (الحرف الثانى) א أو ה
أو ח أو ע أو ר حرك الحرف الأول بالحولم

(٣) لا يوجد من صيغة פֻּעַל (المبنى للمجهول)
صيغة الأمر ولا صيغة اسم الفاعل

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

הֲסֻפַּר לָכֶם הַדָּבָר אֲשֶׁר קָרָנִי אֶתְמוֹל ؟

אִישׁ לֹא סֻפַּר לָנוּ ، אָנָּא ، סַפֵּר לָנוּ .

זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר קָרָה לִי : אֲנִי צֻוֵּיתִי לָלֶכֶת הַיַּעְרָה וּלְחַכּוֹת שָׁם עַד בּוֹא אֲבוֹתַי . וַיְהִי בְּשִׁבְתִּי בַּיַּעַר ، וַיָּבֹא אֵלַי בֶּן שְׁכֵנֵנוּ וַיֵּשֶׁב לְיָדִי : וְהַנַּעַר נַעַר רָע ، וּכְבָר גֹּרַשׁ מִבֵּית הַסֵּפֶר עַל מָאֲנוֹ לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹל מוֹרֵהוּ

וָאֹמַר אֶל הַנַּעַר : « מַה לְּךָ וָלִי כִּי בָאתָ לָשֶׁבֶת לְיָדִי ؟ סוּר מִמֶּנִּי וָשֵׁב בַּאֲשֶׁר תֵּשֵׁב ، וְאִם אַיִן אֲגָרֶשְׁךָ מֵעַל פָּנַי ! » אַךְ הַנַּעַר לֹא שָׂם לִבּוֹ

לִדְבָרַי וַיְמָאֵן לַעֲזוֹב אֶת מְקוֹמוֹ . וָאָקוּם וָאֶגַּשׁ אֵלָיו וָאֹחֵז בְּיָדוֹ וָאֹמַר לְגָרְשֵׁהוּ , וַיְהִי בְּאָחֲזִי בוֹ וַיִּפֹּל הַנַּעַר וַיִּשָּׂא אֶת קוֹלוֹ וַיִּצְעָק

וּבָעֵת הַהִיא עָבַר אָבִיו בַּיַּעַר , וַיְהִי בְּשָׁמְעוֹ אֶת קוֹל בְּנוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתֵנוּ , וַיַּרְא וְהִנֵּה בְנוֹ שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ לְרַגְלַי , וַיִּתֵּן עָלַי בְּקוֹלוֹ , וַיֹּאמֶר לְעָנְשֵׁנִי וָאִירָא מְאֹד . אַךְ כִּמְעַט שֶׁשָּׁלַח אֶת יָדוֹ לָגַעַת בִּי וַיָּבֹאוּ אֲבוֹתַי וַיְגָרְשׁוּ אֶת הָאִישׁ וְאֶת בְּנוֹ

אָז בֵּאַרְתִּי לַאֲבוֹתַי אֶת כָּל הַדָּבָר , וַיְהַלְלוּנִי וַיֹּאמְרוּ : « טוֹב עָשִׂיתָ כִּי מֵאַנְתָּ לָשֶׁבֶת יַחַד עִם הַנַּעַר הָרָע » . אֲנַחְנוּ צֻוֵּינוּ לְכַבֵּד אֶת אֲבוֹתֵינוּ , כִּי כֵן כָּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה : « כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ »

אֲנָשִׁים חֲכָמִים מְגַדְּלִים אֶת בְּנֵיהֶם בְּשֵׂכֶל טוֹב וְלֹא יִתְּנוּם לַעֲשׂוֹת כַּטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם , וְהַכְּסִילִים אֵינָם יוֹדְעִים אֵיךְ לְגַדֵּל אֶת בְּנֵיהֶם , כִּי לֹא לָמְדוּ דַעַת וְחָכְמָה . אָחִי הִלֵּל חִיּוּם בְּבֵית הַסֵּפֶר לְנֶגֶד כָּל חֲבֵרָיו , כִּי בֵּאֵר הֵיטֵב אֶת הַמָּשָׁל אֲשֶׁר שָׂם מוֹרֵהוּ לְפָנָיו . אֲנִי שֻׁלַּחְתִּי הַיּוֹם מִבֵּית הַסֵּפֶר הַבַּיְתָה בַּצָּהֳרַיִם , כִּי חָלִיתִי בְּרֹאשִׁי .

הַמָּשָׁל אוֹמֵר « לְפִי בְּגָדָיו יְכֻבַּד אִישׁ בְּבֹאוֹ ، וּלְפִי שִׂכְלוֹ בְּצֵאתוֹ »

אֲנָשִׁים רָעִים אוֹהֲבִים רַק אֶת נַפְשָׁם ، וְנֶפֶשׁ אֲחֵרִים אֵינֶנָּה יְקָרָה בְּעֵינֵיהֶם ، אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה לֹא יְכֻבְּדוּ כִּי אִם יְתֹעֲבוּ

הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָמַר בִּמְשָׁלָיו ; « לָמָּה זֶּה מְּחִיר בְּיַד כְּסִיל לִקְנוֹת חָכְמָה ؟ וְשֵׂכֶל אָיִן » מַה יָּפֶה כַּמָּשָׁל הַזֶּה

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

كنا أمس فى بيت خالنا ومكثنا هناك حتى الساعة الحادية عشرة مساء وعدنا إلى البيت ورأينا أنه قد سرق من بيتنا أشياء كثيرة ملابس ونقوداً ، فجرينا إلى الشارع لنبحث عن السارقين ، فرأينا رجلا يحمل ملابس . فاقتربنا منه وقبضنا عليه وأخـــذنا منه الأشياء المسروقة ، حقاً ، امتنــع عن إعطائها لنا بقوله إنها له ، لــكنه عندما رأى أخى قد ذهب لينادى حراس الليل ، لم ينتظر رجـوعه وذهب بسرعة فى طريقه لأنه ليس غبياً ويعلم أنه إذا قبض عليه الحراس فلن يتركوه يذهب إلى بيته بسلام .

שִׁעוּר שְׁמוֹנָה עָשָׂר

בִּנְיַן נִפְעַל صيغة انفعل

تصريف נִשְׁמַר

עָבַר : נִשְׁמַרְתִּי נִשְׁמַרְתָּ נִשְׁמַרְתְּ נִשְׁמַר נִשְׁמְרָה
נִשְׁמַרְנוּ נִשְׁמַרְתֶּם נִשְׁמַרְתֶּן נִשְׁמְרוּ

עָתִיד : אֶשָּׁמֵר תִּשָּׁמֵר תִּשָּׁמְרִי יִשָּׁמֵר תִּשָּׁמֵר
נִשָּׁמֵר תִּשָּׁמְרוּ תִּשָּׁמַרְנָה יִשָּׁמְרוּ תִּשָּׁמַרְנָה

הֹוֶה : נִשְׁמָר נִשְׁמֶרֶת נִשְׁמָרִים נִשְׁמָרוֹת

צִוּוּי : הִשָּׁמֵר הִשָּׁמְרִי הִשָּׁמְרוּ הִשָּׁמַרְנָה

تصريف נִקְנָה

עָבַר : נִקְנֵיתִי נִקְנֵיתָ נִקְנֵית נִקְנָה נִקְנְתָה
נִקְנֵינוּ נִקְנֵיתֶם נִקְנֵיתֶן נִקְנוּ

עָתִיד : אֶקָּנֶה תִּקָּנֶה תִּקָּנִי יִקָּנֶה תִּקָּנֶה
נִקָּנֶה תִּקָּנוּ תִּקָּנֶינָה יִקָּנוּ תִּקָּנֶינָה

הֹוֶה : נִקְנֶה נִקְנָה נִקְנִים נִקְנוֹת

צִוּוּי : הִקָּנֵה הִקָּנִי הִקָּנוּ הִקָּנֶינָה

ملاحظات (١) صيغة נפעל من صيغ الفعـــل المزيد وتصاغ بزيادة نون (נ) مشكلة بالحيرق فى أول الفعل .

وهى تدل على بناء الفعل الخفيف (المجرد) للمجهول مثل תִּכָּתֵב يكتب

(٢) يصاغ المصدر والأمر من هذه الصيغة باضافة ה على أصل الفعل بعد حذف النون ويشدد الحرف الذى يليها بوضع داجش فى داخله مثل הִכָּתֵב

(٣) تحذف النون فى تصريف الفعل المستقبل . ويشدد الحرف الأصلى الأول من الفعل . أما الحروف التى تزاد فى أول الفعل المستقبل فتحرك بحركة الحيرق ما عدا الألف فانها تحرك بالسيجول مثل אֶכָּתֵב ، תִּכָּתֵב

(٤) يأتى من هذه الصيغة بعض الأفعال التى لا تستعمل فى الفعل المجرد (קַל) مثل הִשָּׁבֵעַ أقسم

(٥) تفيد هذه الصيغة المشاركة فى الفعل مثل הִלָּחֵם التحم (اقتتل) הִוָּעֵץ تشاور

מִלִּים

סָגַר	يقفل	הִשָּׁאֵר	يُترك
הִשָּׁבֵעַ	أقسم	בִּגְלַל	لأجل ـ بسبب
הִלָּחֵם	التحم (اقتتل)	נִחֵם	عزى ـ سلى
בָּנָה	يبنى	יָעַץ	يشاور ـ ينصح
הִכָּבֵד	يحترم	יָכַח	اعتقد ـ ناقش
נִכְבָּד	محترم		

קְרִיאָה

אֲדוֹנִי הַנִּכְבָּד : אָבִי צִוַּנִי לֵאמֹר כִּי הַסְּפָרִים אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתָּ מִמֶּנּוּ , כְּבָר נִקְנוּ וּמָחָר יְשֻׁלְּחוּ לְךָ . הֲלֹא נִשְׁבַּעְתָּ לִי בְּנַפְשְׁךָ (בְּחַיֶּיךָ) לִשְׁלוֹחַ לִי אֶת סְפָרַי עוֹד בְּיוֹם אֶתְמוֹל , וְהַסֵּפֶר עוֹד לֹא נִשְׁלַח לִי הַכֹּלֵם , רֵעִי

בְּצֵאתֵנוּ מִבֵּית הַסֵּפֶר , אֲנִי וחֲבֵרַי , סַבּוּנוּ נְעָרִים רָעִים וַיִּלָּחֲמוּ אִתָּנוּ , וּבְהִלָּחֲמוּ בָּהֶם נִקְרְעוּ בְּגָדִים , וַיָּבֹאוּ רֵעֵינוּ וַיִּלָּחֲמוּ לָנוּ גַּם הֵם וַיְגָרְשׁוּ אֶת הַנְּעָרִים אשֶׁר נִלְחֲמוּ אִתָּנוּ , וּבִרְאוֹתִי כִּי בְּגָדַי קְרוּעִים , וָאֶכָּלֵם מאֹד , וָאִירָא לָשׁוּב הַבַּיְתָה , וָאָסוּר אֶל בֵּית דוֹדִי , וָאֲסַפֵּר לוֹ את כָּל אֲשֶׁר קָרָנִי , וַיֵּלֶךְ דוֹדִי עִמִּי אל אֲבוֹתַי וַיְבַקֵּשׁ מֵהֶם לְבִלְתִּי קְצוֹף עָלַי , וַיִּרְאוּ אבוֹתַי , כי לֹא חָטָאתִי , וַיָּחֹנּוּ אוֹתִי וְלֹא עֲנָשׁוּנִי

הַבַּיִת הַזֶּה נִבְנָה לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת , וְעַתָּה יִמָּכֵר , וַאדוֹן הַבַּיִת יִבְנֶה לוֹ בַּיִת אַחֵר . הָעִיר פֶּטֶרְבּוּרג נִבְנְתָה בִּימֵי הַמֶּלֶךְ פֶּטֶר הַגָּדוֹל וַתִּקָּרֵא עַל שְׁמוֹ

בְּלֶכְתִּי מִבֵּיתִי הָיָה הַחלוֹן סָגוּר , וּבְשׁוּבִי רָאִיתִי

וְהִנֵּה נִפְתַּח וָאִירָא מְאֹד אוּלַי בָּאוּ גַנָּבִים אֶל
בֵּיתִי וָאֵלֵךְ אֶל חֲדָרַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה נִגְנְבוּ כָּל
סְפָרַי לֹא נִשְׁאַר אחד ?

יַעֲקֹב אָבִינוּ נִקְרָא גַם יִשְׂרָאֵל לָכֵן נִקְרָאִים
הָעִבְרִים « בְּשֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל »

כָּל אַנְשֵׁי בֵּיתֵנוּ הָלְכוּ הַיַּעְרָה וַאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי
לְבַדִּי וָאִירָא וָאֶסָּגֵר בְּחֶדְרִי . הֲלֹא תִכָּלֵם
רֵעִי . הֲלֹא נַעַר גָּדוֹל אַתָּה וְלָמָּה נִסְגַּרְתָּ
בְּחֶדְרְךָ הֲיָרֵא אַתָּה פֶּן תִּגָּנֵב ?

שִׂיחָה

ש — הַאָכַלְתָּ אֶת כָּל הַתַּפּוּחִים אֲשֶׁר נָתַתִּי לְךָ
הַאִם לֹא נִשְׁאַר גַּם אֶחָד ?
ע — אֲנִי נִשְׁבָּע לְךָ . כִּי לֹא אָכַלְתִּי כֻּלָּם , כִּי
נִשְׁמַרְתִּי מֵאָכְלָם פֶּן תִּקְצוֹף עָלַי ,
וּבְצֵאתִי מֵחֲדָרַי נִשְׁאֲרוּ עוֹד שְׁלשָׁה תַּפּוּחִים
וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ מִי לְקָחָם , אוּלַי נִגְנָבוּ
ש — דוֹדָתִי תָחֹג מָחָר אֶת יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת בִּתָּהּ ,
וַתִּקְרָא לָבֹא אֵלֶיהָ , הֲנִקְרֵאתֶם גַּם אַתֶּם ?
ע — לֹא — אֲנַחְנוּ לֹא נִקְרָאנוּ , וְעַל זֹאת אנחנו

נִכְלָמִים מְאֹד

שׁ ـ הַמּוֹרֶה שָׁאַל אֶת תַּלְמִידוֹ הֶחָדָשׁ : מַדּוּעַ אַתָּה נִשְׁבָּע תָּמִיד ?

ע ـ וַיִּכָּלֵם הַנַּעַר וּמִבְּלִי דַעַת אֶת אֲשֶׁר הוּא אוֹמֵר נִשְׁבַּע כִּי לֹא יִשָּׁבַע עוֹד

שׁ ـ אֲנַחְנוּ נִקְרָאנוּ אֶל הֶחָג אֲשֶׁר יָחוֹג רֵעֵנוּ מָחָר וְאַתֶּם לֹא נִקְרָאתֶם ، הֲלֹא תִכָּלְמוּ ?

ע ـ לָמָּה נִכָּלֵם ? הִנְנוּ אֲנָשִׁים נִכְבָּדִים גַּם אִם לֹא נִקְרָא .

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

البيوت التى تبنى الآن فى مدينتنا كلها كبيرة ، لكن البيوت التى بنيت بها سابقاً صغيرة

عند خروجى من البيت كانت النافذة مقفلة ، وعند رجوعى رأيت أنها قد فتحت نخفت جداً إذ ربما جاء لصوص إلى بيتى ، وذهبت إلى حجرتى ونظرت فاذا كل كتبى سرقت ولم يترك واحد منها

بيت عمنا يبنى منذ أيام كثيرة ولم يكمل بناؤه

البيوت المبنية فى خارج مدينتنا أجمل من البيوت التى تبنى الآن فى وسط مدينتنا .

שִׁעוּר תִּשְׁעָה עָשָׂר

الأفعال التى فاؤها (أول أصولها) حرف ياء (י)
أو حرف نون (נ) فى صيغة (נפעל)

تصريف فعل נוֹדָע فى صيغة (נפעל)

הֹוֶה — נוֹדָע נוֹדָעָה (נוֹדַעַת) נוֹדָעִים נוֹדָעוֹת

עבר — נוֹדַעְתִּי נוֹדַעְתָּ נוֹדַעַתְּ נוֹדַע נוֹדְעָה
נוֹדַעְנוּ נוֹדַעְתֶּם נוֹדַעְתֶּן נוֹדְעוּ

עתיד — אִוָּדַע תִּוָּדַע תִּוָּדְעִי יִוָּדַע תִּוָּדַע
נִוָּדַע תִּוָּדְעוּ תִּוָּדַעְנָה יִוָּדְעוּ תִּוָּדַעְנָה

تصريف فعل נִתַּן فى صيغة (נפעל)

הֹוֶה — נִתָּן נִתָּנָה נִתָּנִים נִתָּנוֹת

עבר — נִתַּתִּי נִתַּתָּ נִתַּתְּ נִתַּן נִתְּנָה
נִתַּנּוּ נִתַּתֶּם נִתַּתֶּן נִתְּנוּ

עתיד — אִנָּתֵן תִּנָּתֵן תִּנָּתְנִי יִנָּתֵן תִּנָּתֵן
נִנָּתֵן תִּנָּתְנוּ תִּנָּתֵנָּה יִנָּתְנוּ תִּנָּתֵנָּה

ملاحظات (١) إذا كان الحرف الأصلى الأول من الفعل
حرف (י) فأنه يغير فى صيغة (נפעל) إلى
حرف (ו) صامتة فى الفعل الماضى والفعل الحالى

مثـــل נוֹלַד . ولـكن فى المصدر والأمر والمستقبل تغـير الياء إلى واو صائتة فى داخلها داجش مثل הִוָּלֵד فى المصدر אִוָּלֵד فى الأمر תִּוָּלֵד فى المستقبل .

(٢) وإذا كان الحـــرف الأول الأصلى من الفعل حرف (נ) فانها تسقط ويشدد الحـــرف الذى يليها بوضع داجش فى داخله مثل נִתַּן ـ נִשָּׂא נִגַּשׁ بدلا من נִנְתַּן ، נִנְשָׂא ، נִנְגַּשׁ

קְרִיאָה

אֲנִי לֹא אֶעֱשֶׂה דָבָר בְּטֶרֶם אִוָּעֵץ עִם רֵעַי הַגְּדוֹלִים ، כִּי נוֹכַחְתִּי ، כִּי חֲכָמִים הֵם מִמֶּנִּי . הַבַּיִת אֲשֶׁר נִבְנָה בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה נוֹשַׁב בַּשָּׁבוּעַ הַזֶּה ، אֲבָל אֲנִי נוֹכַח כִּי בִּמְהֵרָה יֵעָזֵב מִיּוֹשְׁבָיו ، כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הוּא עוֹמֵד עָלָיו רַע מְאֹד

הַיּוֹם קָרָאתִי בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה : « וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו : אֲנִי יְיָ ، וָאֵרָא אֶל אַבְרָהָם ، אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב וּשְׁמִי (— וּבִשְׁמִי) יְיָ לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם »

יְיָ נִרְאָה אֶל אֲבוֹתֵינוּ ، אַבְרָהָם ، יִצְחָק וְיַעֲקֹב ، וַיִּשָּׁבַע לָהֶם לָתֵת אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם

וְאַחֲרֵי צֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם נִתְּנָה לָהֶם הָאָרֶץ ،
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבוֹתֵיהֶם ، וַיֵּשְׁבוּ עָלֶיהָ כִּשְׁמוֹנֶה
מֵאוֹת שָׁנָה ، וְאַחֲרֵי כֵן בָּא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל ، וַיִּקַּח אֶת אַרְצָם מִיָּדָם ، אַךְ
כַּעֲבוֹר שִׁבְעִים שָׁנָה שָׁבוּ הָעִבְרִים אֶל אַרְצָם .
וַיֵּשְׁבוּ עָלֶיהָ עוֹד כַּחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה ، אָז נֶאֶסְפוּ
עֲלֵיהֶם הָרוֹמָאִים וַיְגָרְשׁוּם מֵאַרְצָם

שִׂיחָה

ש — מְלַאכְתִּי כְּבָר נַעֲשְׂתָה ، וּמָתַי תֵּעָשֶׂה מְלַאכְתֶּךָ ?
ע — מְלַאכְתִּי נַעֲשָׂה בִּידֵי אֲחֵרִים ، כִּי כְבֵדָה הִיא
מִמֶּנִּי
ש — הַרְאֵה ، רֵעִי ! לָמָּה נִסְגַּרְתָּ בְּחֶדְרְךָ וְלֹא תֵצֵא
כָּל הַיּוֹם ?
ע — הַיּוֹם לֹא אֵרָאֶה לְאִישׁ ، כִּי בְלֶכְתִּי בַּחוּץ נֶאֶסְפוּ
עָלַי נְעָרִים וַיִּלָּחֲמוּ עִמִּי וּבְהִלָּחֲמִי נִקְרְעוּ בְּגָדַי ،
לָכֵן נִכְלַמְתִּי ، וָאֶסָּגֵר בְּחֶדְרִי וָאֲמָאֵן לְהֵרָאוֹת
ש — מַדּוּעַ לֹא נוֹדַעְתָּ לְאָחִי בִּהְיוֹתְךָ ، בְּעִירוֹ ?
ע — בִּהְיוֹתִי בְּעִירוֹ נֶאֱמַר לִי כִּי חָלָה אָחִיךָ ، וְלֹא
יֵרָאֶה לְאִישׁ ، לָכֵן לֹא נוֹדַעְתִּי לוֹ ، אַךְ כַּאֲשֶׁר
אֶסַּע לְעִירוֹ בַּחֹרֶף הַבָּא ، אִוָּדַע לוֹ

שׁ – לְמִי נְתַנוּ בְּגָדֶיךָ הַיְשָׁנִים ?

ע – בְּגָדַי הַיְשָׁנִים נְתָנִים תָּמִיד לִשְׁכֵנֵנוּ הֶעָנִי ، כִּי נוֹכַחְנוּ כִּי אִישׁ טוֹב הוּא וְהוּא נֶעֱזָב מִכָּל קְרוֹבָיו

שׁ – בִּהְיוֹתִי בְּבֵית אֲבוֹתֶיךָ נִסְגְּרָה אֲחוֹתְךָ בַּחֲדָרָהּ וְלֹא נִרְאֲתָה אֵלַי הֲיָרְאָה פֶּן תֵּאָכֵל ?

ע – אֲחוֹתִי מֵאֲנָה לְהֵרָאוֹת אֵלֶיךָ ، כִּי נוֹדְעוּ לָהּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַרְתָּ עָלֶיהָ

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

أبى وأمى يتشاوران دائما مع خالنا العجوز ، لأنه رجل عاقل ومحترم فى نظرهما ، وأيضاً هـو معروف بحكمته فى كل مدينتنا ، ويجتمع أناس كثيرون دائما فى بيته للتشاور معه

أنا لا أعمل شيئاً قبـل أن أتشاور مع أصدقائى الـكبار لأنهم أعقل منى . كنت أمس فى بيت صديقى وقيل لى أن طلبى لم يعمل فتحققت أننى لا أستطيع الاعتماد عليكم .

الناس الطيبون يحبون ويحترمون والناس الأشرار يخافون لـكن يكرهون ويتركون

שִׁעוּר עֶשְׂרִים

الأفعال التى عينها واو (١) والأفعال ذوات المثلين فى صيغة נִפְעַל

تصريف נָכוֹן جهز ـ أعد

עָבָר ـ	נְכוּנוֹתִי	נְכוּנוֹתָ	נְכוּנוֹת	נָכוֹן	נָכוֹנָה
	נְכוּנוֹנוּ	נְכוּנוֹתֶם	נְכוּנוֹתֶן	נָכוֹנוּ	
עָתִיד ـ	אֶכּוֹן	תִּכּוֹן	תִּכּוֹנִי	יִכּוֹן	תִּכּוֹן
	נִכּוֹן	תִּכּוֹנוּ	תִּכֹּנָּה	יִכּוֹנוּ	תִּכֹּנָּה
צִוּוּי ـ	הִכּוֹן	הִכּוֹנִי	הִכּוֹנוּ	הִכֹּנָּה	
בֵּינוֹנִי ـ	נָכוֹן	נְכוֹנָה	נְכוֹנִים	נְכוֹנוֹת	

تصريف فعـــل נָסַב أحاط

עָבָר —	נְסַבּוֹתִי	נְסַבּוֹתָ	נְסַבּוֹת	נָסַב	נָסַבָּה
	נְסַבּוֹנוּ	נְסַבּוֹתֶם	נְסַבּוֹתֶן	נָסַבּוּ	
עָתִיד —	אִסֹּב	תִּסֹּב	תִּסַּבִּי	יִסֹּב	תִּסֹּב
	נִסֹּב	תִּסַּבּוּ	תִּסַּבֶּינָה	יִסַּבּוּ	תִּסַּבֶּינָה
צִוּוּי —	הִסֹּב	הִסַּבִּי	הִסַּבּוּ	הִסַּבֶּינָה	
בֵּינוֹנִי —	נָסַב	נְסַבָּה	נְסַבִּים	נְסַבּוֹת	

ملاحظة (١) الأفعال التى عينها (الحرف الأصلى الثانى) حرف واو (١) لا تسقط الواو فى صيغـة נִפְעַל

مثـــل נָכוֹן

מִלִּים

פֹּעַל فعل		מקור مصدر
כּוּן	جهز - أعد	הִכּוֹן לְ
בּוּךְ	تردد - تحير	הִבּוֹךְ
סוּג	رجع انصرف	הִסּוֹג
מוּט	تحرك - اهتز	הִמּוֹט
סָבֹב	أحاط - دار	הִסֹּב
מָדֹד	قاس - مدّ	הִמֹּד
קָלֹל	صغر - حقر	הִקַּל
מָסֹס	ذوب - حل	הִמַּס
חָמֹם	سخن - استدفأ	הֵחַם

שֶׁלֶג	ثلج
דֶּלֶת	باب
צִיר	عقب الباب
קַל	خفيف (سهل)
חַם	حار
קֶרֶן	قرن - بوق - أشعة
חֶמְאָה	زبد
אָחוֹר	خلف - وراء

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

אֲנִי נָכוֹן לְהִלָּחֵם אִתְּךָ ، הִכּוֹן לִקְרָאתִי . אָבִי שָׁאַל אֶת אֲחוֹתִי דָּבָר ، וְהִיא נְבוֹכָה מְאֹד וְלֹא יָדְעָה מַה לַּעֲנוֹת ، אַךְ אֲנִי לֹא נְבוּכוֹתִי בְּשָׁאֲלוֹ אוֹתִי אֶת הַדָּבָר ، וָאַעַן וָאֹמַר :

« לֹא אוּכַל לַעֲנוֹתְךָ ، אָבִי ، יַעַן כִּי לֹא עוֹד לָמַדְתִּי אֶת הַדָּבָר הַזֶּה »

כַּאֲשֶׁר יִמַּס הַשֶּׁלֶג מֵחֹם קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ ، יָשׁוּבוּ אֵלֵינוּ הַצִּפּוֹרִים מִן הָאֲרָצוֹת הַחַמּוֹת ، וְשָׁרוּ לָנוּ אֶת שִׁירֵיהֶם הַיָּפִים ! הַשֶּׁלֶג נָמַס כְּבָר ، וּבַחֲדָרֵי

עוֹד קַר מְאֹד ، וּמִי יוֹדֵעַ מָתַי ، יֵחָם • אַל תִּסּוֹג מֵאַחֲרַי בְּרִדְתֵּנוּ מִן הָהָר ، פֶּן אָמוּט וְנָפַלְתִּי

הַמְּלָאכָה הַזֹּאת לֹא תֵעָשֶׂה בִּידֵי אִישׁ אֶחָד ، אַךְ אִם יַעֲשׂוּהָ שְׁנַיִם תֵּקַל לְהֵעָשׂוֹת . הִסֹּגוּ אָחוֹר רֵעַי ، כִּי הִנֵּה הַנְּעָרִים הָרָעִים בָּאִים לִקְרָאתֵנוּ • מַדּוּעַ נְסוֹגוֹתֶם אָחוֹר בְּהֵרָאוֹתִי לָכֶם ?

יַעַן נוֹדַע לָנוּ כִּי גֹרַשְׁתָּ מִבֵּית הַסֵּפֶר ، לָכֵן נְקַלּוֹתָ בְּעֵינֵינוּ ، וַנִּוָּעֵץ לָסוּר מֵעָלֶיךָ וּלְבִלְתִּי דַבֵּר עוֹד אִתְּךָ דָבָר ، לָכֵן נְסוֹגוֹנוּ אָחוֹר ، גַּם כָּל רֵעֶיךָ יִסּוֹגוּ מֵאַחֲרֶיךָ

מָחָר יָמֹד הַשָּׂדֶה וְנָתַן חֶצְיוֹ לָנוּ וְחֶצְיוֹ לָכֶם • סֹב רֵעִי אֶת גַּנֵּנוּ וּמֹד אוֹתוֹ וְרָאִיתָ מַה גָּדוֹל הוּא לֹא אֲסֹבֶּנּוּ וְלֹא אָמֹד אוֹתוֹ ، כִּי כְבָר נָמַד אֶתְמוֹל וַיֹּאמֶר לִי ، כִּי קָטֹן הוּא מִגַּן אֲבוֹתַי

הַיּוֹם קָרָאתִי בְּסֵפֶר מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה « הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ ، וְעָצֵל עַל מִטָּתוֹ » וַיְבָאֵר לִי מוֹרִי אֶת הַמָּשָׁל הַזֶּה וַיֹּאמַר : כַּדֶּלֶת הַנְּסַבָּה תָּמִיד עַל צִירָהּ בְּהִפָּתְחָהּ ، כֵּן יָסּוֹב הֶעָצֵל עַל מִטָּתוֹ ، בְּמָאֲנוֹ לָקוּם

אָחַי צִוּוּ לְכַלּוֹת אֶת מְלַאכְתָּם עַד הַצָּהֳרָיִם ،

וְעַתָּה נְבוֹכִים הֵם , כִּי אֵינָם יְכֹלִים לַעֲשׂוֹתָהּ , אַךְ לוּ נוֹעֲצוּ אִתִּי , כִּי עַתָּה אָמַרְתִּי לָהֶם אֵיךְ תֵּעָשֶׂה הֲלֹא הַמְּלָאכָה הַזֹּאת קַלָּה מְאֹד , וּמַדּוּעַ לֹא כִלִּיתָהּ?

הַמְּלָאכָה נְקַלָּה בְּעֵינֶיךָ יַעַן כִּי לֹא עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹתָהּ וְלוּ עֲשִׂיתָהּ , כִּי עַתָּה לֹא נְקַלָּה בְּעֵינֶיךָ , כִּי אָז נוֹכַחְתָּ כִּי כְבֵדָה הִיא מְאֹד

רָאִיתִי בְּעַד הַחַלּוֹן וְהִנֵּה אִישׁ עוֹמֵד מֵאַחֲרֵי הַדֶּלֶת וָאֶפְתַּח אֶת הַדֶּלֶת וְהִנֵּה נָסֹג הָאִישׁ אָחוֹר וָאִוָּכַח כִּי גַנָּב הוּא

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية :

حينما كنت ماشيا فى الشارع اقترب منى ابن جارنا فرجعت إلى الوراء فسألنى الغلام لماذا رجعت الى الوراء فأجبت : اعتقدت أنك غلام كسول وعلى ذلك ابتعدت عنك وأيضاً كل زملائى يبتعدون عنك ويرفضون أن يمشوا معك . حينئذ تحير الغلام وتألم جداً .

ما أسهل عملك فانى لو أعطى لى عمل كهذا فانه يعمل فى ساعة واحدة . استعدوا يا أبنائى للسفر معى الى مدينة خالكم وأيضا أنت يا ابنتى كونى مستعدة لأنه غداً نسافر ونبقى هناك حتى أيام العيد .

שִׁעוּר אֶחָד וְעֶשְׂרִים

בִּנְיָן הִפְעִיל صيغة (أفعَلَ)

تصريف הַלְבִּישׁ ألبس

עָבָר — הִלְבַּשְׁתִּי הִלְבַּשְׁתָּ הִלְבַּשְׁתְּ הִלְבִּישׁ הִלְבִּישָׁה
הִלְבַּשְׁנוּ הִלְבַּשְׁתֶּם הִלְבַּשְׁתֶּן הִלְבִּישׁוּ

עָתִיד — אַלְבִּישׁ תַּלְבִּישׁ תַּלְבִּישִׁי יַלְבִּישׁ תַּלְבִּישׁ
נַלְבִּישׁ תַּלְבִּישׁוּ תַּלְבֵּשְׁנָה יַלְבִּישׁוּ תַּלְבֵּשְׁנָה

צִוּוּי — הַלְבֵּשׁ הַלְבִּישִׁי הַלְבִּישׁוּ הַלְבֵּשְׁנָה

פּוֹעֵל — מַלְבִּישׁ מַלְבִּישָׁה (מַלְבֶּשֶׁת) מַלְבִּישִׁים מַלְבִּישׁוֹת

פָּעוּל — מָלְבָּשׁ מָלְבָּשָׁה מָלְבָּשִׁים מָלְבָּשׁוֹת

تصريف הַרְאֵה أرى

עָבָר — הֶרְאֵיתִי הֶרְאֵיתָ הֶרְאֵית הֶרְאָה הֶרְאֲתָה
הֶרְאֵינוּ הֶרְאֵיתֶם הֶרְאֵיתֶן הֶרְאוּ

עָתִיד — אַרְאֶה תַּרְאֶה תַּרְאִי יַרְאֶה תַּרְאֶה
נַרְאֶה תַּרְאוּ תַּרְאֶינָה יַרְאוּ תַּרְאֶינָה

צִוּוּי — הַרְאֵה הַרְאִי הַרְאוּ הַרְאֶינָה

פּוֹעֵל — מַרְאֶה מַרְאָה מַרְאִים מַרְאוֹת

פָּעוּל — מָרְאֶה מָרְאָה מָרְאִים מָרְאוֹת

ملاحظات (١) صيغة הִפְעִיל من صيغ الفعـــل المزيد وتصاغ بزيادة هاء (ה) على أول الفعل وياء (י) بين عينه ولامه . وتحذف الياء فى المصدر مثـــل הַלְבֵּשׁ ولـكن عندما تدخل أحد الحروف בְּ כּ ، לְ ، מִ على المصدر فأن الياء تبقى مثـــل לְהַלְבִּישׁ .

(٢) تدل هذه الصيغة على تعدية الفعل المجرد مثـــل עָמַד المجرد تصير הֶעֱמִיד أوقف

(٣) تفيد معنى السببية فى الأفعال مثل אָכַל المجرد تصير הֶאֱכִיל فى صيغة (הִפְעִיל) مثـل הוּא הֶאֱכִיל אֶת הַיֶּלֶד أى سبب الأكل للولد

(٤) تحرك الهاء بحركة الحيرق فى جميع حالات تصريف الماضى ، وتحذف الياء ما عـدا حالة الغائب ، وتحرك الحروف التى تزاد فى أول الفعـــل المستقبل بحركة البتاح وتبقى الياء فى جميـع حالات تصريفه وتحذف هـــذه الياء من الفعل المستقبل عند ماتدخل عليه الواوالقالبة مثل וַיַּלְבֵּשׁ

(٥) فى حالة اسم الفاعل واسم المفعـول تضاف ميم على أصل الفعل بدل الهاء وتحرك الميم بالبتاح فى اسم الفاعل . وتحرك بالقامص فى اسم المفعول

(٦) تحرك هاء הִפְעִיל بالسيجول فى الأفعـال التى يكون أولها أحد الحروف א أو ה أو ח أو ע

מִלִּים

فعل		مصدر
הִשְׁאִיל	أقرض	הַשְׁאֵל
הִזְכִּיר	ذكّر	הַזְכֵּר
הִכְלִים	أهان	הַכְלֵם
הֶאֱכִיל	أطعم	הַאֲכֵל
הֶעֱמִיד	أوقف	הַעֲמֵד
הֶאֱמִין	أصدق	הַאֲמֵן
הֶחֱלִיף	أبدل	הַחֲלֵף
הֶרְאָה	أرى	הַרְאֵה (הַרְאוֹת
הִשְׁקָה	أسقى	הַשְׁקֵה הַשְׁקוֹת
הִמְצִיא	أوجد	הַמְצֵא
הִשְׁבִּיעַ	أقسم	הַשְׁבֵּעַ
הִבְטִיחַ	أكد	הַבְטֵחַ
הִשְׁמִיעַ	أسمع	הַשְׁמֵעַ
הִשְׁכִּים	بكّر	הַשְׁכֵּם
הִשְׁלִיךְ	أسكب	הַשְׁלֵךְ

צָמֵא عطش

רָעֵב جاع

קְרִיאָה

אָחִיךָ הִבְטִיחַ אוֹתִי לִשְׁלוֹחַ לִי אֶתְמוֹל אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר הִשְׁאַלְתִּיו בַּשָּׁבוּעַ שֶׁעָבַר , וָאֲחַכֶּה כָּל הַיּוֹם וְהַסֵּפֶר לֹא נִשְׁלַח לִי , עַתָּה נוֹכַחְתִּי כִּי אֵין לְהַאֲמִין לִדְבָרָיו , וְגַם אִם יִשָּׁבַע לִי לֹא אַאֲמִין בּוֹ עוֹד

הַחֲלֵף אֶת בְּגָדֶיךָ , בְּנִי , וְגַם אַתְּ , בִּתִּי הַחֲלִיפִי בְּגָדַיִךְ , וְלִבְשׁוּ בְּגָדִים חַמִּים , כִּי בָא הַחֹרֶף . שְׁכֵנֵנוּ הִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר וַיַּשְׁק אֶת סוּסוֹ וְאֶת פָּרָתוֹ , וַיַּאֲכֵל אֶת יְלָדָיו , וַיֵּלֶךְ הַשָּׂדֶה לַעֲשׂוֹת אֶת מְלַאכְתּוֹ הַשְׁמִיעִינִי נָא , רֵעוּתִי , אֶת קוֹלֵךְ , וְשִׁירִי לִי אֶת הַשִּׁירָה אֲשֶׁר שַׁרְתְּ אֶתְמוֹל , כִּי קוֹלֵךְ יָפֶה מְאֹד . הַשְׁקוּ אֶת הַיְלָדִים חָלָב , כִּי צְמֵאִים הֵם

בּוֹא אִתִּי , וְהַרְאֲךָ אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר בָּרֹתִי לְמִנְחָה לַאֲחוֹתְךָ . הֶחֱלַפְתִּי אֶת סִפְרִי הַיָּשָׁן בְּסֵפֶר חָדָשׁ , אַךְ אַחֲרֵי אֲשֶׁר נַעֲשָׂה הַדָּבָר נוֹכַחְתִּי כִּי סִפְרִי הַיָּשָׁן טוֹב מִן הֶחָדָשׁ וָאָשׁוּב וָאַחֲלִיפֵהוּ

מִכְתָּב

אֲדוֹנִי הַנִּכְבָּד

אתמול הָיִיתִי בְּבֵית אָחִיךָ וַיַּרְאֵנִי אֶת מִכְתָּבְךָ אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ בּוֹ לְהַמְצִיא לְיָדוֹ בְּעוֹד שְׁלשָׁה יָמִים את הַסֵּפֶר הֶחָדָשׁ אֲשֶׁר קָנִיתָ .

וַיַּעַן כִּי גַם אֲנִי חָפֵץ לִקְרֹא את הַסֵּפֶר הַמְּהֻלָּל הַזֶּה ، לָכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ לְצַוּת את אָחִיךָ לְהַשְׁאִילֵנִי את הַסֵּפֶר אַחֲרֵי כַּלּוֹתוֹ לִקְרֹא בּוֹ וַאֲנִי מַבְטִיחֲךָ כִּי אשמור את הַסֵּפֶר מְאֹד ، וְלֹא יֵעָשֶׂה לוֹ מְאוּמָה בִּהְיוֹתוֹ בְּבֵיתִי .

אֲקַוֶּה כִּי תַעֲשֶׂה את בַּקָּשָׁתִי וְהַאֲמֵן נָא לִי כִּי חַסְדְּךָ לֹא יִשָּׁכַח מִלִּבִּי עַד עוֹלָם . הִנְנִי מְבָרֵךְ בְּשָׁלוֹם אוֹתְךָ וְאת כָּל אֲשֶׁר לְךָ ؛ וְהִנְנִי נָכוֹן גַּם אֲנִי לְמַלֵּא את כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי

שִׂיחָה

ש — מִי מַלְבִּישׁ את אָחִיךָ הַקָּטֹן בְּקוּמוֹ מִשְּׁנָתוֹ ؟

ע — בְּכָל יוֹם מַלְבִּישָׁה אִמִּי אוֹתוֹ ، אַךְ הַיּוֹם הִשְׁכִּימָה אִמִּי בַּבֹּקֶר וַתֵּלֶךְ לִרְאוֹת את שְׁלוֹם דוֹדֵנוּ הַחוֹלֶה לָכֵן כַּאֲשֶׁר יָקוּם אָחִי מִשְּׁנָתוֹ ، אַלְבִּישֵׁהוּ אֲנִי

את בְּגָדָיו , וְהֶאֱכַלתּיו וְהִשׁקִיתיו , כִּי כֵן צֻוֵּיתִי

ש – הַנַּעַר הַזֶּה מָכְלָם תָּמִיד בְּבוֹאוֹ אֲלֵיכֶם , לָמָּה תַּכְלִימוּהוּ על לֹא דָבָר ؟

ע – אֲנַחְנוּ לֹא הִכְלַמְנוּהוּ וְלֹא נַכְלִים אוֹתוֹ , אֲבָל אַחְיוֹתֵינוּ מַכְלִימוֹת אוֹתוֹ , כִּי נוֹדַע לָהֶן כִּי מִכְתָּבָיו מְלֵאִים שְׁגִיאוֹת וְהֵן אוֹהֲבוֹת תָּמִיד לְהַזְכִּיר את שְׁגִיאוֹתיו בְּשִׁבְתּוֹ אִתָּנוּ , וְעַל זֶה הוּא נִכְלָם מְאֹד

ש – בִּתִּי , הֲלֹא צֻוֵּית לְהַאֲכִיל אֶת הַיֶּלֶד וּלְהַשְׁקוֹתוֹ וּמַדּוּעַ לֹא נַעֲשָׂה הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי ؟

ע – הַאֲמִינִי לִי , אִמִּי , כִּי אָנֹכִי חָפַצְתִּי לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אשֶׁר צִוִּיתִנִי , אֲבָל הַיֶּלֶד מֵאֵן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלִי , וּבְתִתִּי לוֹ כּוֹס מְלֵאָה חָלָב לִשְׁתּוֹת , הִשְׁלִיךְ אֶת הַכּוֹס אַרְצָה וַיְשַׁבְּרֶנָּה

ש – מִי מַאֲכִיל את הָעֲנִיִּים הָאֵלֶּה ؟

בַּקַּיִץ שֶׁעָבַר הֶאֱכִילָתַם דּוֹדָתֵנוּ וְגַם אנַחְנוּ הֶאֱכַלְנוּם אַךְ עַתָּה המַצִיא יְיָ לָהֶם מְלָאכָה בְּבֵית אִישׁ עָשִׁיר , וְעַתָּה לֹא יִרְעֲבוּ עוֹד

תַּרְגּוּם

ترجم إلى اللغة العبرية

بكرنا فى الصباح وألبسنا أخواتنا الصغار وبعد ذلك أطعمناهم وأسقيناهم لأن أمنا أمرتنا بذلك

ثقوا بى يا أصدقائى فاننى مستعد دائماً لأن ألبى طلباتكم وأنى أعيركم الكتاب الذى تطلبونه منى لكنى أستحلفكم أن تردوا لى الكتاب بعد أسبوعين لأننى لم أكمل قراءته بعد .

إذا كان كذلك ، فأكمل قراءته وابعثه لنا بعد ذلك .

ها أنتم تؤكدون لى دائماً أنكم مستعدون لعمل كل الذى أطلبه منكم وأيضاً أنا وثقت بأنكم مخلصون لى .

أرنى الهدايا التى أعطيت لك فى يوم عيد ميلادك وأنا أيضاً أريك كتبى الجديدة التى أعطيت لى .

لماذا أنتم تحقرون هذا الفتى ؟ حقرناه لأنه فتى شرير ولأنه أرانا كتابا فطلبنا منه أن يعيره لنا فرفض أن يفعل وعلى ذلك نريه أننا نكرهه .

بكرت اليوم فى الصباح وذهبت إلى الغابة فعطشت جدا ونظرت فاذا برجل مار وهو يحمل ماء فاقتربت منه وطلبت أن يسقينى فسقانى الرجل وشكرته .

שִׁעוּר שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים

الافعال التى فاؤها (י) أو (נ) فى صيغة הִפְעִיל

تصريف הוֹשִׁיב أجلس (ישב) جلس

עָבָר — הוֹשַׁבְתִּי — הוֹשַׁבְתָּ — הוֹשַׁבְתְּ — הוֹשִׁיב — הוֹשִׁיבָה
הוֹשַׁבְנוּ — הוֹשַׁבְתֶּם — הוֹשַׁבְתֶּן — הוֹשִׁיבוּ

עָתִיד — אוֹשִׁיב — תּוֹשִׁיב — תּוֹשִׁיבִי — יוֹשִׁיב — תּוֹשִׁיב
נוֹשִׁיב — תּוֹשִׁיבוּ — תּוֹשֵׁבְנָה — יוֹשִׁיבוּ — תּוֹשֵׁבְנָה

צִוּוּי — הוֹשֵׁב — הוֹשִׁיבִי — הוֹשִׁיבוּ — הוֹשֵׁבְנָה

פּוֹעֵל — מוֹשִׁיב מוֹשִׁיבָה מוֹשִׁיבִים מוֹשִׁיבוֹת

פָּעוּל — מוּשָׁב מוּשָׁבָה מוּשָׁבִים מוּשָׁבוֹת

تصريف הִגִּישׁ قرّب (נָגַשׁ) قرب

עָבָר — הִגַּשְׁתִּי הִגַּשְׁתָּ הִגַּשְׁתְּ הִגִּישׁ הִגִּישָׁה
הִגַּשְׁנוּ הִגַּשְׁתֶּם הִגַּשְׁתֶּן הִגִּישׁוּ

עָתִיד — אַגִּישׁ תַּגִּישׁ תַּגִּישִׁי יַגִּישׁ תַּגִּישׁ
נַגִּישׁ תַּגִּישׁוּ תַּגֵּשְׁנָה יַגִּישׁוּ תַּגֵּשְׁנָה

צִוּוּי — הַגֵּשׁ הַגִּישִׁי הַגִּישׁוּ הַגֵּשְׁנָה

פּוֹעֵל — מַגִּישׁ מַגִּישָׁה מַגִּישִׁים מַגִּישׁוֹת

פֻּעוּל – מֻגָּשׁ מֻגָּשָׁה מֻגָּשִׁים מֻגָּשׁוֹת

מִלִּים

הוֹשִׁיב	أجلس	(ישב)	הִכִּיר	ميز	(נכר)
הוֹצִיא	أخرج	(יצא)	הִפִּיל	أسقط	(נפל)
הוֹדִיעַ	أعلم (عرّف)	(ידע)	הִצִּיל	خلص	(נצל)
הוֹגִיעַ	أتعب	(יגע)	הִכָּה	ضرب	(נכה)
הוֹכִיחַ	أقنع (عزم)	(יכח)	הִרְבָּה	أكثر	(רבה)
הוֹסִיף	أضاف	(יסף)	הֵיטִיב	أحسن	(יטב)
הִגְדִּיל	عظم		חָזָק	قوى – شديد	
הוֹדָה	شكر	(ידה)	אוּלָם	لكن	
הוֹרָה	علّم	(ירה)	בַּעֲבוּר	لأجل	
הִגִּישׁ	قرب	(נגש)			

ملاحظات (١) فى الأفعال التى فاؤها حرف (י) تتغير الياء
فى صيغة הִפְעִיל إلى واو صامتة (וֹ) مثل
יוֹשִׁיב ، מוֹשִׁיב ، הוֹשִׁיב
وفى حالة اسم المفعول تكون الواو مشكلة
بالشوروق مثل מוּשָׁב ، מוּשָׁבָה

تبقى الياء فى بعض هذه الأفعال مثل הֵיטִיב

(٢) فى الأفعال التى فاؤها حرف (נ) تسقط النون

فى صيغة הִפְעִיל ويوضع فى الحرف الثانى الذى يلى النون داجش شديد مثل יַגִּישׁ ، מַגִּישׁ ، הַגִּישׁ

وفى حالة اسم المفعول الذى يأتى من هذه الأفعال تحرك الميم (מ) بقبوص مثل מֻגָּשׁ

(٣) كثير من أفعال هذه الصيغة تستعمل ظرفا إذا تبعها فعل آخر مثل הַרְבֵּה לִלְמֹד

קְרִיאָה וְשִׂיחָה

רֵעִי הַיָּקָר . אֲנִי מוֹדִיעַ אוֹתְךָ . כִּי בְעוֹד שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת יֵצֵא אָבִי מֵעִירוֹ וְאָז יוֹצִיא גַם אוֹתִי מִבֵּית הַסֵּפֶר אֲשֶׁר אֲנִי לוֹמֵד בּוֹ וְהוֹשִׁיבֵנִי בְּבֵית הַסֵּפֶר אֲשֶׁר בְּעִירְךָ וְעַל הַדָּבָר הַזֶּה אֲנִי מוֹדֶה לְאָבִי בְּכֹל לִבִּי . כִּי שָׂמֵחַ אֲנִי לָשֶׁבֶת אִתְּךָ בְּעִיר אֶחָת .

הוֹדִיעֵנִי נָא רֵעִי מָתַי תוּכַל לְהַמְצִיא לְיָדִי אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר הִשְׁאַלְתִּיךָ ، אָמְנָם הִבְטַחְתָּ לְשָׁלְחוֹ לִי אַחֲרֵי כַלוֹתְךָ לִקְרֹאוֹ ، וְאוּלָם בִּרְאוֹתִי כִּי כְבָר עָבְרוּ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וְסִפְרִי עוֹד לֹא נִשְׁלַח לִי ، וָאֹמַר לְנַפְשִׁי :

אוּלַי כָּבֵד הַסֵּפֶר מִמְּךָ וְלֹא תוּכַל לְקָרְאוֹ,
כִּי לֹא יָכֹלְתִּי לְהַאֲמִין שֶׁעוֹד לֹא כִּלִּיתָ לִקְרֹא
סֵפֶר קָטֹן כָּזֶה, לָכֵן אֲנִי מוֹסִיף לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ
לְהוֹדִיעֵנִי מַהֵר, מָתַי יָבֹא הַסֵּפֶר לְיָדִי.

הֵיטִיבוּ לָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה, בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְכֶם
נַפְשִׁי כִּי קְרוֹבִים הֵם לִי.

אִם קְרוֹבִים הֵם לְךָ לָמָּה אֵינְךָ מֵיטִיב עִמָּם
וְלָמָּה לֹא תַצִּילֵם מֵהָרָעָה אֲשֶׁר בָּאָה עֲלֵיהֶם?

דְּעוּ נָא רֵעַי, כִּי גַם אָנֹכִי עַתָּה בְּרָעָה
גְדוֹלָה לָכֵן לֹא אוּכַל לְהֵיטִיב לְאִישׁ, אַךְ
כַּאֲשֶׁר יְרַחֲמֵנִי יְיָ וְהֵיטִיב לִי, אָז אָחֹן קְרוֹבַי
וְשַׁבְתִּי לְהֵיטִיב עִמָּהֶם, כַּאֲשֶׁר הִרְבֵּיתִי לַעֲשׂוֹת
לָהֶם טוֹבוֹת לְפָנִים.

הַנְּעָרִים נִלְחֲמוּ אִישׁ בְּאָחִיו וַיַּכּוּ אִישׁ אֶת
אָחִיו, וַיָּבֹא הַמּוֹרֶה וַיּוֹכִיחֵם עַל זֹאת,
וַיִּכָּלְמוּ הַנְּעָרִים.

בֶּן שְׁכֵנֵנוּ הוּא נַעַר חָזָק מְאֹד לָכֵן נוֹרָא
הוּא עַל כָּל חֲבֵרָיו, כִּי הוּא מַכֶּה אֶת כָּל
נַעַר אֲשֶׁר יְמָאֵן לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹלוֹ, וְאוּלָם אֶתְמוֹל

קָרָהוּ אָסוֹן , כִּי בְלָכְתּוֹ בַּשָּׂדֶה קָם עַל נַעַר קָטֹן וַיַּפִּילֵהוּ אַרְצָה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹתוֹ , אַךְ בָּעֵת הַהוּא עָבַר בַּשָּׂדֶה אֲבִי הַנַּעַר הַמֻּכֶּה , וַיַּרְא אֶת הַנַּעֲשֶׂה וַיִּגַּשׁ אֶל הַמַּכֶּה , וַיֹּאחֶז בּוֹ וַיַּךְ אוֹתוֹ בְּכָל כֹּחוֹ וַיֹּאמַר : « הֲתוֹסִיף לְהַכּוֹת אֲחֵרִים ? » וַיֵּבְךְּ הַנַּעַר וַיּוֹדֶה עַל עֲוֹנוֹ וַיַּבְטַח כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לְהַכּוֹת נַעַר .

בְּלֶכְתֵּנוּ בַּחוּץ רָצוּ נְעָרִים לִקְרָאתֵנוּ וַיַּשְׁלִיכוּ עָלֵינוּ מַיִם וַנְּבַקֵּשׁ מֵהֶם לַחְדֹּל מִמֶּנּוּ , אַךְ הֵם מֵאֲנוּ לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹלֵנוּ וַיּוֹסִיפוּ לְהַשְׁלִיךְ מַיִם אָז נְסַבּוֹנוּ עֲלֵיהֶם וַנַּפִּילֵם אַרְצָה וַנַּכֵּם , וַנֵּלֶךְ לְדַרְכֵּנוּ , וְאוּלָם הַנְּעָרִים הַמֻּכִּים סִפְּרוּ אֶת הַדָּבָר לַאֲבוֹתֵינוּ וַיּוֹכִיחוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ וְנִכָּלֵם מְאֹד .

תרגום

ترجم إلى العبرية

عملى الشاق أتعبنى ، والآن أنا أشكر الله على أننى أتممته تعالوا فأريكم أخى الذى أقام خمس سنوات فى مدينة عمى ، وأنا أقسم لكم أنكم سوف لا تعرفونه ولولا أننا أعلمنا بأنه سيأتى فاننا كنا الآن لا نعرفه نحن أيضا ولأنه الآن صار فتى كبيراً قوياً . هل هو مجتهد أيضا الآن ؟ نعم ومدرسوه يثنون عليه لأنه يحسن التعلم .

أنا أحسنت لكم وأنتم لم تشكرونى ، وحينما رمانى الفتيان الأشرار على الأرض وضربونى تراجعتم إلى الوراء ولم تخلصونى من أيديهم .

أردنا مساعدتك وتخصليك لكننا اعتقدنا أن الفتيان الذين ضربوك هم أقوى منا نخفنا وتراجعنا إلى الوراء .

שִׁעוּר שְׁלשָׁה וְעֶשְׂרִים

الأفعال التى عينها واو (ו) فى صيغة הִפְעִיל

تصريف הֵשִׁיב (שׁוּב) أجاب ـ أرجع

עָבָר : הֲשִׁבֹתִי ـ הֲשַׁבְתָּ ـ הֲשַׁבְתְּ ـ הֵשִׁיב ـ הֵשִׁיבָה
הֲשִׁיבוֹנוּ ـ הֲשִׁיבוֹתֶם ـ הֲשִׁיבוֹתֶן ـ הֵשִׁיבוּ

עָתִיד : אָשִׁיב ـ תָּשִׁיב ـ תָּשִׁיבִי ـ יָשִׁיב ـ תָּשִׁיב
נָשִׁיב ـ תָּשִׁיבוּ ـ תְּשִׁיבֶינָה ـ יָשִׁיבוּ ـ תְּשִׁיבֶינָה

צִוּוּי : הָשֵׁב ـ הָשִׁיבִי ـ הָשִׁיבוּ ـ הָשֵׁבְנָה

פּוֹעֵל : מֵשִׁיב ـ מְשִׁיבָה ـ מְשִׁיבִים ـ מְשִׁיבוֹת

פָּעוּל : מוּשָׁב ـ מוּשָׁבָה ـ מוּשָׁבִים ـ מוּשָׁבוֹת

تصريف הֵבִיא (בּוֹא) أحضر

עָבָר : הֵבֵאתִי ـ הֵבֵאתָ ـ הֵבֵאת ـ הֵבִיא ـ הֵבִיאָה
הֵבֵאנוּ ـ הֲבֵאתֶם ـ הֲבֵאתֶן ـ הֵבִיאוּ .

עָתִיד : אָבִיא ـ תָּבִיא ـ תָּבִיאִי ـ יָבִיא ـ תָּבִיא
נָבִיא ـ תָּבִיאוּ ـ תְּבִיאֶינָה ـ יָבִיאוּ ـ תְּבִיאֶינָה

צִוּוּי : הָבֵא ـ הָבִיאִי ـ הָבִיאוּ ـ הֲבִיאֶינָה .

פּוֹעֵל : מֵבִיא ـ מְבִיאָה ـ מְבִיאִים ـ מְבִיאוֹת

פָּעוּל : מוּבָא ـ מוּבָאָה ـ מוּבָאִים ـ מוּבָאוֹת

تصريف מֵת مات (קל) المجرد

עָבַר : מַתִּי מַתָּ מַתְּ מֵת מֵתָה

מַתְנוּ מַתֶּם מַתֶּן מֵתוּ

עָתִיד : אָמוּת תָּמוּת תָּמוּתִי יָמוּת תָּמוּת

נָמוּת תָּמוּתוּ תְּמוּתֶינָה יָמוּתוּ תְּמוּתֶינָה

צִוּוּי : מוּת מוּתִי מוּתוּ מוּתֶינָה

בֵּינוֹנִי : מֵת מֵתָה מֵתִים מֵתוֹת

تصريف הֵמִית أمات في صيغة הפעיל

עָבַר : הֵמַתִּי הֵמַתָּ הֵמַתְּ הֵמִית הֵמִיתָה

הֵמַתְנוּ הֲמַתֶּם הֲמַתֶּן הֵמִיתוּ

עָתִיד : אָמִית תָּמִית תָּמִיתִי יָמִית תמִית

נָמִית תמִיתוּ תְּמִיתֶינָה יָמִיתוּ תְּמִיתֶינָה

צִוּוּי : הָמֵת הָמִיתִי הָמִיתוּ הֲמִיתֶינָה

פּוֹעֵל : מֵמִית מְמִיתה מְמִיתִים מְמִיתוֹת

פָּעוּל : מוּמָת מוּמָתה מוּמָתִים מוּמָתוֹת

تصريف הֵסֵב أحاط في صيغة הִפְעִיל

עָבַר : הֲסִבֹּתִי הֲסִבֹּתָ הֲסִבּׂת הֵסֵב הֵסֵבָּה

הֲסִבֹּנוּ הֲסִבֹּתֶם הֲסִבֹּתֶן הֵסֵבּוּ

עָתִיד : אָסֵב תסֵב תסֵבִּי יָסֵב תסֵב

	נָסֵב	תסבו	תְּסֻבֶּינָה	יָסֵבּוּ	תְּסֻבֶּינָה
צִוּוּי :	הָסֵב	הָסֵבִּי	הָסֵבּוּ	הֲסִבֶּינָה	
פּוֹעֵל :	מֵסֵב	מְסִבָּה	מְסִבִּים	מְסִבּוֹת	
פָּעוּל :	מוּסַב	מוּסַבָּה	מוּסַבִּים	מוּסַבּוֹת	

ملاحظات (١) تحرك هاء (ה) הִפְעִיל فى المصدر والأمر بالقامص وتحرك فى الماضى بالصيريه أو حطف بتاح .

(٢) وفى المستقبل تحرك الحروف א ، י ، נ ، ת بالقامص אָשִׁיב أما فى الفعل المجرد فتكون אָשׁוּב .

(٣) تحرك ميم اسم الفاعل بالصيريه (מֵ) فى حالة المفرد المذكر . مثل מֵשִׁיב وتحرك بالشفا فى حالة المفرد المؤنث والجمع بنوعيه مثل מְשִׁיבָה . מְשִׁיבִים

(٤) تكون الأفعال ذوات المثلين فى صيغة הִפְעִיל كالأفعال التى عينها واو فى جميع الحالات ماعدا فاء الفعل فى حاله اسم المفعول فانها تحرك بالبتاح بدلا من القامص مثل מוּסַב محاط .

كما أنه لا يوجد حرف الياء من صيغة הִפְעִיל بعد فاء الفعل فى هذه الأفعال

מִלִּים

הֵשִׁיב	أعاد ـ أجاب	הֵחֵל	ابتدأ
הֵבִיא	أحضر	חָיָה	عاش
הֵכִין	جهزّ ـ أنشا	חַי	حياة
הֵבִין	فهم	אַף	أيضا ـ لهذا
הֵסִיר	أقصى ـ خلع	אַף כִּי	ولو ـ مع أن
הֵרִים	رفع ـ عظم	אִוֶּלֶת	حماقة ـ غباوة
מֵת	مات	כְּלִמָּה	عار ـ خجل
הֵמִית	أمات	מַהֵר	سرعة (أسرع)
הֵסִיב	أحاط	תַּחַת	بدلا من ـ مقابل
חִלֵּל	بدأ		

קְרִיאָה

אָבִינוּ הֵבִיא לָנוּ מַתָּנוֹת יָפוֹת כַּאֲשֶׁר שָׁב מִדַּרְכּוֹ ، וְגַם אִמֵּנוּ מְבִיאָה לָנוּ תָּמִיד מְנָחוֹת בְּשׁוּבָהּ מִדַּרְכָּהּ . אֲחוֹתְךָ עוֹד לֹא הֵשִׁיבָה לִי אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר הִשְׁאַלְתִּיהָ ، וּכְבָר הוֹדַעְתִּיהָ כִּי אִם תְּשִׁיבֶנּוּ לִי בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים לֹא אוֹסִיף לְהַשְׁאִילָהּ עוֹד כָּל סֵפֶר .

הַיּוֹם קָרָאנוּ בְּסֵפֶר מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה כַּדְּבָרִים

הָאֵלֶּה : «מֵשִׁיב דָּבָר בְּטֶרֶם יִשְׁמָע, אִוֶּלֶת הִיא לוֹ וּכְלִמָּה», וַיְבָאֵר לָנוּ מוֹרֵנוּ אֶת הַדָּבָר לֵאמֹר: הֶחָכָם לֹא יַעֲנֶה דָּבָר לְשׁוֹאֲלָיו בְּטֶרֶם יָכִין בְּלִבּוֹ אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר עָלָיו לַעֲנוֹת, אֲבָל הַכְּסִיל נָכוֹן לְהָשִׁיב דָּבָר גַּם אִם לֹא הֵבִין הֵיטֵב אֶת אֲשֶׁר שְׁאָלוּהוּ. לָכֵן נָקֵל לְהָבִין, כִּי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יַעֲנֶה, דִּבְרֵי אִוֶּלֶת הֵם, וְלָכֵן יִהְיֶה לִכְלִמָּה.

מַהֲרוּ וְהָסִירוּ אֶת הַדְּיוֹ וְאֶת הַסְּפָרִים מֵעַל הַשֻּׁלְחָן, כִּי עֵת לְהָכִין הַמִּשְׁתֶּה.

לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל. כַּאֲשֶׁר מֵת הַמֶּלֶךְ וּבְנוֹ יָשַׁב אַחֲרָיו עַל כִּסְאוֹ. וַיִּקְרְאוּ כָּל הָעָם לְפָנָיו : «יְחִי הַמֶּלֶךְ».

אֶתְמוֹל בְּשִׁבְתִּי בַּגָּן וַיָּבֹא אֵלַי אִישׁ וַיָּבֵא לִי מִכְתָּב מֵאֵת רֵעִי הַיָּקָר. וָאֶשְׂמַח מְאֹד. אַךְ כִּמְעַט שֶׁהַחִלֹּתִי לִקְרֹא בַּמִּכְתָּב וָאָחֵל לִבְכּוֹת. כִּי רֵעִי הוֹדִיעַנִי בְּמִכְתָּבוֹ. כִּי דוֹדוֹ הַזָּקֵן וְדוֹדָתוֹ הַזְּקֵנָה מֵתוּ בַּשָּׁבוּעַ שֶׁעָבָר.

אֶתְמוֹל בְּלֶכְתִּי בַּחוּץ רָץ אִישׁ מֵאַחֲרַי וָאֶסֹּב

אֶת פָּנַי אֵלָיו וַיִּגַּשׁ הָאִישׁ אֵלַי וַיֹּאחֶז בִּי וַיִּשָּׁקֵנִי, וְאָנֹכִי נְבוּכוֹתִי מְאֹד. כִּי לֹא הֵבִינֹתִי מַה זֹּאת. אָז אָמַר אֵלַי הָאִישׁ: «הֲלֹא תַכִּירֵנִי?». «לֹא» עָנִיתִי «לֹא אַכִּירְךָ וַיּוֹסֶף הָאִישׁ וַיֹּאמַר: «הֲלֹא אֲנִי דּוֹדְךָ מֵאֶרֶץ אָמֶרִיקָה! מַהֵר וּבֹא אִתִּי אֶל בֵּיתְכֶם, וְהֶרְאֵיתִיךָ אֶת הַמַּתָּנוֹת אֲשֶׁר הֵבֵאתִי לְךָ וּלְאַחֶיךָ וּלְאַחְיוֹתֶיךָ» אָז שָׂמַחְתִּי וָאָרוּץ הַבַּיְתָה לְהוֹדִיעַ אֶת אבוֹתַי אֶת דְּבַר בּוֹא דוֹדִי.

שִׂיחָה

ש — אִם לֹא הֲבִינוֹת אֶת הַדָּבָר הַכָּתוּב בְּסִפְרִי לָמָּה לֹא בִקַּשְׁתָּ מִמּוֹרְךָ לְבָאֵר לְךָ אֶת הַדָּבָר?

ע — מוֹרִי בֵּאֵר לִי אֶת הַדָּבָר וָאֲבִינֵהוּ, אַךְ בְּשׁוּבִי הַבַּיְתָה שָׁכַחְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָמַר לִי.

ש — הִנֵּה הַמִּטּוֹת הַחֲדָשׁוֹת מוּבָאוֹת, וְאַתֶּם עוֹד לֹא הֲכִינוֹתֶם לָהֶן מָקוֹם, וְאֵיפֹה תַעֲמִידוּן?

ע — אִם כֵּן נְמַהֵר וְנוֹצִיא אֶת הַמִּטּוֹת הַיְשָׁנוֹת

מֵחֶדְרֵנוּ וַהֲכִינוֹנוּ מָקוֹם לַמִּטּוֹת הַחֲדָשׁוֹת .

ש – הֲכִלִּיתֶם אֶת לִקְחֵיכֶם ?

ע – לֹא ، עוֹד לֹא כִּלִּינוּם כִּי אֵינֶנּוּ מְבִינִים אוֹתָם ، אַף כִּי הַמּוֹרֶה בֵּאֵר לָנוּ לְמַעַן נָבִין אֶת הַלֶּקַח הַיּטֵב .

ש – רֵעוֹתַי ، מָתַי תָּשֵׁבְנָה לִי אֶת הַסְּפָרִים אֲשֶׁר הִשְׁאַלְתִּיכֶן ?

ע – הֲלֹא כְּבָר הֲשִׁיבוֹנוּם לְךָ בְּיַד אָחִיךָ וְאֵינֶנּוּ מְבִינוֹת אֵיךְ לֹא קִבַּלְתִּים .

ש – הַאִם לֹא הֱבִיאָם לְךָ ?

ע – גַּם אֲנִי לֹא אָבִין זֹאת ، אֵלֵךְ וְאֶשְׁאָלֵהוּ .

תַּרְגּוּם

ترجم إلى العبرية

أسرعوا لأتمام عملكم وحينذاك سنبدأ فى قراءة الكتاب الذى أحضرته لنا عمتنا .

ألم تروا الولد نائماً على الأرض وأنتم لم ترفعوه . بل أدرتم وجوهكم بعيداً عنه .

أحضروا ملابس أخيكم وألبسوه . لاتضربوا أختكم الصغيرة أجلسوها فى الحديقة أو أرجعوها إلى حجرتها .

فى أثناء جلوسى أمس فى الحديقة جاء إلى ابن جارنا مع أخيه الصغير وجلس بجوارى ، وأجلس أخاه إلى جانبه . وحينما بدأ الكلام معى أدرت وجهى بعيداً عنه ففهم أن كلامه ليس مسليا لى فتألم جداً ، فقام ورفع أخاه من على الأرض وذهب . فشكرته من قلبى على المعروف العظيم الذى عمله نحوى ثم بدأت القراءة فى كتابى .

كل الماء الذى كان فى حجرتى شُرب ومن أين آخذ الآن ماء للشرب ؟

الكتب التى طلبتها لم تشتر بعد لأنها لاتوجد فى حانوت الكتب . ويرجو بائع الكتب أن يتسلمها غداً وحينئذ ترسل لك .

البيت الذى يبنى الآن على الجبل هو لعمى وعندما يبنى هذا البيت يباع لأن عمى لا يبنيه لأجل الاقامة فيه ولكن لأجل بيعه .

שִׁעוּר אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים

בִּנְיָן הָפְעַל — (صيغة ـ تفعل) المبنى للمجهول من הפעיל

تصريف הָשְׁלַךְ

עבר — הָשְׁלַכְתִּי (הָשְׁלַכְתִּי) הָשְׁלַכְתָּ ـ הָשְׁלַכְתְּ
הָשְׁלַךְ ـ הָשְׁלְכָה
הָשְׁלַכְנוּ ـ הָשְׁלַכְתֶּם ـ הָשְׁלַכְתֶּן ـ הָשְׁלְכוּ

עתיד — אָשְׁלַךְ תָּשְׁלַךְ תָּשְׁלְכִי יָשְׁלַךְ תָּשְׁלַךְ
נָשְׁלַךְ תָּשְׁלְכוּ תָּשְׁלַכְנָה יָשְׁלְכוּ תָּשְׁלַכְנָה
בֵּינוֹנִי — הָשְׁלָךְ הָשְׁלָכָה הָשְׁלָכִים הָשְׁלָכוֹת

تصريف הֻכָּה

עבר — הֻכֵּיתִי הֻכֵּיתָ הֻכֵּית הֻכָּה הֻכְּתָה
הֻכֵּינוּ הֻכֵּיתֶם הֻכֵּיתֶן הֻכּוּ
עתיד — אֻכֶּה תֻּכֶּה תֻּכִּי יֻכֶּה תֻּכֶּה
נֻכֶּה תֻּכּוּ תֻּכֶּינָה יֻכּוּ תֻּכֶּינָה
בֵּינוֹנִי — הֻכֵּה הֻכָּה הֻכִּים הֻכּוֹת

تصريف הֻתַּן من (נתן)

עָבר — הֻתַּתִּי הֻתַּתָּ הֻתַּתְּ הֻתַּן הֻתְּנָה
הֻתַּנּוּ הֻתַּתֶּם הֻתַּתֶּן הֻתְּנוּ

עָתִיד — אֶתַּן תִּתַּן תִּתְּנִי יִתַּן תִּתַּן
נִתַּן תִּתְּנוּ תִּתַּנָּה יִתְּנוּ תִּתַּנָּה
בֵּינוֹנִי — הֻתָּן הֻתָּנָה הֻתָּנִים הֻתָּנוֹת .

تصريف הוּשַׁב من (שׁוּב)

עָבַר — הוּשַׁבְתִּי הוּשַׁבְתָּ הוּשַׁבְתְּ הוּשַׁב
הוּשְׁבָה
הוּשַׁבְנוּ הוּשַׁבְתֶּם הוּשַׁבְתֶּן הוּשְׁבוּ .
עָתִיד — אוּשַׁב תּוּשַׁב תּוּשְׁבִי יוּשַׁב
תּוּשַׁב
נוּשַׁב תּוּשְׁבוּ תּוּשַׁבְנָה יוּשְׁבוּ
תּוּשַׁבְנָה .
בֵּינוֹנִי — הוּשָׁב הוּשָׁבָה הוּשָׁבִים הוּשָׁבוֹת

تصريف הוּחַן من (חנן)

עָבַר — הוּחַנְתִּי הוּחַנְתָּ הוּחַנְתְּ הוּחַן
הוּחַנָּה
הוּחַנּוּ הוּחַנְתֶּם הוּחַנְתֶּן הוּחַנּוּ
עָתִיד — אוּחַן תּוּחַן תּוּחַנִּי יוּחַן תּוּחַן

נוּחַן תּוּחַנּוּ תּוּחַנֶּינָה יוּחַנּוּ תּוּחַנִי

בֵּינוֹנִי — הוּחַן הוּחֲנָה הוּחָנִים הוּחָנוֹת

ملاحظات (١) صيغة הָפְעַל هى صيغة المبنى للمجهول من صيغة הִפְעִיל وتصاغ بأضافة ה على أصل الفعل . وتحرك الهاء بالقامص (הָ) أو بقبوص (הֻ) ففى الأفعال التى فاؤها نون (נ) تحرك الهاء دائما بقبوص . .

(٢) وفى الأفعال التى فاؤها (ياء) أو الأفعال التى عينها واو (ו) وفى الأفعال ذوات المثلين ، يأتى بعد الهاء دائما شوروق (וּ) .

(٣) تضاف الهاء أحيانا فى آخر الأمر فى جميع تصاريفه .

وتضاف أيضا فى آخر الفعل المستقبل فى حالة المتكلم فقط بدلا من « נָא » التى تدل على الطلب. مثل לְכָה بدلا من לֵךְ נָא فى الأمر ومثل אֵלְכָה بدلا من אֵלֵךְ נָא فى المستقبل .

מִלִּים

הוּבָא	أحضر	(בוא)	בָּשָׂר		لحم
הוּבַל	حُمل	(יבל)	לֶחֶם		خبز
הוּחַן	عُطف	(חנן)	יַיִן		خمر
הוּצָא	أخرج	(יצא)	מַמְתַּקִּים		حلوى
הוּשַׂם	وُضع	(שׂום)	רָעֵב		جوعان

קריאה

אִם תּוֹסִיפוּ לְהוֹגִיעֵנוּ בְּדִבְרֵיכֶם , תֻּשְׁלְכוּ מֵחֶדְרֵנוּ : יֻתַּן חָלָב לַיֶּלֶד הַזֶּה , כִּי צָמֵא הוּא . הַיֶּלֶד בָּכָה וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל , לָכֵן הוּצָא מִן הַחֶדֶר וַיֻּכֶּה .

שְׁבוּ לָכֶם פֹּה , וַאֲנִי וַאֲחוֹתִי נֵלְכָה עַד בֵּית דּוֹדֵנוּ , וּבְעוֹד שָׁעָה נָשׁוּב אֲלֵיכֶם . יוּשַׂם נָא לִפְנֵי הֶעָנִי הַזֶּה לֶחֶם וּבָשָׂר , כִּי רָעֵב הוּא .

אִם לֹא יוּשְׁבוּ לָנוּ סְפָרֵינוּ עַד הָעֶרֶב , לֹא נֵדַע מַה לַּעֲשׂוֹת , כִּי בְּלִי הַסְּפָרִים לֹא נוּכַל לְהָחֵל אֶת מְלַאכְתֵּנוּ .

כַּאֲשֶׁר הוּבַל אָחִי הַקָּטָן בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה לְבֵית הַסֵּפֶר, שָׂמַח כִּי אָז הוּשְׂמוּ לְפָנָיו מַמְתַּקִּים וְעוֹד דְּבָרִים, אֲשֶׁר שִׁעַשְׁעוּ אֶת נַפְשׁוֹ מְאֹד, אַךְ כַּאֲשֶׁר הוֹסִיף לָלֶכֶת לְבֵית הַסֵּפֶר וַיַּרְא כִּי תַחַת (بدلا من) הַמַּמְתַּקִּים יוּשְׂמוּ לְפָנָיו רַק סְפָרִים לִלְמוֹד, וַיֶּרֶב לִבְכּוֹת וַיְמָאֵן לִלְמֹד וַיֹּאמַר: «אִם לֹא יִתְּנוּ לִי מַמְתַּקִּים לֹא אֹבֶה לָלֶכֶת לְבֵית הַסֵּפֶר»

הַתַּפּוּחִים אֲשֶׁר הוּבְאוּ לָנוּ, רָעִים הֵם, לָכֵן הָשְׁלְכוּ הַחוּצָה, וְאוּלָם נוֹדַע לָנוּ כִּי בֶּן שְׁכֵנֵנוּ עָבַר בַּחוּץ וַיַּרְא אֶת הַתַּפּוּחִים הַמֻּשְׁלָכִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וַיָּרֶם אוֹתָם וַיֹּאכְלֵם, וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לַאֲבוֹתָיו, וַיֻּכֶּה הַנַּעַר.

דַּע לְךָ, רֵעִי, כִּי הַמּוֹרֶה קוֹצֵף עָלֶיךָ מְאֹד וְהוּא אוֹמֵר לְעָנְשְׁךָ, וְאוּלָם אִם תֵּיטִיב דַּרְכְּךָ תּוּחַן וְלֹא תֵעָנֵשׁ כִּי מוֹרֵנוּ אִישׁ טוֹב הוּא וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב לְתַלְמִידָיו, וְגַם עָלַי קָצַף פַּעַם אַחַת וַיֹּאמֶר לְעָנְשֵׁנִי וְכַאֲשֶׁר הֵיטַבְתִּי דְּרָכַי הוּחַנְתִּי וְלֹא נֶעֱנַשְׁתִּי.

דְעוּ לָכֶם , רֵעַי , כִּי אִם יִקָּרְעוּ סְפָרַי אֲשֶׁר בִּיֶדְכֶם אוֹ אִם יִשָּׁפֵךְ עֲלֵיהֶם דְיוֹ , לֹא אֶקָּחֵם מִיֶּדְכֶם , וּתְשַׁלְּמוּ לִי כֶּסֶף מְחִירָם , אוֹ תְקְנוּ לִי סְפָרִים חֲדָשִׁים תַּחְתֵּיהֶם . אֲנַחְנוּ הֻכֵּינוּ בִּידֵי הַנְּעָרִים הָרָעִים , וְאַתֶּם לֹא הִצַּלְתּוּנוּ מִיָּדָם , לָכֵן יָדֹעַ תֵּדְעוּ כִּי גַם אֲנַחְנוּ נִסּוֹג מֵאַחֲרֵיכֶם כַּאֲשֶׁר תֻּכּוּ אַתֶּם .

שִׂיחָה

ש — עַל מָה הֻכּוּ הַנְּעָרִים ?

ע — הֵם הִכּוּ אֶת חַבְרֵיהֶם הַקְּטַנִּים מֵהֶם וַיָּבֹאוּ נְעָרִים חֲזָקִים מֵהֶם וַיַּכּוּ אוֹתָם כִּי כָל מַכֶּה יֻכֶּה גַם הוּא .

ש — מָתַי תּוּבֶאנָה הַמִּטּוֹת הַחֲדָשׁוֹת אֲשֶׁר קָנְתָה אִמֶּךָ ?

ע — שְׁתֵּי מִטּוֹת כְּבָר הוּבָאוּ , וּשְׁתַּיִם הָאַחֲרוֹת הִנֵּן מוּבָאוֹת עַתָּה .

ש — הַנְּעָרִים הָרָעִים הָאֵלֶּה הֻשְׁלְכוּ מִגַּנֵּנוּ , כִּי נוֹדַע לְשׁוֹמֵר גַּנֵּנוּ כִּי הֵם עָקְרוּ אֶת כָּל

הַפְּרָחִים חַיָּפִים הֲגַם הֻכּוּ ?

ע – הַשּׁוֹמֵר אָמַר לְהַכּוֹתָם , וַיָּחֵלּוּ לִבְכּוֹת וַיַּבְטִיחוּ כִּי לֹא יוֹסִיפוּ עוֹד לַעֲקוֹר אֶת הַפְּרָחִים , וַיְרַחֵם הַשּׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם , אֲבָל הָשְׁלֵךְ הָשְׁלָכוּ

ש – הַסְּפָרִים אֲשֶׁר הִשְׁאַלְתִּיכֶם עוֹד לֹא הוּשְׁבוּ לִי , הֲלֹא הִבְטַחְתּוּנִי כִּי הַיּוֹם תְּשִׁיבוּם לִי , וּמַדּוּעַ לֹא הוּבְאוּ לִי

ע – סְפָרֶיךָ יוּשְׁבוּ לְךָ הַיּוֹם בָּעֶרֶב , כִּי אֶתְמוֹל בַּבֹּקֶר הֵחֵלָּה אֲחוֹתִי לְקָרְאָם , וְעַד הָעֶרֶב תְּכַלֶּה לִקְרֹא בָם .

שִׁעוּר חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים!

בנין התפעל (افتعل)

تصريف הִתְנַפֵּל (سجد ـ هجم على)

עָבָר ـ הִתְנַפַּלְתִּי הִתְנַפַּלְתָּ הִתְנַפַּלְתְּ הִתְנַפֵּל הִתְנַפְּלָה .

הִתְנַפַּלְנוּ הִתְנַפַּלְתֶּם הִתְנַפַּלְתֶּן הִתְנַפְּלוּ

עָתִיד ـ אֶתְנַפֵּל תִּתְנַפֵּל תִּתְנַפְּלִי יִתְנַפֵּל תִּתְנַפֵּל

נִתְנַפֵּל תִּתְנַפְּלוּ תִּתְנַפֵּלְנָה יִתְנַפְּלוּ תִּתְנַפֵּלְנָה .

צִוּוּי ـ הִתְנַפֵּל הִתְנַפְּלִי הִתְפְּלוּ הִתְנַפֵּלְנָה

בֵּינוֹנִי ـ מִתְנַפֵּל מִתְנַפְּלָה מִתְנַפְּלִים מִתְנַפְּלוֹת

تصريف הִתְרָאָה

עָבָר ـ הִתְרָאֵיתִי הִתְרָאֵיתָ הִתְרָאֵית הִתְרָאָה הִתְרָאֲתָה הִתְרָאֵינוּ הִתְרָאֵיתֶם הִתְרָאֵיתֶן הִתְרָאוּ .

עָתִיד ـ אֶתְרָאֶה תִּתְרָאֶה תִּתְרָאִי יִתְרָאֶה
תִּתְרָאֶה נִתְרָאֶה תִּתְרָאוּ תִּתְרָאֶינָה
יִתְרָאוּ תִּתְרָאֶינָה

צִוּוּי ـ הִתְרָאֵה הִתְרָאִי הִתְרָאוּ הִתְרָאֶינָה

בֵּינוֹנִי ـ מִתְרָאֶה מִתְרָאָה מִתְרָאִים מִתְרָאוֹת

ملاحظات (١) تصاغ صيغـة התפעל باضافة المقطع (הת) على أول الفعل الأصلى . وتحـــرك فاء الفعل الأصلى بحركة الپتاح فى جميع الأزمنة . فاذا كانت عين الفعل الأصلى حرفا من الحروف א ، ה ، ח ، ע ، ר حركت فاء الفعل بالقامص مثل הִתְרָאָה

(٢) الأفعال التى عينها واو أو الأفعال ذوات المثلين تصاغ فى صيغة התפעל من أربعة حروف مثل התקומם ، התבולל

(٣) فى الأفعال التى فاؤها ، שׁ שׂ أو ס . يوضع حرف التاء من התפעל بعد فاء الفعل مثل הִשְׁתַּבֵּר ، הִשְׁתַּמֵּר

(٤) فى الأفعال التى فاؤها (צ) تبدل التاء من התפעל بطاء (ט) وتوضع بعد فاء الفعل مثل הִצְטַדֵּק ، وذلك لتسهيل النطق

מִלִּים

הִתְהַלֵּל	افتخر (اعتز)	הִתְעָרֵב	خالط تداخل
הִתְהַלֵּךְ	تمشى	הִתְקוֹמֵם	قاوم (קום)
הִתְפַּלֵּל	صلى	הִתְאוֹנֵן	اشتكى (און)
הִתְחַנֵּן	توسل	הִשְׂתַּכֵּר	اكتسب (שׂכר)
הִתְפָּאֵר	افتخر	הִשְׁתּוֹמֵם	اندهش (שמם)
הִתְרָאָה	أظهر نفسه	הִסְתַּתֵּר	اختبأ (סתר)
סָלַח	غفر	הִצְטַדֵּק	اعتذر (צדק)
הִבְדִּיל	قسم ــ فصل	רִיב	عراك ــ دفاع
מִדֵּי	عندما	מוּל	ضد ــ عكس
הַס	سكوت	נֹכַח	
		לְעֻמַּת	

ملاحظة :

אָח ، אֲהָהּ ، הוֹי ، אוֹיָה ، אֲבוֹי ، הוֹהוֹ ، אִי

هذه الكلمات كلها تدل على معنى واحد هو آه ، ياحسرتا ، يا أسفا .

קריאה ושׂיחָה

מי הוּא הָאִישׁ הַמִּתְהַלֵּךְ בְּגַנְּכֶם ?
זֶה דוֹדֵנוּ אשֶׁר שָׁב מֵאֶרֶץ אַפְרִיקָה
אחוֹתְךָ מִתְהַלֶּלֶת וּמִתְפָּאֶרֶת בְּחָכְמָתָהּ הַגְּדולה ,

וְאוּלָם אֶתְמוֹל שְׁאָלָהּ אָחִי דָבָר , וַתִּבּוֹךְ וְלֹא יָדְעָה מַה לַּעֲנוֹת , וַיִּשְׁתּוֹמֵם אָחִי מְאֹד וַיֹּאמַר :

« הֲגַם דָּבָר קָטֹן כָּזֶה לֹא תֵדְעִי ? בְּהִתְהַלְּכִי אֶתְמוֹל בַּיַּעַר בָּא אֵלַי בֶּן שְׁכֵנֵנוּ וַיָּחֶל לָרִיב עִמִּי עַל אשֶׁר לא הֲשִׁיבוֹתִי לוֹ אֶת סִפְרוֹ , וָאֶצְטַדֵּק לְפָנָיו בְּאָמְרִי , כִּי אחוֹתִי עוֹדֶנָּה קוֹרְאָה בְּסִפְרוֹ , אַךְ הוּא קָצַף עוֹד יוֹתֵר בְּשָׁמְעוֹ את הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא :

« הֲלֹא הַסֵּפֶר שָׁאוּל רַק לְךָ וְלֹא לַאֲחוֹתְךָ , וְאֵיךְ נְתַתּוֹ לָהּ ?

וָאֵרֶא כִּי נַעַר רַע הוּא , וָאָסֵב פָּנַי מִנֶּגְדּוֹ , וָאֵלֵךְ , אַךְ הוּא הִתְנַפֵּל עָלַי מֵאַחֲרַי וַיַּכֵּנִי , אָז מִהַרְתִּי לָלֶכֶת אֶל אָבִיו וָאֶתְאוֹנֵן לְפָנָיו עַל בְּנוֹ הָרָע . וַיִּקְרָא לוֹ אָבִיו וַיִּשְׁאָלֵהוּ :

לָמָּה הִכִּיתָ את הַנַּעַר הַזֶּה ?

וַיִּצְטַדֵּק הַנַּעַר וַיִּתְחַנֵּן אֶל אָבִיו וַיֵּבְךְּ וַיֹּאמַר :

«סְלַחְנָא לִי, אָבִי, לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲשׂוֹת כָּזֹאת» אַךְ אָבִיו לֹא סָלַח לוֹ וַיַּעַנְשֵׁהוּ

הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם: אַל תִּתְעָרְבוּ בְּרִיב לֹא לָכֶם!» וְאַתֶּם הִתְעָרַבְתֶּם בְּרִיב אֲשֶׁר רָבוּ הַנְּעָרִים הָרָעִים אִישׁ בְּאָחִיו וַתֻּכּוּ

הִתְפַּלְּלוּ לַיָי וְיַעַזְרֶכֶם. אֲנַחְנוּ מִתְפַּלְּלִים תְּפִלָּה קְצָרָה בְּשָׁכְבֵנוּ לִישׁוֹן וּבְקוּמֵנוּ מִשְּׁנָתֵנוּ, וְגַם לִפְנֵי אָכְלֵנוּ וְאַחֲרֵי אָכְלֵנוּ נִתְפַּלֵּל תָּמִיד וְנוֹדֶה לַיָי

אַתֶּם מִתְאוֹנְנִים תָּמִיד עַל אֲחִיכֶם הַקָּטָן, כִּי עָצֵל הוּא, וְאַתֶּם אֵינְכֶם טוֹבִים מִמֶּנּוּ

הַנָּשִׁים הָעֲנִיּוֹת הָאֵלֶּה מִשְׂתַּכְּרוֹת לֶחֶם לְבֵיתָן בְּמָכְרָן תַּפּוּחִים לְתַלְמִידֵי בֵּית הַסֵּפֶר

דּוֹדִי קָנָה אֶת הַבַּיִת הַזֶּה בִּמְחִיר עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת דּוֹלָר, וַיִּמְכְּרֵהוּ בִּמְחִיר אַחַד עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת דּוֹלָר, כַּמָּה הִשְׂתַּכֵּר בַּבַּיִת הַזֶּה? אֶלֶף וּמָאתַיִם דּוֹלָר

תַּלְמִידִי הַיָּקָר, בְּמִכְתָּבְךָ מָצָאתִי שְׁגִיאָה גְדוֹלָה אַתָּה כָּתַבְתָּ לֵאמֹר: «מָחָר נִתְפַּלֵּל אֶל אֲבוֹתֵינוּ» וְאָנֹכִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לְךָ, כִּי אֵין לְהִתְפַּלֵּל בִּלְתִּי

אַם (فقط) לַיָי לְבַדּוֹ וְלֹא לִבְנֵי אָדָם · לָכֵן עָלֶיךָ לִכְתּוֹב ; מָחָר נְבַקֵּשׁ מֵאֵת אבוֹתֵינוּ « ، אוֹ :

« נִשְׁאַל מֵאבוֹתֵינוּ » אוֹ :. « נִתְחַנֵּן אֶל אבוֹתֵינוּ »

סְלַח לִי ، מוֹרִי הַיָּקָר ، לֹא אוֹסִיף לִכְתּוֹב שְׁגִיאָה כָּזאת

וְעוֹד שְׁגִיאָה גְדוֹלָה מָצָאתִי בְּמִכְתָּבֶךָ ، אַתָּה כּוֹתֵב : « לֹא יָדַעְתִּי אָנָה הִסְתַּתְּרוּ אַחַי » וְאָנֹכִי כְּבָר הוֹרֵיתִיךָ לְהַבְדִּיל בֵּין « אָנָה » וּבֵין « אֵיפֹה » כִּי « אָנָה » יֵאָמֵר בְּשָׁאֲלֵנוּ אִישׁ לַמָּקוֹם אשֶׁר הוּא הוֹלֵךְ אֵלָיו ، וְאוּלָם « אֵיפֹה » יֵאָמֵר עַל הַמָּקוֹם אשֶׁר כְּבָר יוֹשֵׁב בּוֹ הָאִישׁ · וְעַתָּה הֲלֹא תָּבִין כִּי אֵין לֵאמֹר ، « אָנָה הִסְתַּתְּרוּ » כִּי אִם :

« אֵיפֹה הִסְתַּתְּרוּ » וְכֵן לֵאמֹר

« אֵיפֹה הָלְכוּ » כִּי אִם : אָנָה הָלְכוּ . וְאָמְנָם השתוֹמַמְתִּי לִמְצֹא בְּמִכְתָּבְךָ שְׁגִיאה גְדוֹלָא כָּזאת ، וְאֵינֶנִּי יוֹדֵעַ בַּמֶּה תִצְטַדֵּק . גַּם אֲנִי מִשְׁתּוֹמֵם עַל שְׁגִיאָתִי זאת וַאנִי נִכְלָם מְאֹד

תרגום

ترجم إلى العبرية

تمشينا أمس فى الغابة نحو ساعتين ، وعند رجوعى إلى البيت أحضر إلى خطاب من صديقى . وعندما بدأت فى قراءة الخطاب تعجبت لأن صديقى يشتكى فى هذا الخطاب لأنه لم يتسلم منى أى خطاب وأنا أعرف أننى كتبت له قبل ذلك ثلاثة خطابات . ولا أستطيع أن أفهم ذلك .

فى أثناء ذهابى من المدرسة هجم على فتيان أشرار وضربونى فبدأت فى الصراخ . ورأى الفتيان أن كل أصدقائى جاءوا لنصرتى فخافوا وجروا وأختبأوا خلف الجبل ، فبحثنا عنهم فلم نجدهم ..

هذا الرجل المسكين يكتسب أربعين مليما فقط فى اليوم . وبهذه النقود عليه ان يطعم خمسة أبناء

שִׁעוּר שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים

الأفعال التى فاؤها ياء (י) فى صيغة התפעל

تصريف הִתְוַדַּע

עָבָר ـ הִתְוַדַּעְתִּי ـ הִתְוַדַּעְתָּ ـ הִתְוַדַּעַתְּ ـ הִתְוַדַּע
הִתְוַדְּעָה
הִתְוַדַּעְנוּ ـ הִתְוַדַּעְתֶּם ـ הִתְוַדַּעְתֶּן ـ הִתְוַדְּעוּ
עָתִיד ـ אֶתְוַדַּע ـ תִּתְוַדַּע ـ תִּתְוַדְּעִי ـ יִתְוַדַּע
תִּתְוַדַּע
נִתְוַדַּע ـ תִּתְוַדְּעוּ ـ תִּתְוַדַּעְנָה ـ יִתְוַדְּעוּ
תִּתְוַדַּעְנָה
צִוּוּי ـ הִתְוַדַּע ـ הִתְוַדְּעִי ـ הִתְוַדְּעוּ ـ הִתְוַדַּעְנָה
בֵּינוֹנִי ـ מִתְוַדַּע ـ מִתְוַדְּעָה ـ מִתְוַדְּעִים ـ מִתְוַדְּעוֹת

ملاحظة : بعض الأفعال التى فاؤها ياء (י) تتغير الياء إلى واو صائتة فى صيغة התפעל مثل הִתְוַדַּע من الفعل יָדַע ومثل הִתְוַכַּח من الفعل יָכַח ومثل הִתְוַדָּה من الفعل יָדָה

מִלִּים

הִתְחַבֵּר	اختلط	חֵרוּת	حرية
הִתְמַלֵּט	اختفى	נִצֵּחַ	انتصر على
הִתְיָעֵץ	استشار	מֶמְשָׁלָה	حكومة
הִתְגַּנֵּב(אֶל)	تسلل	הִכְעִיס	أغاظ ـ أثار
הִתְבָּרֵךְ	افتخر	בּוּז	احتقار
הִשְׁתַּחֲוָה	سجد	אוֹיֵב	عدو ـ خصم
הִתְנַשֵּׂא	ارتفع	עֹרֶף	عنق ـ رقبة
הִתְוַדָּה	اعترف	אֱלִיל ـ	صنم ـ تمثال / كذب
הִתְנַכֵּר	تنكر	יָרֵחַ	قمر
אָלַף	تعلم	דְּבַשׁ	عسل
סִפְרָה	تاريخ	נָשִׂיא	رئيس ـ زعيم
נוֹצְרִי	نصراني	מְדִינָה ـ	دولة ـ ولاية / مقاطعة ـ قطر
אֲגֻדָּה	عصبة		
פָּרַק (מֵעַל)	تخلص من		
עַבְדוּת	عبودية	צָבָא	جيش ـ جند

קְרִיאָה

כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף אֵלָיו ، הִשְׁתַּחֲווּ לְפָנָיו אַפַּיִם אַרְצָה

יְיָ צִוָּנוּ לֵאמֹר : « לֹא תִשְׁתַּחֲווּ לְאֵל אַחֵר ! »
כַּאֲשֶׁר בֵּרַךְ יַעֲקֹב אֶת יְהוּדָה בְּנוֹ לִפְנֵי מוֹתוֹ ،
אָמַר לוֹ : « יָדְךָ בְּעֹרֶף אוֹיְבֶיךָ ، יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי
אָבִיךָ

הַנְּבִיאִים הוֹכִיחוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר מַדּוּעַ
אַתֶּם מִשְׁתַּחֲוִים לָאֱלִילִים וְלַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ ؟ הֲלֹא
בָּזֶה אַתֶּם מַכְעִיסִים אֶת יְיָ ، אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת ، וַיִּתֵּן לָכֶם אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת ،
אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ . וְאִם יִתְקַצֵּף ، יִתְנַכֵּר
עֲלֵיכֶם וְלֹא יוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם ، וְאָז תִּתְמַכְּרוּ בְּיַד
אוֹיְבֵיכֶם וְגֵרְשׁוּ אֶתְכֶם מִן הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת

בִּשְׁנַת אֶלֶף שְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וָשֵׁשׁ לְסִפְרַת
הַנּוֹצְרִים ، הִתְחַבְּרוּ יוֹשְׁבֵי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדִינוֹת
אַמֶּרִיקָא לַאֲגֻדָּה אַחַת ، וַיִּתְיָעֲצוּ לִפְרֹק אֶל עַל
אַנְגְלִיָּת מֵעֲלֵיהֶם ، וַיָּשִׂימוּ את גֵיאוֹרְג וַשִׁינְגְטוֹן
לְשַׂר הַצָּבָא ، וַיִּלָּחֲמוּ בָּאַנְגְלִים וַיְנַצְּחוּם . וְאַחֲרֵי
צֵאתָם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת ، בָּחֲרוּ בְּוַשִׁינְגְטוֹן לִהְיוֹת
נָשִׂיא לָהֶם ، וַיִּקְרְאוּ לְמֶמְשַׁלְתָּם אַרְצוֹת הַבְּרִית
(حكومة الولايات المتحدة) אֲשֶׁר בְּאַמֶּרִיקָה הַצְּפוֹנִית

אֲחוֹתִי ! אַל תִּתְחַבֵּרְנָה לַנְּעָרוֹת הָהֵן ، כִּי עֲצֵלוֹת

הֵן — בָּרִאשׁוֹנָה הִתְנַכֵּר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו, אַךְ אַחֲרֵי בֹּא בִנְיָמִין אֵלָיו הִתְוַדַּע אֲלֵיהֶם.

אִם שָׁגִיתָ וַתֶּחֱטָא לְהוֹרֶיךָ וּמוֹרֶיךָ, הִתְוַדֵּה עֲוֹנְךָ וְיִסְלְחוּ לָךְ —

בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה הִתְגַּנֵּב אִישׁ אֶל בֵּית עָנִי לִגְנֹב, וּבַעַל הַבַּיִת טֶרֶם יִישָׁן, וַיִּקְרָא אֶל הַגַּנָּב וַיֹּאמַר לוֹ: «רֵעִי, אַתָּה בָּא אֶל בֵּיתִי לִמְצֹא בַּלַּיְלָה דְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי גַּם בַּיּוֹם לֹא אוּכַל מְצֹא» —

הִתְמַלְּטוּ, רֵעַי, כִּי הַנְּעָרִים הַשּׁוֹבָבִים רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ לְהִתְנַפֵּל עָלֵינוּ —

הָמָן הִתְיָעֵץ אֶת חֲכָמָיו וְאֶת זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ, מַה לַּעֲשׂוֹת בְּמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי עַל מָאֲנוֹ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָיו, וַיִּעָצוּהוּ לַעֲשׂוֹת עֵץ וְלִתְלוֹת אֶת מָרְדֳּכַי עָלָיו, וַיֵּהָפֵךְ הַדָּבָר וַיִּתָּלֶה הוּא עַל הָעֵץ, אֲשֶׁר הֵכִין לְמָרְדֳּכָי.

תרגום

ترجم إلى العبرية

لا تختلطوا بالناس الأشرار ولا تمشوا فى طرقهم .

أخواتى يختلطن داءما بصديقات طيبات ومجتهدات .

أراد هامان أن يقتل كل اليهود لأن مردخاى اليهودى لم يسجد له .

قال شاؤول لصمويل : ارجع معى فأسجد لله .—

كان أخى يلعب فى الشارع كل اليوم وكان خائفا من أن يعاقبه أبواه فتسلل إلى حجرته سرا .

هزم الجيش المصرى اليهود وانتصر عليهم فى مواقع كثيرة عام ١٩٤٤

تسلل الفتيان الأشرار إلى حديقة جارهم وسرقوا تفاحا وعندما رأوا حارس الحديقة آتيا جروا بعيداً واختفوا

שעור שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים

(تابع) صيغة התפעל

מִלִּים

הִתְכַּבֵּד	احترم ـ افتخر	התגדל	تكبر ـ فاخر / اعتز
הִתְקַדֵּשׁ	تقدس ـ تطهر / تزوج	התוַכֵּחַ	جادل
התרומֵם	ارتفع ـ تكبر	עור (עורות)	جلد
הִשְׁתַּמֵּר	تحفظ ـ احترس	שָׂשׂוֹן	فرح ـ مبرور
התעַצֵּב	حزن ـ انغم	יַרְדֵּן	الأردن
התמַכֵּר	ابتاع ـ سلم نفسه	רָשָׁע	مذنب مجرم
התחַלֵּק	تقاسم ـ تساهم / انقسم	טהור	طاهر
הִתְנַחֵם	ارتاح ـ تاب	טָמֵא	نجس
הִתְקַצֵּף	احتد ـ غضب	צֶמַח	نبت ـ نما
התעַשֵּׁר	اغتنى ـ أثرى	גִּבּוֹר	قوى
התרושֵׁשׁ	افتقر ـ احتاج	עֵמֶק	وادى
		רַכּוּת	بلطف ـ برقة
		קָלוֹן	خزى ـ عار

קריאה

לִפְנֵי עֲבֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל את הַיַּרְדֵּן ، אָמַר

לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ : « הִתְקַדָּשׁוּ ! » . רֵעִי , אִם קָרָה לְךָ אָסוֹן , אַל תִּתְעַצֵּב אֶל לִבְּךָ , הִתְנַחֵם , וְהִתְפַּלֵּל אֶל יְיָ , וְיַהֲפֹךְ לְךָ אֶת הָאָסוֹן לְשָׂשׂוֹן .

שְׁלֹשָׁה אֵלֶּה שָׂנֵא יְיָ : עָשִׁיר מִתְרוֹשֵׁשׁ , רָשָׁע מִצְטַדֵּק , וּפוֹרֵעַ מוּסָר מִתְחַסֵּד .

הַבְּהֵמוֹת מִתְחַלְּקוֹת לַטְּהוֹרוֹת וְלַטְּמֵאוֹת . הַטְּהוֹרוֹת הֵן אוֹתָן אֲשֶׁר תֵּאָכַלְנָה , וְהַטְּמֵאוֹת הֵן אוֹתָן אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה . —

אַל תִּתְרוֹמֵם לִפְנֵי גְדוֹלִים וְאַל תִּתְגַּדֵּל לִפְנֵי מְבִינִים , פֶּן תְּהִי לָבוּז !

הֶחָכָם מַאֲרִיךְ אַף , וְהַכְּסִיל יְמַהֵר לְהִתְקַצֵּף , וְיִתְנַפֵּל עַל רֵעֵהוּ עַל לֹא דָבָר . —

אַל תִּתְקַצֵּף עַל רֵעֲךָ גַּם תֹּאמַר כִּי עָשָׂה לְךָ רָעָה . עֵץ אֶחָד , הַצּוֹמֵחַ עַל רֹאשׁ הַר הִתְפָּאֵר וְהִתְגַּדֵּל בְּגָבְהוֹ לֵאמֹר : « גָּבֹהַּ אֲנִי מִכָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה » .

וַיַּעַן הָהָר וַיֹּאמַר לוֹ : « הֲלֹא גָבְהֲךָ מִיָּדִי

לְךָ, רְדָה אֶל הָעֵמֶק וְרָאִיתָ כִּי נָמוֹךְ אַתָּה מְאֹד».

אֲחוֹתִי, מָחָר יָבֹא אָחִינוּ לְהִתְוַדּוֹת אֶת עֲוֹנוֹ, וּלְהִתְחַנֵּן אֵלַיִךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֵּךְ סְלִיחָה וְאַתְּ הִשְׁתַּמְּרִי מְדַבֵּר אִתּוֹ קָשׁוֹת, אַל תִּתְקַצְּפִי וְאַל תִּגְעֲרִי בּוֹ, דַּבְּרִי אֵלָיו רַכּוֹת וְסִלְחִי לַעֲוֹנוֹ, כִּי אָחִיךְ הוּא.

רֵעֵי אִיּוֹב הִתְוַכְּחוּ עִמּוֹ יָמִים רַבִּים, וְלֹא יָכְלוּ לוֹ, עַד אֲשֶׁר עָנָה אוֹתוֹ יְיָ מִן הַסְּעָרָה

אַל תִּתְגַּדֵּל עַל רֵעֶיךָ, פֶּן יִשְׂנָאוּךָ. — הֶחָכָם אֵינֶנּוּ מִתְנַשֵּׂא עַל כָּל אִישׁ, וּבְעֵינֵי כֹל יְכֻבַּד, וְהַכְּסִיל בְּהִתְנַשְּׂאוֹ לוֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן. —

אַל יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ, וְאַל יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ, אַל יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ, כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל יְיָ.

ההרגום الترجمة

שעור ראשון

הַנְּעָרִים יוֹשְׁבִים בְּבֵית הַסֵּפֶר וְהַמּוֹרֶה עוֹמֵד . — מִי לוֹמֵד עוֹד בְּבֵית סִפְרְךָ ? בְּבֵית סִפְרִי לוֹמְדִים שְׁמוֹנָה עָשָׂר תַלְמִידִים לְבַד מִמֶּנִּי . אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אֶתְכֶם מְאֹד וְאַתֶּם אֵינְכֶם הוֹלְכִים אִתָּנוּ ، כִּי הִנְּכֶם יוֹשְׁבִים תָּמִיד אֵצֶל הַנְּעָרִים הָהֵם הַלּוֹמְדִים בְּבֵית סֵפֶר אַחֵר . הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ עָלָיו יָפֶה מְאֹד וְגַם אֲנִי אוֹהֵב לַהֲלֹךְ עָלָיו .

בַּת דּוֹדָתִי הַיּוֹשֶׁבֶת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כּוֹתֶבֶת לָנוּ מִכְתָּבִים בִּשְׂפַת עֵבֶר ، בְּמִכְתָּבָהּ הָאַחֲרוֹן מִיּוֹם הָאֶחָד עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָאַחֲרוֹן ، הִיא ، כּוֹתֶבֶת כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֵם יוֹשְׁבִים בּוֹ יָפֶה מְאֹד ، לִפְנֵי בֵּיתָהּ וְאַחֲרָיו יֵשׁ גַּנִּים ، עֵצִים וּפְרָחִים יָפִים וְגַם הָרִים רַבִּים שָׁם . —

שעור שֵׁנִי

אִמֵּנוּ הַחֲכָמָה שׁוֹמַרְתֵּנוּ מְחַבְּרִים רָעִים וְלָכֵן הִיא

שׁוֹלַחַת תָּמִיד אֶת בְּנֵי שְׁכֵנֵנוּ מִבֵּיתֵנוּ , וַאֲנַחְנוּ שׁוֹמְעִים לְקוֹלָהּ וְאֵינֶנּוּ הוֹלְכִים עִמָּהֶם וְאֵינֶנּוּ יוֹשְׁבִים אֶצְלָם .

עַתָּה הִנְנִי לְבַדִּי בְּכָל הַבַּיִת הַגָּדוֹל הַזֶּה , וַאֲנִי שׁוֹמְרֵהוּ .

בַּת דּוֹדִי הַקְּטַנָּה חֲרוּצָה מְאֹד , הִיא לוֹמֶדֶת שָׁלֹשׁ שָׂפוֹת , וְגַם יוֹדַעַת הִיא לִקְרֹא וְלִכְתֹּב עִבְרִית , לָכֵן אוֹהֲבִים אוֹתָהּ כָּל יוֹדְעֶיהָ .—

הַמּוֹרִים אוֹהֲבִים אֶת תַּלְמִידֵיהֶם הַטּוֹבִים וְלֹא אוֹהֲבִים אֶת תַּלְמִידֵיהֶם הָרָעִים .

שִׁעוּר שְׁלִישִׁי

מוֹרֵנוּ שְׁלָחָנוּ אֵלֶיךָ לִשְׁאָלְךָ מַדּוּעַ אֵינְךָ הוֹלֵךְ אֶל בֵּית הַסֵּפֶר זֶה שְׁלֹשָׁה יָמִים . אֲנִי שׁוֹאֵל מִמְּךָ לְעָזְרֵנִי בְּלָמְדִי אֶת לִקְחִי ־ כִּי חוֹלֶה אֲנִי הַיּוֹם בְּרֹאשִׁי . כָּל יוֹדְעֵיכֶם אוֹמְרִים , כִּי אֵין בְּכָל הָעִיר תַּלְמִידִים עֲצֵלִים כְּמוֹכֶם .

הִנְנִי שׁוֹלֵחַ לְךָ , רֵעִי הַיָּקָר , אֶת הַסֵּפֶר

אֲשֶׁר אתָּה שׁוֹאֵל מִמֶּנִּי . אֲנִי עָיֵף עַתָּה מְאֹד אֲנַחְנוּ שׁוֹמְעִים בְּאָזְנֵינוּ וְהוֹלְכִים בְּרַגְלֵינוּ .

שִׁעוּר חֲמִישִׁי

לוּ שְׁלַחְתֶּם לָנוּ אֶת הַכֶּסֶף בְּעִתּוֹ , כִּי עַתָּה עֲזַרְנוּ בּוֹ הָאִשָּׁה הָעֲנִיָּה , אֲבָל אַתֶּם לֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלֵנוּ , וְאַתֶּם נוֹתְנִים לָנוּ אֶת הַכֶּסֶף אַחֲרֵי אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת , וְעַתָּה כְּבָר הָלְכָה הָאִשָּׁה מִזֶּה .

אַתָּה הַטּוֹב בְּכָל שִׁבְעָה עָשָׂר הַתַּלְמִידִים הַלּוֹמְדִים בְּבֵית סִפְרֵנוּ . הַנְּעָרִים הַטּוֹבִים יוֹשְׁבִים בְּבֵית הַסֵּפֶר וְלוֹמְדִים , אֲבָל הַנְּעָרִים הָרָעִים הֵם תָּמִיד בַּגַּן עַל הָעֵצִים וְקוֹרְעִים אֶת בִּגְדֵיהֶם הַתַּלְמִיד הַזֶּה לוֹמֵד אֶת לִקְחוֹ לְבַדּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ

בַּקַּיִץ לוֹבְשִׁים אֲנַחְנוּ הַבְּגָדִים הַלְּבָנִים , וּבַחֹרֶף לוֹבְשִׁים הַבְּגָדִים הַשְּׁחוֹרִים .

אָחִי הַגָּדוֹל עוֹזְרֵנִי תָּמִיד בְּלָמְדִי .

אֲנִי שׁוֹלֵחַ לְךָ מִכְתָּב בְּכָל חֹדֶשׁ .

יֵשׁ בְּסִפְרֵי הֶחָדָשׁ סִפּוּרִים קְצָרִים ותמונות
יפות .

שִׁעוּר שִׁשִּׁי

בַּיּוֹם הַשְּׁנֵים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה יַעֲזֹב אָחִי
אֶת הָעִיר הַזֹּאת , כִּי אָבִי שׁוֹלְחֵם לִלְמֹד
בְּבֵית הַסֵּפֶר הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בְּעִיר דוֹדִי .

היוֹם נִלְבַּשׁ אֶת בְּגָדֵינוּ הַחֲדָשִׁים , כִּי הַיּוֹם
חַג גָּדוֹל . — מַדּוּעַ אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים הַיּוֹם לְבֵית
הַסֵּפֶר ?

הַבַּיִת הַזֶּה עָזוּב מִיּוֹשְׁבָיו , כִּי אֲדוֹן הַבַּיִת
אִישׁ רַע הוּא .

אַל תַּחְשׁוֹב , רֵעִי , כִּי שְׁכַחְתִּיךָ , אִם
לֹא שְׁכַחְתַּנִי לָמָּה לֹא כָּתַבְתָּ כָּל מִכְתָּב מֵאָז
הָלַכְתִּי לְעִיר אַחֶרֶת . שָׁמַעְנוּ כִּי אוֹמֵר אַתָּה
לִמְכּוֹר אֶת סְפָרֶיךָ הַיְשָׁנִים , אַל נָא תִּמְכְּרֵם
בְּטֶרֶם תִּשְׁאָלֵנוּ . —

סִפְרֵי הֶחָדָשׁ קָרוּעַ , מִי קְרָעוֹ ? אחוֹתְךָ
הַקְּטַנָּה קְרָעַתְהוּ .

שִׁעוּר שְׁבִיעִי

שָׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ לְךָ עַתָּה סֵפֶר חָדָשׁ, שְׁלָחֵהוּ נָא אֵלַי, כִּי חָפֵץ אֲנִי לְקָרְאוֹ.

אָנָּא, רֵעִי, זְכֹר נָא אֶת אַהֲבָתֵנוּ הַיְשָׁנָה וְאַל תִּשְׁכָּחֵנִי.— הַנַּעַר הַזֶּה עָזַב אֶת בֵּית הַסֵּפֶר לִפְנֵי שְׁמוֹנָה חֳדָשִׁים וּכְבָר שָׁכַח כָּל אֲשֶׁר לָמַד.

שִׁמְעוּנִי, חֲבֵרַי, כִּי חָפֵץ אֲנִי לִקְרֹא בְּאָזְנֵיכֶם סִפּוּר יָפֶה מְאֹד. אַל תַּחְשֹׁב כִּי שְׁכַחְתִּיךָ וְכִי אֶעֱזָבְךָ, שְׁאַל אֶת פִּי חֲבֵרֶיךָ וְתִשְׁמַע מִפִּיהֶם מַה גְּדוֹלָה אַהֲבָתִי אֵלֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׂמֵחִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם אִם גַּם עֲנִיִּים הֵם.

שִׁעוּר שְׁמִינִי

אָבִיךָ קָרָא אֶת מִכְתָּבְךָ וַיִּמְצָא בוֹ שְׁגִיאוֹת רַבּוֹת. מָחָר אֶשְׁלַח לְךָ סֵפֶר, וְקָרָאתָ בּוֹ

וּמָצָאתָ בּוֹ סִפּוּרִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר עוֹד לֹא יָדַעְתָּ. —

אִם חָפַצְתָּ לִכְתֹּב מִכְתָּב אֶל דוֹדֵנוּ, שְׁאַל אֶת אָבִיךָ וְאָמַר לְךָ אֵיפֹה הוּא עַתָּה. — תְּמִכוּנִי, רֵעַי, וְעִזְרוּנִי, וְיָדַעְתִּי כִּי לֹא שְׁכַחְתּוּנִי.

מוֹרֵנוּ! תַּלְמִידְךָ הֶחָדָשׁ חוֹלֶה, שְׁלָחֵהוּ הַבַּיְתָה, וְשָׁכַב עַל מִטָּתוֹ. — אֵינֶנּוּ חוֹלֶה, רַק עָצֵל הוּא וְאֵינֶנּוּ חָפֵץ לִלְמֹד. — בְּמָצְאֲךָ אֶת רֵעֲךָ וְאָמַרְתָּ לוֹ כִּי אָבִי זָכַר אֶת דוֹדוֹ וַיִּתְמְכֵהוּ וְשָׂמַח לִבּוֹ מְאֹד.

קָרָאתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וָאֶמְצָא בּוֹ שְׁגִיאוֹת רַבּוֹת הֲלֹא לָמַדְתָּ אֶת תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן.

אִם חָפֵץ אתה כִּי יַעֲזָרְךָ יְיָ זְכֹר אֶת רֵעֲךָ הֶעָנִי וְעָזְרֵהוּ, אָז יִזְכָּרְךָ גַּם יְיָ וַעֲזָרֶךָ.

שִׁעוּר תְּשִׁיעִי

אֶתְמוֹל בַּבֹּקֶר הָיָה דוֹדֵנוּ בְּבֵית סִפְרֵנוּ, וַיַּרְא אֶת אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים וַאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ

לוֹמְדִים וַיִּשְׂמַח מְאֹד בְּאָמְרָ לוֹ הַמּוֹרֶה כִּי
חָרוּצִים אֲנַחְנוּ ، הוּא שְׁאֵלַנִי דְבָרִים אֲחָדִים ،
וָאֶעֱנֵהוּ עַל כָּל אֲשֶׁר שְׁאֵלַנִי ، אָז אָמַר אֵלַי
יַעַן אֲשֶׁר רָאִיתִי מָה חָרוּץ אַתָּה ، לָכֵן אֶקְנֶה
לְךָ סֵפֶר חָדָשׁ וְשָׁעוֹן זָהָב כַּשָּׁעוֹן אֲשֶׁר לִבְנִי

הָיִינוּ אֶתְמוֹל בְּגַן דוֹדֵנוּ ، וַנַּרְא שָׁם פְּרָחִים
יָפִים . רְאֵה ، אָבִי ، אֶת הַמְּנוֹרָה הַיָּפָה הַזֹּאת
אָנָּא ، קְנֵה נָא לִי . הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם :
אַל תִּשְׁתּוּ מִן הַמַּיִם הָרָעִים הָאֵלֶּה וְאַתֶּם
שְׁתִיתוּם וַתֶּחֱלוּ . עַתָּה רְאוּ אֵת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם .
מַה עוֹשִׂים אַתֶּם אַחֲרֵי הָאֹכֶל ؟

מַדּוּעַ לֹא הָיִיתָ אֶתְמוֹל בְּבֵית הַסֵּפֶר ؟

לָמָּה תִבְכֶּה ، יֶלֶד — הֲרָאִךָ אָחִי כַּאֲשֶׁר
הָיִיתָ בְּעִירוֹ ؟

שִׁעוּר עֲשִׂירִי

דוֹדִי הוּא אִישׁ טוֹב מְאֹד : הוֹלֵךְ פַּעַם
בַּשָּׁבוּעַ ، מִבַּיִת לְבַיִת ، לֶאֱסֹף כֶּסֶף לְמַעַן
הָעֲנִיִּים וְהַחוֹלִים אֲשֶׁר בְּעִירֵנוּ . וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּחַל

דוֹדִי , וַיִּבְכּוּ כָּל הָעֲנִיִּים וַיֹּאמְרוּ · אָנָּא יְיָ , רְפָא נָא אוֹתוֹ , לְמַעַן לֹא נֹאבַד כִּי אִישׁ לֹא יֹאבֶה לַעֲשׂוֹת לָנוּ כַּאֲשֶׁר עוֹשֶׂה לָנוּ הָאִישׁ הַטּוֹב הַזֶּה . וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת תְּפִלָּתָם וַיִּרְפָּאֵהוּ וְעַתָּה יֶאֱסוֹף עוֹד כֶּסֶף לְמַעֲנוּ .

הֲלֹא שְׁאִלְתִּיךָ לִשְׁלוֹחַ לִי אֶת סִפְרִי וְאַתָּה לֹא עֲנִיתַנִי דָּבָר , הֶאָבַד הַסֵּפֶר מִבֵּיתְךָ ? מִבֵּיתִי לֹא יֹאבַד אֲבָל לֹא עֲנִיתִיךָ יַעַן כִּי הָיִיתִי חוֹלֶה יָמִים רַבִּים .

אִם תַּעֲשֶׂה הַדָּבָר הַזֶּה אֹהַבְךָ מְאֹד וְגַם כָּל רֵעַי יֶאֱהָבוּךָ . — קָרִיתִי אֶת מִכְתָּב אָחִיךָ וְלֹא מָצָאתִי בוֹ כָּל שְׁגִיאָה הָאָמְנָם יִכְתֹּב אָחִיךָ בְּלִי שְׁגִיאוֹת ? הַמְּלָאכָה הַזֹּאת לֹא כְבֵדָה הִיא , אֲבָל עָיֵף אֲנִי עַתָּה וְאֵין בִּי כֹּחַ לַעֲשׂוֹתָהּ .

שִׁעוּר אֶחָד עָשָׂר

מָחָר נוּכַל לִישׁוֹן עַד הַשָּׁעָה הָעֲשִׂירִית , כִּי מָחָר לֹא נֵלֵךְ לְבֵית הַסֵּפֶר . הָיֵה טוֹב לְכָל אִישׁ וְהָיִיתָ אָהוּב לַכֹּל , אַךְ אִם תִּהְיֶה רָע אָז רַק יִירָאוּךָ הָאֲנָשִׁים אֲבָל לֹא יֶאֱהָבוּךָ

בְּלֶכֶת אחי הַקְּטַנִּים בָּחוּץ ، אֶתְמוֹל בָּעֶרֶב וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים שְׁחוֹרִים עוֹמְדִים לִפְנֵיהֶם ، וַיִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם וַיִּבְכּוּ . וַיֵּצֵא דוֹדִי מִבֵּיתוֹ וַיִּרְאֵם וַיֹּאמַר : לָמָּה יְרֵאתֶם מִפְּנֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה ? דְּעוּ כִּי מֵאֶרֶץ אַפְרִיקָה הֵם וְלֹא יַעֲשׂוּ לָכֶם מְאוּמָה וַיַּחְדְּלוּ אחי לִבְכּוֹת וַיַּעֲנוּ : עַתָּה נֵדַע וְלֹא נִירָא עוֹד . —

רֵעִי הָיָה אֶתְמוֹל אֶצְלֵנוּ . וַיֵּשֶׁב אִתִּי שְׁתֵּי שָׁעוֹת ، וַיַּעַזְרֵנִי לַעֲשׂוֹת את מְלַאכְתִּי ، וְאַחֲרֵי כֵן קְרָאַתְנוּ אִמִּי אֶל הַשֻּׁלְחָן וַנֹּאכַל וַנֵּשְׁתְּ וַנֵּלֶךְ הַגַּנָּה וַנֶּאֱסוֹף פְּרָחִים יָפִים .

שִׁעוּר שְׁנֵים עָשָׂר

הַיּוֹם בַּבֹּקֶר בְּצֵאתִי מִפֶּתַח חֶדְרִי וָאֵרֶא וְהִנֵּה אִישׁ זָקֵן יוֹשֵׁב אֶל שֻׁלְחָן וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָנִי וַיֹּאמֶר אֵלַי : גֶּשׁ אֵלַי וְתֵן לִי את יָדְךָ ، כִּי אֲנִי דוֹדְךָ מֵאֶרֶץ אַנְגְּלִיָּה ، וָאֶשְׂמַח מְאֹד ، וָאֶגַּשׁ אֵלָיו וָאֶתֵּן לוֹ יָדִי ، וַיִּקָּחֵנִי

עַל זְרֹעוֹתָיו וַיִּשָּׁקֵנִי בְּאַהֲבָה רַבָּה , וַיִּתֶּן לִי סְפָרִים יָפִים .

וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר לִי : מָחָר אֶסַּע אֶל הָעִיר הַקְּרוֹבָה וָאֶשָּׂא אֶת קוֹלִי וָאֵבְךְּ וָאֹמַר : הֲלֹא זֹאת הַפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר אֲנִי רוֹאֶה אֶת פָּנֶיךָ וּמַדּוּעַ לֹא תֹאבֶה לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ יָמִים רַבִּים

וַיַּעַן דּוֹדִי : אַל תֵּבְךְּ , בְּנִי , עוֹד אֵשֵׁב אִתְּכֶם יָמִים רַבִּים , אָז חָדַלְתִּי לִבְכּוֹת , וְאִמִּי אָמְרָה לִי : הַיּוֹם לֹא תֵלֵךְ לְבֵית הַסֵּפֶר לְמַעַן תּוּכַל לִשְׂמוֹחַ בְּדוֹדְךָ כָּל הַיּוֹם .

שִׁעוּר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר

אֲנִי אָסוּר אֵלֶיךָ בְּשׁוּבִי מִבֵּית הַסֵּפֶר .

הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם : כִּי לֹא תָרוּצוּ בַּחוּץ - וְאַתֶּם לֹא שַׂמְתֶּם לִבְּכֶם לִדְבָרַי וַתָּרוּצוּ וַתִּפֹּלוּ אָנָה אַתֶּם רָצִים רֵעַי ? אֲנַחְנוּ בָּאִים עַתָּה מִבֵּית הַסֵּפֶר וַנִּשְׁמַע כִּי שָׁב אָבִינוּ מִדַּרְכּוֹ וַנָּרָץ הַבַּיְתָה — בִּהְיוֹתִי בָּעִיר הַהִיא , סַרְתִּי אֶל אָחִיךָ .

מִי הוּא הַנַּעַר הָרָץ לִקְרָאתֵנוּ ?

זֶה נַעַר רָע וַאֲנִי יָרֵא אוֹתוֹ מְאֹד לָכֵן
נֵלֵךְ מִזֶּה .— בְּנִי ، אִם יָבֹא אִישׁ וְשָׁאַל לִי
אֱמֹר לוֹ כִּי בְעוֹד שָׁעָה אָשׁוּב הַבַּיְתָה .

לְמִי נָתַתִּי אֵת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה הָאֲגוֹרוֹת אֲשֶׁר
נָתַתִּי לְךָ אֶתְמוֹל ؟

בְּלֶכְתִּי הַיּוֹם לְבֵית הַסֵּפֶר ، רָאִיתִי אִשָּׁה
עֲנִיָּה עוֹמֶדֶת וּבוֹכָה ، וָאֶגַּשׁ אֵלֶיהָ וָאֶשְׁאָלֶנָּה
מַה לָּהּ ، וַתַּעֲנֵנִי : שְׁנֵי בָנַי חָלוּ הַיּוֹם
וּבְבֵיתִי אֵין כֶּסֶף וְאֵין לֶחֶם ، וָאֶתֵּן לָהּ אֶת
הַכֶּסֶף וַתִּשְׂמַח וַתָּרָץ הַבַּיְתָה .— טוֹב עָשִׂיתָ
בְּנִי ، בּוֹא אֵלַי וְאֶשָּׁקֶךָּ .

עַל מָה אַתֶּם רָבִים ، נְעָרִים ؟

שִׁעוּר אַרְבָּעָה עָשָׂר

מָתַי תָּחֹג אֶת יוֹם הֻלַּדְתֶּךָ ؟

כַּאֲשֶׁר יָשׁוּב אָבִי מִדַּרְכּוֹ וְחַגֹּנוּ אוֹתוֹ .—
עִירְכֶם קְטַנָּה מְאֹד ، אֶתְמוֹל סַבֹּתִיהָ בְשָׁעָה
אַחַת ، וְסַבֹּנוּ בְכָל הָעִיר וְלֹא מָצָאנוּ דָבָר
טוֹב ، עַד אֲשֶׁר בָּאנוּ אֶל מוֹכֵר הַסְּפָרִים

וְנָבֹר סֵפֶר טוֹב וְנִקְנֵהוּ .—

הָלַכְתִּי הַיּוֹם אֶל רֵעִי לִרְאוֹת אֶת הַסֵּפֶר הֶחָדָשׁ אֲשֶׁר קָנָה לוֹ אָבִיו , יָשַׁבְתִּי אֶצְלוֹ שָׁעָה אַחַת וָאֶקְרָה אֶת הַסֵּפֶר וָאֶמְצָא בּוֹ סִפּוּרִים רַבִּים יָפִים וָאֶשְׂמַח מְאֹד .

שִׁעוּר חֲמִשָּׁה עָשָׂר

הָאִישׁ הַטּוֹב מְדַבֵּר מְעַט וְעוֹשֶׂה הַרְבֵּה .

אֲנַחְנוּ מְקַוִּים כִּי כְּבָר קִבַּלְתֶּם אֶת הַמַּתָּנוֹת אֲשֶׁר שָׁלַחְנוּ לָכֶם , וְעַתָּה מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לְמִכְתַּבְכֶם אֲשֶׁר תְּסַפְּרוּ לָנוּ בּוֹ אֵיךְ חַגֹּתֶם אֶת חַגְּכֶם .

אֲבוֹתַי הַיְקָרִים ! מִכְתַּבְכֶם שִׂמְּחַנִי מְאֹד , וּמֵאָה פְּעָמִים קְרָאתִיו , אֲנִי מְקַוֶּה כִּי גַם מִכְתָּבִי יְשַׂמְּחֲכֶם , כִּי יֵשׁ לִי חֲדָשׁוֹת טוֹבוֹת לְסַפֵּר לָכֶם .

הַחֲדָשָׁה הָרִאשׁוֹנָה הִיא , כִּי בָּאתִי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית דּוֹדָתִי וַתְּקַבְּלֵנִי בְּאַהֲבָה רַבָּה .

הַחֲדָשָׁה הַשְּׁנִיָּה הִיא , כִּי מוֹרִי הֶחָדָשׁ

הַמְלַמְּדֵנִי את השָּׂפָה הָאַנְגְּלִית הִלְּלַנִי מְאֹד וַיְסַפֵּר לְדוֹדָתִי כִּי אֲנִי עוֹשֶׂה את כָּל יְצַוֵּנִי, הַאֵין זֹאת חֲדָשָׁה מְשַׂמַּחַת?

הַחֲדָשָׁה הַשְּׁלִישִׁית וְהָאַחֲרוֹנָה הִיא כִּי הַיּוֹם בָּעֶרֶב תחֹג דוֹדָתִי אֶת יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת בְּנָהּ, כִּי היּוֹם מָלְאוּ לוֹ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וַתְּבַקְשֵׁנִי דוֹדתִי לָשִׁיר בָּעֶרֶב הַזֶּה לִפְנֵי הַקְּרוּאִים שִׁירִים אֲחָדִים עִם בְּנוֹתֶיהָ.

אֵלֶּה הֵן כָּל חֲדָשׁוֹתַי, וְעַתָּה אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם דָּבָר: צַוּוּ אֶת אחוֹתִי לַעֲנוֹת אוֹתִי מְהֵרָה עַל מִכְתָּבִי אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹלֵחַ לָהּ בַּזֶּה, כִּי יוֹדֵעַ אני [כִּי עֲצֵלָה הִיא מְאֹד לִכְתּוֹב, וְאִם לֹא תְצַוּוּהָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר. תִּתְּנֵנִי לְחַכּוֹת לְמִכְתָּבָהּ יָמִים רַבִּים.

שָׁלוֹם לָכֶם מֵאֵת בִּנְכֶם הָאוֹהַבְכֶם.

שִׁעוּר שִׁשָּׁה עָשָׂר

רֵעִי הַיָּקָר, קִבַּלְתִּי הַיּוֹם את מִכְתָּבְךָ

וּדְבָרָיו שִׂמְּחוּנִי מְאֹד וַיְשׁוֹבְבוּ אֶת נַפְשִׁי ,
רַק דָּבָר אֶחָד בְּמִכְתָּבְךָ אֵינֶנּוּ מְבֹאָר הֵיטֵב ,
הִנְּךָ מְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי לִקְנוֹת לְךָ סֵפֶר יָפֶה לְמַתָּנָה
לְאַחַד מֵרֵעֶיךָ , אַךְ שָׁכַחְתָּ לֵאמֹר לִי כַּמָּה
יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי רֵעֲךָ וְאַתָּה הֲלֹא תֵדַע כִּי יֵשׁ סְפָרִים
הַמְשַׁעַשְׁעִים מְאֹד נְעָרִים קְטַנִּים וּנְעָרִים גְּדוֹלִים
לֹא יְשַׁעַשְׁעוּ , לָכֵן אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ מַה הַסֵּפֶר
אֲשֶׁר אֶבֹר לְרֵעֲךָ .

גַּם לֹא אָמַרְתָּ לִי כַּמָּה אֲשַׁלֵּם בִּמְחִיר
הַסֵּפֶר , לָכֵן בָּאֵר נָא לִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה , וּמִלֵּאתִי אֶת מִשְׁאַלְתְּךָ , וְעַתָּה אֲחַכֶּה
לְמִכְתָּבְךָ הַשֵּׁנִי וְכַאֲשֶׁר אֲקַבְּלֶנּוּ אֶעֱשֶׂה כַּאֲשֶׁר
תְּצַוֵּנִי .

אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה , וַאֲנִי מְבַקֵּשׁ
מִמְּךָ לְבָרֵךְ בִּשְׁמִי אֶת כָּל רֵעֶיךָ .

שָׁלוֹם לְךָ מֵרֵעֲךָ הָאוֹהֵב אוֹתְךָ .

קִוִּיתִי לְכַלּוֹת מְלַאכְתִּי עַד הַצָּהֳרַיִם , כַּאֲשֶׁר
צִוִּיתִי , אַךְ לֹא יָכֹלְתִּי , כִּי סְפָרַי לָקְחוּ
מִמֶּנִּי וָאֲבַקְשֵׁם וְלֹא מְצָאתִים , וְעַד עַתָּה

אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ מִי לְקָחָם. —

שִׁעוּר שִׁבְעָה עָשָׂר

אֶתְמוֹל הָיִינוּ בְּבֵית דּוֹדֵנוּ, וַנֵּשֶׁב שָׁם עַד הַשָּׁעָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה בָּעֶרֶב, וַנָּשָׁב הַבַּיְתָה, וַנַּרְא וְהִנֵּה דְּבָרִים רַבִּים גֻּנְּבוּ, בְּגָדִים וְכֶסֶף וַנָּרָץ הַחוּצָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַגַּנָּבִים, וַנַּרְא וְהִנֵּה אִישׁ נוֹשֵׂא בְּגָדִים, וַנִּגַּשׁ אֵלָיו, וַנֹּאחֵז בְּיָדוֹ, וַנִּקַּח אֶת הַדְּבָרִים הַגְּנֻבִים, אָמְנָם מֵאֵן לְתִתָּן לָנוּ בְּאָמְרוֹ כִּי שֶׁלּוֹ הֵן.

אַךְ בִּרְאוֹתוֹ כִּי אָחִי הָלַךְ לִקְרֹא לַשּׁוֹמְרִים בַּלֵּילוֹת לֹא חִכָּה לְשׁוּבוֹ וַיֵּלֶךְ מַהֵרָה לְדַרְכּוֹ, כִּי הֵן לֹא כְסִיל הוּא, וַיֵּדַע כִּי אִם יֹאחֲזוּהוּ בּוֹ הַשּׁוֹמְרִים לֹא יִתְּנוּהוּ לָלֶכֶת בְּשָׁלוֹם לְבֵיתוֹ.

שִׁעוּר שְׁמוֹנָה עָשָׂר

הַבָּתִּים הַנִּבְנִים עַתָּה בְּעִירֵנוּ, כֻּלָּם גְּדוֹלִים הֵם אֲבָל הַבָּתִּים אֲשֶׁר נִבְנוּ בָהּ לְפָנִים קְטַנִּים הֵם. בְּלֶכְתִּי מִבֵּיתִי הָיָה הַחַלּוֹן סָגוּר, וּבְשׁוּבִי

רָאִיתִי וְהִנֵּה נִפְתַּח, וָאִירָא מְאֹד אוּלַי בָּאוּ גַּנָּבִים אֶל בֵּיתִי וָאֵלֵךְ אֶל חֲדָרַי וָאֵרֶא וְהִנֵּה נִגְנְבוּ כָּל סְפָרַי, לֹא נִשְׁאַר אֶחָד.

בֵּית דּוֹדֵנוּ נִבְנֶה זֶה יָמִים רַבִּים וְעוֹד לֹא כִּלּוּ לִבְנוֹתוֹ, הַבָּתִּים הַבְּנוּיִם מִחוּץ לְעִירֵנוּ יָפִים מִן הַבָּתִּים הַנִּבְנִים עַתָּה בְּתוֹךְ עִירֵנוּ.

שִׁעוּר תִּשְׁעָה עָשָׂר

אָבִי וְאִמִּי נוֹעָצִים תָּמִיד עִם דּוֹדֵנוּ הַזָּקֵן כִּי הוּא נֶחְשָׁב וְנִכְבָּד מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם וְגַם בְּכָל עִירֵנוּ הוּא נוֹדָע בְּחָכְמָתוֹ, וּבְבֵיתוֹ יֵאָסְפוּ תָמִיד אֲנָשִׁים רַבִּים לְהִוָּעֵץ אִתּוֹ. אֲנִי לֹא אֶעֱשֶׂה דָבָר בְּטֶרֶם אִוָּעֵץ עִם רֵעַי הַגְּדוֹלִים כִּי חֲכָמִים הֵם מִמֶּנִּי.

הָיִיתִי אֶתְמוֹל בְּבֵית רֵעִי וַיֹּאמֶר לִי כִּי עוֹד נַעֲשְׂתָה בַּקָּשָׁתִי, וָאִוָּכַח כִּי לֹא אוּכַל עוֹד לִבְטוֹחַ בָּהֶם. — הָאֲנָשִׁים הַטּוֹבִים יֶאֱהָבוּ וִיכַבְּדוּ, וְהָאֲנָשִׁים הָרָעִים יִוָּרְאוּ, אֲבָל גַּם יִתָּעֲבוּ וְיֵעָזְבוּ. —

שִׁעוּר עֶשְׂרִים

בְּלֶכְתִּי בַחוּץ בָּא לִקְרָאתִי בֶּן שְׁכֵנֵנוּ ,
וָאֶסּוֹג אחור , וַיִּשְׁאָלֵנִי הַנַּעַר : לָמָּה נְסוֹגוֹתָ
אחוֹר ? וָאַעַן : נוֹכַחְתִּי כִּי נַעַר עָצֵל אַתָּה
לָכֵן אֲנִי נָסוֹג מֵאַחֲרֶיךָ , וְגַם כָּל חֲבֵרַי יִסּוֹגוּ
מֵאַחֲרֶיךָ וִימָאֲנוּ לָלֶכֶת אִתְּךָ , אָז נָבוֹךְ הַנַּעַר
וַיִּכָּלֵם מְאֹד . —

מַה קַּלָּה מְלַאכְתֵּךְ ! לוּ נִתְּנָה לִי מְלָכָה
כָּזֹאת , כִּי עַתָּה נֶעֶשְׂתָה בְּשָׁעָה אַחַת .

הִכּוֹנוּ , בָּנַי , לִנְסוֹעַ אִתִּי אֶל עִיר דּוֹדְכֶם
וְגַם אַתְּ , בִּתִּי , הֲיִי נְכוֹנָה , כִּי מָחָר נִסַּע
וְנִשָּׁאֵר שָׁם עַד יְמֵי הֶחָג .

שִׁעוּר אֶחָד וְעֶשְׂרִים

הִשְׁכַּמְנוּ בַּבֹּקֶר וַנַּלְבֵּשׁ אֶת אַחֵינוּ הַקְּטַנִּים
וְאַחֲרֵי כֵן הֶאֱכַלְנוּם וַנַּשְׁקֵם , כִּי כֵן צִוַּתְנוּ
אִמֵּנוּ . הַאֲמִינוּ לִי , רֵעַי , כִּי נָכוֹן אֲנִי
תָּמִיד לְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם , וַאֲנִי אַשְׁאִילְכֶם —

אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי , אֲבָל אֲנִי מַשְׁבִּיעֲכֶם לְהַמְצִיא לִי אֶת הַסֵּפֶר בְּעוֹד שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת , כִּי עוֹד לֹא כִּלִּיתִי לְקָרְאוֹ .

אִם כֵּן , כַּלֵּה לְקָרְאוֹ , וְהַמְצִיאוֹ לָנוּ אַחֲרֵי כֵן . הִנְּכֶם מַבְטִיחִים אוֹתִי תָּמִיד , כִּי נְכוֹנִים אַתֶּם לַעֲשׂוֹת כָּל אֲשֶׁר אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם , וְגַם אֲנִי הֶאֱמַנְתִּי כִּי לִבְּכֶם טוֹב לִי .

הַרְאֵנִי אֶת הַמַּתָּנוֹת אֲשֶׁר נִתְּנוּ לְךָ לְיוֹם הוּלַדְתְּךָ וְגַם אֲנִי אַרְאֲךָ אֶת סְפָרַי הַחֲדָשִׁים אֲשֶׁר נִתְּנוּ לִי .

מַדּוּעַ אַתֶּם מַכְלִימִים אֶת הַנַּעַר הַזֶּה ? הִכְלַמְנוּהוּ יַעַן כִּי נַעַר רַע הוּא כִּי הוּא הֶרְאָנוּ סֵפֶר , וַנְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְהַשְׁאִילוֹ אוֹתָנוּ וַיְמָאֵן לַעֲשׂוֹת אֶת בַּקָּשָׁתֵנוּ לָכֵן נַרְאֵהוּ כִּי מְתָעֲבִים אֲנַחְנוּ אוֹתוֹ .

הִשְׁכַּמְתִּי הַיּוֹם בַּבֹּקֶר וָאֵלֵךְ הַיַּעְרָה וָאֶצְמָא מְאֹד , וָאֵרֶא וְהִנֵּה אִישׁ עוֹבֵר וְהוּא נוֹשֵׂא מַיִם , וָאֶגַּשׁ אֵלָיו וָאֲבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ לְהַשְׁקוֹתִי , וַיַּשְׁקֵנִי הָאִישׁ וָאֲבָרְכֵהוּ .

שִׁעוּר שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים

מְלַאכְתִּי הַכְּבֵדָה הוֹגִיעַתְנִי אֲנִי מוֹדֶה לַיְיָ כִּי כִלִּיתִיהָ . בֹּאוּ וְאַרְאֲכֶם אֶת אָחִי אֲשֶׁר יָשַׁב חָמֵשׁ שָׁנִים בְּעִיר דּוֹדִי ، אֲנִי נִשְׁבָּע לָכֶם כִּי לֹא תַכִּירוּהוּ ، וְלוּלֵי הוֹדִיעָנוּ כִּי יָבֹא ، כִּי עַתָּה לֹא הִכַּרְנוּהוּ גַּם אֲנַחְנוּ ، כִּי עַתָּה הָיָה לְנַעַר גָּדוֹל וְחָזָק ،

הֲגַם חָרוּץ הוּא עַתָּה ؟ כֵּן ، וּמוֹרָיו מוֹדִים כִּי הוּא מֵיטִיב לִלְמוֹד ،

אֲנִי הֵיטַבְתִּי לָכֶם וְאַתֶּם לֹא הוֹדֵיתֶם לִי ؛ וְכַאֲשֶׁר הִפִּילוּנִי הַנְּעָרִים הָרָעִים אַרְצָה וַיַּכּוּנִי ، נְסוֹגוֹתֶם אָחוֹר וְלֹא הִצַּלְתּוּנִי מִיָּדָם .

חָפַצְנוּ לַעֲזָרְךָ וּלְהַצִּילְךָ ، אֲבָל גּוֹכַחְנוּ כִּי הַנְּעָרִים אֲשֶׁר הִכּוּךָ חֲזָקִים הֵם מִמֶּנּוּ ، וַנִּירָא וַנִּסּוֹג אָחוֹר .

שִׁעוּר שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים

מַהֲרוּ לְכַלּוֹת מְלַאכְתְּכֶם וְאָז נָחֵל לִקְרֹא אֶת הַסֵּפֶר אֲשֶׁר הֵבִיאָה לָנוּ דוֹדָתֵנוּ .

הֲלֹא רְאִיתֶם כִּי הַיֶּלֶד שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ וְאַתֶּם לֹא הֲרֵימוֹתֶם אוֹתוֹ, כִּי אִם הֲסִבּוֹתֶם פְּנֵיכֶם מִנֶּגְדוֹ. — הָבִיאוּ אֶת בֶּגֶד אֲחִיכֶם וְהַלְבִּישׁוּהוּ אוֹתוֹ, אַל תַּכּוּ אֶת אֲחוֹתְכֶם הַקְּטַנָּה, הוֹשִׁיבוּהָ בַּגַּן אוֹ הֲשִׁיבוּהָ אֶל חֶדְרָהּ

אֶתְמוֹל בְּשִׁבְתִּי בַּגַּן בָּא אֵלַי בֶּן שְׁכֵנֵנוּ עִם אָחִיו הַקָּטָן וַיֵּשֶׁב אֶצְלִי וַיּוֹשֶׁב אֶת אָחִיו לְרַגְלָיו. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הֵחֵל לְדַבֵּר אִתִּי וָאָסֵב אֶת פָּנַי מִמֶּנּוּ, וַיָּבֶן כִּי דְבָרָיו אֵינָם מְשַׁעַשְׁעִים אוֹתִי, וַיִּכָּלֵם מְאֹד, וַיָּקָם וַיָּרֶם אֶת אָחִיו מֵעַל הָאָרֶץ וַיֵּלֵךְ, הוֹדֵיתִי לוֹ בְּלִבִּי עַל הַחֶסֶד הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּדִי וָאָחֵל לִקְרֹא בִּסְפָרַי.

הַסְּפָרִים אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתָּ עוֹד לֹא נִקְנוּ, כִּי לֹא נִמְצְאוּ בַּחֲנוּת הַסְּפָרִים, מוֹכֵר הַסְּפָרִים מְקַוֶּה כִּי יְקַבְּלֵם מָחָר, אָז יִשְׁלְחוּ לְךָ.

הַבַּיִת הַנִּבְנֶה עַתָּה עַל הָהָר, לְדוֹדִי הוּא וְכַאֲשֶׁר יִבָּנֶה הַבַּיִת הַזֶּה יִמָּכֵר, כִּי דוֹדִי אֵינֶנּוּ בוֹנֶה אוֹתוֹ לְמַעַן שֶׁבֶת בּוֹ כִּי אִם לְמַעַן מְכֹר אוֹתוֹ.

שִׁעוּר חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים

אֶתְמוֹל הִתְהַלַּכְתִּי בַּיַּעַר כִּשְׁתֵּי שָׁעוֹת, וּבְשׁוּבִי הַבַּיְתָה הוּבָא אֵלַי מִכְתָּב מֵאֵת רֵעִי וְכַאֲשֶׁר הַחִלּוֹתִי לִקְרֹא אֶת הַמִּכְתָּב וָאֶשְׁתּוֹמֵם מְאֹד. כִּי בַּמִּכְתָּב הַזֶּה מִתְאוֹנֵן רֵעִי כִּי עוֹד לֹא קִבֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִכְתָּב, וַאֲנִי יוֹדֵעַ כִּי כְּבָר כָּתַבְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה מִכְתָּבִים. לֹא אוּכַל לְהָבִין זֹאת!

בְּלֶכְתִּי מִבֵּית הַסֵּפֶר הִתְנַפְּלוּ עָלַי נְעָרִים רָעִים וַיַּכּוּנִי, וָאָחֵל לִצְעוֹק, וַיִּרְאוּ הַנְּעָרִים כִּי כָּל חֲבֵרַי בָּאוּ לְעָזְרֵנִי, וַיִּרְאוּ וַיְמַהֲרוּ וַיִּסְתַּתְּרוּ מֵאַחֲרֵי הָהָר וַנְּבַקְּשֵׁם וְלֹא מְצָאנוּם.

הָאִישׁ הֶעָנִי הַזֶּה מִשְׂתַּכֵּר רַק אַרְבָּעִים אֲגוֹרוֹת בַּיּוֹם וּבַכֶּסֶף הַזֶּה עָלָיו לְהַאֲכִיל חֲמִשָּׁה בָּנִים.

אַל תִּתְחַבְּרוּ לַאֲנָשִׁים רָעִים וְאַל תֵּלְכוּ בְּדַרְכֵיהֶם. אֲחָיוֹתַי מִתְחַבְּרוֹת תָּמִיד לְרֵעוֹת טוֹבוֹת וְחָרוּצוֹת. הָמָן אָמַר לַהֲרֹג אֶת כָּל הַיְּהוּדִים יַעַן כִּי מָרְדְּכַי היהוּדִי לֹא הִשְׁתַּחֲוָה לוֹ —

שָׁאוּל אָמַר אֶל שְׁמוּאֵל : שׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי לַיְיָ .— אָחִי הָיָה צוֹחֵק כָּל הַיּוֹם עִם רֵעָיו בָּרְחוֹב , וַיְהִי כִּי יָרֵא אֶת אֲבוֹתָיו פֶּן יַעַנְשׁוּהוּ , וַיִּתְגַּנֵּב לָבֹא אֶת חֶדְרוֹ בְּהֵחָבֵא הַצָּבָא הַמִּצְרִי נִצַּח אֶת הַיְּהוּדִים וַיִּפְרֹק אֶת עֻלָּם מֵעֲלֵיהֶם בְּקְרָבוֹת רַבּוֹת בִּשְׁנַת אֶלֶף תְּשַׁע מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְאַרְבַּע .

הַנְּעָרִים הַשּׁוֹבָבִים , הִתְגַּנְּבוּ אֶל גַּן שְׁכֵנָם וַיִּגְנְבוּ תַּפּוּחִים , וְכַאֲשֶׁר רָאוּ אֶת שׁוֹמֵר הַגַּן בָּא , נָסוּ וַיִּתְמַלְּטוּ מִפָּנָיו .—

מִלּוֹן

עִבְרִי — עַרְבִי

א

עִבְרִי	عربي
אָב (ـוֹת)	أب
אָבַד	أباد
אָבָה	رغب ـ أراد
אֲבָל	لكن
אַבְרָהָם	ابراهيم
אֲגֻדָּה	جماعة ـ عصبة
אֲגוֹרָה	عملة صغيرة
אָדוֹן	سيد ـ استاذ
אָדָם	انسان
אָדֹם	أحمر
אֲדָמָה	حمراء
אַדֶּרֶת	رداء
אָהַב	أحب
אַהֲבָה	محبة ـ صداقة
אוֹ	أو
אוֹדְךָ	أشكرك
אוּלַי	ربما
אוּלָם	لكن، مع ذلك
אִוֶּלֶת	حماقة ـ غباء
אוֹר (ـוֹת)	نور
אוֹרֵחַ	ضيف
אוֹת	علامة ـ برهان
אָז	حينئذ
אֹזֶן	أذن
אָח	أخ
אָח	يا أسفا
אֶחָד	واحد
אַחַת	واحدة
אֲחָדִים	قليلون
אֲחָדוֹת	قليلات
אַחַד עָשָׂר	أحد عشر
אַחַת עֶשְׂרֵה	إحدى عشرة
אָחוֹר	خلف ـ إوراء
אָחוֹת	أخت

עברית	عربي
אָחַז	أخذ ـ قبض
אַחֵר	آخر
אַחַר	بعد
אַחֲרוֹן	أخير
אַיֵּה	أين
אֵיכָה ، אֵיךְ	كيف
אֵיל	صنم
אֵין ـ אַיִן	لا يوجد
אֵין כֹּל	لا شيء
אֵין עוֹד	لا أكثر
אֵיפֹה	أين
אֵירוֹפָּה	أوربا
אִישׁ (אֲנָשִׁים)	رجل ـ زوج
אַךְ	لكن
אָכַל	أكل
אֶל	إلى
אֵלֶּה	هؤلاء
אֱלֹהִים	الله
אָלַף	علم
אֶלֶף	ألف
אֶלֶף אֲלָפִים	مليون
אֵם	أم
אִם	إذا ـ أن
אַמָּה	ذراع ـ مرفق
אָמְנָם	حقا
אָמַר	قال
אֱמֶת	أمانة ـ صدق
אָנָּא	من فضلك
אָנָה	أين
אֲנַחְנוּ	نحن
אֲנִי	انا
אָסוֹן	حادث ـ كارثة
אָסַף	جمع
אַף	أيضاً
אַף כִּי	حقاً
אָפָה	خبز
אֵפוֹא ـ אֵפוֹ	الآن
אֶפֶס	صفر ـ لا شيء
אֶצְבַּע (ـוֹת)	اصبع
אֵצֶל	عند ـ بقرب

אַרְבַּע أربع
אַרְבָּעָה أربعة
אַרְבָּעִים أربعون
אֲרִי أسد
אָרֹךְ طويل
אֶרֶץ (וֹת) أرض ـ دولة
אִשָּׁה (נָשִׁים) امرأة
אֲשֶׁר اسم الموصول
אֶת ، אֵת علامة المفعول
אֵת مع
אַתְּ أنتِ
אַתָּה أنتَ
אֶתְמוֹל أمس
אַתֶּם أنتم
אַתֶּן أنتن

ב

בְּ ، בָּ ، בַּ مع ، فى
בֵּאֵר شرح ـ فسر
בֶּגֶד ملبس

בָּהּ فيها
בָּהֶם فيهم
בְּהֵמָה بهيمة، حيوان
בָּהֶן فيهن
בּוֹ فيه
בֹּא جاء ـ دخل
בּוּז عار ـ خجل
בְּטֶרֶם قبل
בָּטַח وثق بـ
בְּיַד بواسطة
בֵּין بين
בִּין فهم
בֵּינוֹנִי وسط ـ / اسم المفعول
בַּיִת (בָּתִּים) بيت
בֵּית ـ חוֹלִים مستشفى
בֵּית סֵפֶר مدرسة
בָּתֵּי סֵפֶר مدارس
בֵּית תְּפִלָּה معبد
בְּךָ فيك

בָּךְ	فيكِ
בָּכָה (בְּכוֹת)	بكى ـ بكاء
בָּכֶם	فيكم ـ بينكم
בָּכֶן	فيكن ـ بينكن
בְּלִי	بدون
בַּמֶּה	بماذا
בֵּן	ابن
בָּנָה (בְּנוֹת)	بنى ـ بناء
בָּנוּ	فينا ـ بيننا
בִּנְיָמִין	بنيامين
בַּעֲבוּר	لكى ـ لأجل
בְּעַד	بعد ـ بحسب
בְּעוֹד	بينما ـ حينما
בַּעַל	زوج ـ سيد
בַּקְבּוּק	أبريق
בֹּקֶר	صباح
בִּקֵּשׁ	طلب
בַּקָּשָׁה	طلب
בָּרָא	خلق
בָּרוּךְ	باروخ
בָּרוּר	نقى ـ واضح
בֹּרִית	صابون
בֵּרֵךְ	بارك ـ شكر عظم ـ هنأ
בְּרָכָה	بركة
בָּרַר	اختار ـ انتخب
בָּשָׂר	لحم
בַּת (בָּנוֹת)	بنت ـ بنات

ג

גָּבֹהַּ	عال ـ مرتفع
גְּבוּל	حد ـ حافة
גְּבִינָה	جبن
גָּדוֹל	عظيم ـ كبير
גָּדֵל	عظم ـ كبر
גּוֹי	شعب ـ أمة
גָּלָה	جلى ـ وضح
גַּם	أيضا
גַּן (יָם)	حديقة
גַּנָּב	لص
גָּנַב	سرق

גָּעַר	صاح ـ زجر
גֵּרֵשׁ	طرد ـ نفى
גֶּשֶׁם	مطر

ד

דֹּב	دب
דָּבָר	كلمة ـ شيء
דִּבֵּר	تكلم
דָּגָן	قمح
דָּוִד	داود
דּוֹד	عم ـ خال
דּוֹדָה	عمه ـ خاله
דּוֹר	عمر ـ جيل
דְּיוֹ	حبر
דָּלָה	استخرج
דֶּלֶת	باب
דָּמָה	شابه
דָּנִיֵּאל	دانيال
דַּעַת	معرفة
דַּק	رقيق ـ رفيع
דַּק	ثانية
דֶּרֶךְ	طريق ـ عادة
דָּרַשׁ	بحث ـ طلب

ה

הֲ ، הַ ، הֶ	أداة الاستفهام
הַ ، הָ ، הֶ	أداة التعريف
הֶאָח	يا أسفا ـ آه
הֶאֱכִיל	أطعم
הֶאֱמִין	اعتقد
הֵבִיא	أحضر
הִבְדִּיל	فصل ـ قسم
הָבָה	هيا بنا
הֵבוֹךְ	احتار. اضطرب
הִבְטִיחַ	وعد ـ وثق
הֵבִין	فهم
הִגְדִּיל	عظم ـ كبر
הָגָר	هاجر
הִגִּישׁ	قرب
הַהוּא	ذلك

הַהִיא	تلك
הוּא	هو
הוּבַל	اقتيد ـ أحضر
הוֹדוֹת	شكر . حمد
הוּדַע	علم
הֹוֶה	حالى
הוּחַן	لطف
הוּכַח	أعاد ـ استمر
הוּסַף	أضاف
הוֹצִיא	أخرج
הוֹרָא	أخاف
הוֹרוֹת	علم ـ أنشأ
דוּשַׂם	رفع ـ وضع
הוֹשִׁיעַ	ساعد ـ حفظ
הַזְכֵּר	تذكر ـ سجل
הָחֵל	ابتدأ
הַחֲלֵף	استبدل ـ غير
הָחֵם	أدفأ
הִיא	هى

הֵידָד	حبذا ـ أحسنت هتاف الفرح
הַיּוֹם	اليوم
הֵיטֵב	حسنا
הֵיטֵב	أحسن
הָיָה (הֱיוֹת)	كان ـ كون
הַכְבֵּד	احترم
הַכֵּה (הַכּוֹת)	ضرب ـ ضرب
הָכֵן	جهز، رتب، أعد
הִכָּלֵם	خجل
הַכְלֵם	أهان
הַכְעֵס	أفاظ ـ أثار
הַכֵּר (נָכֹר)	ميز ـ اعتقد
הֲלֹא	أليس
הָלְאָה	بعيدا
הַלְוֵה	رافق ـ صاحب
הֲלֹם	إلى هنا
הִלָּחֵם עִם	التحم مع
הָלַךְ	ذهب ـ مشى

הַלֵּל مدح ـ عظم
הֵם هم
המד (מדד قاس
הָמֹה همس، ناح،تذمر
המט اهتز ـ تحرك
הַמֵּם (מסם أرعب
הַמְצֵא أوجد
הָמֵת أمات
הֵן هن
הֵן مع ذلك سواء كان
הִנֵּה هنا ـ هاهو
הֵנָּה إلى هنا
הִנָּחֵם ارتاح ـ تاسف
הִנָּשֵׂא حمل ـ رفع
הִנָּתֵן أعطي
הַס سكوت ـ هس
הסב (סָבַב أحاط
הָסֵר (סוּר) تحرك، ترك جانبا
הִסְתַּתֵּר(סתר) استتر

הַעֲזֵב ابعد
הֵעָשׂוֹת عمل
הִצְטַדֵּק اعتذر ـ تبرأ
הַצֵּל أنقذ ـ حرر
הָקֵל خفف ـ حقر
הַר (הרים جبل ـ جبال
הַרְאֵה أرى
הֵרָאוֹת رؤية
הַרְבֵּה أكثر
הָרֵם رفع ـ عظم
הִשְׂתַּכֵּר اكتسب ـ ربح
הַשְׁאֵל أقرض
הָשֵׁב أرجع ـ أجاب
הַשְׁבֵּעַ أقسم
הַשְׁכֵּם بكر
הַשְׁלֵךְ رمى ـ سكب
הַשְׁמֵעַ أسمع أعلن أذاع
הַשְׁקֵה أسقى
הִשְׁתּוֹמֵם دهش ـ تعجب

השתחוה מן (שָׁחה)	سجد
השתחוות	سجود
התאונן	اشتكى ـ حزن
התאוננות	شكوى
התהלל	مدح ـ عظم
התודה	أقر ـ اعترف
התודות	اقرار ـ اعتراف
התוכח	جادل ـ هاج
התחנן	توسل ـ تضرع
התנחם	ندم ـ تاب
התנכר	تنكر ـ تظاهر
התנפל	سجد ـ هجم على أغار ـ حمل على
התעצב	حزن ـ أنغم
התערב	اختلط ـ امتزج
התעשר	اغتنى ـ أثرى
התפאר	تباهى ـ اعتز
התפלל	ابتهل ـ صلى
התקדש	تقدس ـ تطهر ـ تزوج
התקומם	قاوم ـ تمرد
התראה	أرى ـ أظهر نفسه قاتل ـ حارب
התרומם	تعالى ـ تكبر
התרושש	افتقر ـ احتاج أتلف

ו

וְ ـ וּ ـ	واو العطف
וְגוֹמֵר	والباقي
וַדָּאִי	محقق ـ متأكد
בְּוַדָּאִי	بالتأكيد ـ يقينا
וִדּוּי	اعتراف ـ إقرار
וָו	خطاف ـ واو
וָזִיר	وزير ـ
וַי	ويل ـ هم ـ واأسفاه
וִילוֹן	حجاب ـ ستر
וִכּוּחַ	مجادلة ـ مناظرة
וֶסֶת	طمث ـ حيض

וַעַד عين ـ وظف

הִתְוַעֵד اجتمع ـ احتشد

וְעָדָה لجنة ـ مجلس

וְעִידָה مؤتمر ـ مداولة

וֶרֶד وردة

וְרֻדִּי وردي ـ كالورد .

וָרִיד عرق ـ وريد

וֶשֶׁט حنجرة ـ حلقوم

וִתּוּר طاعـــة ـ إجابة

וָתִיק قوي ـ شجاع ـ تقي

וָתִיקוּת قوة ـ شجاعة ـ تقوي

ז

זְאֵב ذئب

זֹאת הַזֹּאת هـــذه

זֶה ـ הַזֶּה هـــذا

זָכָה تطهر ـ تبرأ ـ ربح

זָכַר تذكر ـ فطن إلى

זְמַן زمن ـ وقت

זַמִּיר بلبل ـ غناء

הִזְדַמֵּן تلاقى ـ التقى

זִמֵּר غنى ـ عزف ـ رتل

זְמָרַגְד زمردة ـ

זִמְרָה أغنية

זָנָב ذنب ـ ذيل

זַעֲזוּעַ زعزعة ـ صدمة

זָעַף نازع ـ غضب

זָעַק زعق ـ صرخ ـ نادى

זָקֵן عجوز ـ قديم

זָקָן ذقن ـ لحية

זֹקֶן شيخوخة ـ شيب

זָקַף رفع ـ أقام

זָקַר دفق

זְרוֹעַ ذراع ـ ساعد

בִּזְרוֹעַ قسرا ـ قهرا

זֵרוּעַ زرع ـ بذرة

זַרְזִיף فيضان ـ سيل

זַרְזִיר زرزور ـ خصم

זָרַח أشرق ـ أزهر / أنبت ـ نبت

זָרַח — ضوء ـ نور

זְרִיחָה — بزوغ ـ شروق / اشعاع ـ شرق

זָרַק — رمى - رش - صب

הִזָּרֵק — ارتمى

זָרר — بذر ـ شتت

ח

חָבֵר — صديق ـ عالم / رفيق ـ علاقة

חָבִית (חָבִיוֹת) — براميل

חַג — عيد ـ عطلة

חָגַג — احتفل

חַד — حاد ـ حاذق

חָדַל — منع ـ ترك

חֶדֶר (חֲדָרִים) — حجرات

חָדָשׁ — جديد ـ حديث

חֹדֶשׁ (חֳדָשִׁים) — شهور

חוֹב — دين ـ قرض

חוֹבָה — واجب ـ فرض

חוּט (ـים) — خيط

חוֹלֶה — مريض

חוּץ — شارع ـ خارج

חָזָק — قوى ـ شديد

חָטָא — أخطأ

חֵטְא — خطيئة

חַי — حى

חָיָה — عاش

חַיּוּת — حياة

חַיָּה (ـוֹת) — حيوان

חַיִּים — حياة ـ عمر

חִכָּה — انتظر

חָכָם — حكيم ـ عاقل

חָכְמָה — حكمة

חָלָב — لبن ـ حليب

חָלָה — مرض

חֲלוֹת — مرض

חַלּוֹן — نافـذة

חֵלֶק	جزء - سهم - نصيب
חָם	حمو
חַם	حار ـ دافىء
חֶמְאָה	زبد
חמוֹר	حمار
חָמֵם	أدفأ
חָמֵשׁ	خمس
חמִשָּׁה	خمسة
חמִשָּׁה עָשָׂר	خمسة عشر
חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה	خمس عشرة
חמִישִׁי	خامس
חמִשִּׁית	خامسة
חמִשִּׁים	خمسون
חָנָה	سكن ـ استقر
חָנוּת	حانوت
חָנַן	رحم ـ أعطى
חֶסֶד	شفقة ـ رحمة
חָסֵר	ناقص ـ فائب
חָפֵץ	رغبة ـ أراد
חֲצִי ـ חֲצִי	نصف
חָרְבָּה	خراب
חֵרוּת	حرية ـ استقلال
חָרוּץ	مجتهد ـ نشيط
חֹרֶף	شتاء
חָשַׁב	فكر ـ حسب
חִשֵּׁב	عد ـ تأمل
חֹשֶׁךְ	ظلام
חָתוּל	قط

ט

טָאטֵא	كنس
טָבוּל	عمامـة
טְבִילָה	غطس ـ تغطيس
טַבּוּר	علو ـ سرة البطن
טָבַח	طبخ ـ ذبح
טַבָּח	طباخ ـ جلاد
טְבִיעָה	طبعة ـ إغراق
טֶבַע	طبيعة ـ فطرة

טִבְעִי	طبيعي
טַבַּעַת	جرس ـ خاتم
טִגֵּן	قلا ـ شوى
טָהוֹר	طاهر ـ نظيف
טָהֵר	طهر ـ نظف
טוֹב	طاب ـ صلح
הֵיטֵב	أحسن ـ أصلح
טוֹב	جيد ـ حسن
טוֹב	خير ـ فائدة ـ طيبة
טוֹב עַיִן	كريم ـ سخي
טוֹבָה	خير ـ نجاح
טוּחָה	كلية
טוֹחֵן	طحان
טוֹחֲנוֹת	أضراس ـ طواحين
טוּל	أخذ ـ تناول
הֵטֵל	بال
טַוָּס	طاووس
טוֹעֵן	محام
טוֹפֶס	شكل ـ نسخة
טוּר	حائط ـ جبل
טְחוֹל	طحال
טְחוֹן	رحى ـ طاحونة
טְחוֹרִים	مرض البواسير
טָחַן	طحن ـ سحق
טֵיֵב	أصلح ـ حسن ـ سعد
טְיוּטָה	مسودة
טִיחַ	ملاط ـ جص
טַיָּל	جائل ـ سائر
טִינָה	ضغينة ـ حقد
טִיסָה	طيران ـ ارتفاع
טִירָה	حصن ـ قلعة ـ معسكر
טִירוֹן	مبتدىء
טִכֵּס	رتب ـ نظم
טִכֵּס עֵצָה	استشار
טַל	ندى ـ طل
טָלָא	رقع ـ رمم
טַלוּא	مبرقش
טִלְטֵל	نقل ـ أزال ـ رمى

טַלְיָא شاب ـ صبي
טַלַל ندى ـ بلل
טָמֵא دنس ـ نجس
טֻמְאָה قذارة ـ دنس
טָמוּן مستور ـ كمين
טִמְיוֹן ذخيرة
טְמִינָה مخبأ
טָמִיר مطمور ـ مكنون
טְמִירָה مداراة ـ مداهنة
טְעִימָה طعم ـ تجربة
טְעִינָה طعنة
טָעַם ذاق ـ طعم
הִטְעִים أطعم ـ علل
טָעַן طعن ـ دافع ـ احتج
טַעֲנָה حجة ـ اعتذار
טֶפַח كف اليد
טִפְטוּף تقطير
טִפְטֵף قطر ـ نقط
טַפִּיל طفيلي
טְפִילָה إعانة

טָקַם داقم
טָרַד طرد ـ أجلى
טָרִי فاوض
טָרְיָא مفاوضة ـ مباحثة
טָרִי طري ـ رطب
טֶרֶם قبل ـ سابقا
טָרַם طرز ـ وشى
טַרְפֵּשׂ الحجاب ـ الحاجز

י

יָאַב اشتاق ـ أراد
יֵאוּשׁ يأس ـ قنوط
יָאַל تبلد ـ حمق
יִבֵּב ناح ـ ولول
יְבָבָה نحيب ـ نواح
יְבוּל فاكهة ـ ثمر
יַבְחוּשׁ بعوضة
יָבָל مجرى ـ مسلك
יָבָם أخو الزوج
יְבָמָה امرأة الأخ

יָבֵשׁ	جف ـ يبس
יַבָּשָׁה	البر ـ قارة
יָגַע	تعب ـ كد
יָד	يد
יָדַע	علم ـ عرف
יְהוּדָה	يهودا
יוֹם	يوم
יוֹמַיִם	يومان
יוֹם הֻלֶּדֶת	يوم ميلاد
יוֹסֵף	يوسف
יוֹתֵר	أكثر
יַחַד יַחְדָּיו	معا
יָחִיד	مفرد
יְיָ	الله
יַיִן	خمر
יָכֹל	يستطيع
יֶלֶד	طفل
יַלְדָּה	طفلة
יַלְקוּט	حقيبة

יָם	بحر
יַמִּי	بحري
יַמִּיָּה	بحرية
יָמִין	يمين
יָנַק	مص ـ رضع
יָסַד	أسس ـ أنشأ
יְסוֹד	أساس ـ أصل
יַסְמִין	زهر الياسمين
יָסַף	أضاف ـ زاد
יִעוּד	تعيين ـ وعد
יָעֵל	ظبي ـ وعل
יַעַן	بسبب ـ لأن
יַעֲנָה	نعام
יָעָף	طيران
יָעַץ	نصح ـ أشار على
יַעֲקֹב	يعقوب
יַעַר	غابة ـ حرش
יָפֶה	حسن ـ مليح
יָפָה	جمل ـ زين

יָפֶה	جميل ـ ظريف
בְּעַיִן יָפָה	عن طيب خاطر
יָצָא	خرج ـ انصرف
הוֹצִיא	أخرج
יָצִיא	سليل
יְצִיאָה	خروج ـ جلاء
יְצִירָה	تكوين ـ تأليف
יִצְחָק	اسحاق
יָצַק	صب ـ سكب
יָקַד	أحرق ـ ألتهب
יְקִיצָה	يقظة
יִקֵּר	احترم ـ اكرم
יָקָר	ثمين ـ عزيز ـ نادر
יָרֵא	خاف ـ ارتعد
יָרַד	نزل ـ انحدر
יָרָה	أطلق
יְרוּשָׁה	ميراث ـ إرث
יָרֵחַ	قمر
יָרִיב	خصم ـ مقاوم

יְרִידָה	نزول ـ انحطاط
יְרִיָּה	طلقة البارود
יָרֵךְ	ورك ـ فخذ
יָרֹק	أخضر
יָרַשׁ	ورث
יֵשׁ	يوجد
יָשַׁב	جلس ـ سكن
יִשּׁוּב	تقرير ـ استعمار
יְשׁוּעָה	مساعدة ـ خلاص
יָשָׁן	قديم ـ عتيق
יָשֵׁן	نام ـ رقد
יָשָׁר	عادل ـ مستقيم
יִשְׂרָאֵל	إسرائيل
יִשְׂרְאֵלִי	إسرائيلي ـ يهودى
יָתוֹם	يتيم
יַתֵּם	يتم
יִתְרוֹן	فائدة ـ مكسب

כ

כְּ ، כַּ ، כָּ	كاف التشبيه ـ مثل

כָּאַב	تألم ـ توجع
כָּאן	هنا
לְכָאן	إلى هنا
כָּאֵלֶּה	كهؤلاء
כַּאֲשֶׁר	حينما
כָּבֵד	ثقيل
כֹּבֶד	ثقل
כָּבֵד	شرف ـ مجد
כָּבֵד	كبد
כְּבָר	سابقاً ـ قبل الآن
כֶּבֶשׂ	غنم ـ ضأن
כַּד (ים)	أبريق
כַּדּוּר	كرة ـ طوق
כַּדּוּר הָאָרֶץ	الكرة الأرضية
כֹּה	هكذا ـ كذلك
כֹּה וָכֹה	هنا وهناك
כֹּהֵן	كاهن ـ قس
כּוֹבֵס	غاسل ـ غسال
כּוֹבַע	قبعة ـ كاب
כּוֹכָב	كوكب ـ نجم
כּוּל	كال ـ قاس
כּוֹס	كأس ـ قدح
כּוֹפֵר	كافر ـ ملحد
כּוּר	كور ـ أتون
כּוֹשָׁרוֹת	نجاح ـ سعادة
כּוֹתֵב	كاتب . محرر
כָּזֹאת	لهذه
כָּזֶה	لهذا
כָּזָב	كذبه ـ أفك
כַּזְּבָן	كذاب . منافق
כֹּחַ	قوة ـ جيش
כִּי	لأجل ـ لأن
כִּי אִם	لكن . عدا
כִּי עַתָּה	حينئذ ـ على ذلك
כִּידוֹר	حصار . محاصرة
כָּךְ	هكذا . لهذا السبب
אַחַר כָּךְ	بعد ذلك
כָּכָה	هكذا . كذلك
כָּל	كل

כָּל עוֹד	فى أثناء ذلك
כָּלָא	ضبط . منع
כֶּלֶב	كلب
כַּלְדִּי	كلدانى ـ منجم
כָּלָה	تم . انتهى
כִּלָּה	أكمل . أنهى
כָּלָה	تماما . جميعاً
כַּלָּה	عروس
כְּלִי	وعاء . أداة
כְּלֵי זַיִן	سلاح
כְּלִיל	تاج . أكليل
כִּלְכֵּל	أنفق . أمد
הַכְלֵם	عير . أهان
כְּלִמָּה	عار . خجل
כַּמָּה	كم
כְּמוֹ	مثل . شبه
כִּמִיָּה	علم الكيمياء
כְּמָרִיָּה	دير
כֵּן	نعم ـ بلى ـ هكذا
עַל כֵּן	على ذلك
כָּנוּן	كانون . موقد
כִּנּוּס	جمعية ، اجتماع
כִּנּוֹר	كمنجة . عود
כָּנַס	جمع ـ احتشد
כְּנֶסֶת	برلمان
כַּנַע	خضع ـ أذعن
כָּנָף	جناح طرف
כִּסֵּא	كرسى ـ عرش
כִּסָּה	غطى ـ ستر
כְּסוּת	غطاء ـ رداء
כְּסִיל	غبي ـ احمق
כֶּסֶף	فضة . نقود
כֶּסֶת	وسادة ـ مسند
כָּעוּר	قبيح المنظر
כַּעַס	سخط ـ غضب
כַּף	كف ـ ملعقة
כְּפוֹר	صقيع
כִּפּוּר	غفران ـ تطهير
כֶּפֶל	ضعف ـ كفل
כָּרַז	أعلن ـ أذاع

כַּרְפַּס كرفس ـ بقدونس

כָּרַת قطع ـ أباد

כַּרְתִּי كرات

כִּשּׁוּף سحر ـ شعوذة

כַּת مذهب ـ حزب

כָּתַב كتب ـ حرر

כְּתִיבָה كتابه ـ خط

כֶּתֶם أصفر

ל

לְ ـ לַ ـ לִ إلى ـ فى ـ لأجل

לֹא لا . ليس

לֹא עוֹד لا أكثر

לְאַט رويدا . بتأن

לֵב (לִבּוֹת) قلب

לֵבָב (לְבָבוֹת) قلب

לְבַד فقط . منفرد

מִלְּבַד عدا . سوى

לְבִיאָה لبؤة

לִבְלֵב أزهر

לִבֵּן بيض نظف

לָבָן أبيض

לְבָנָה قمر

לְבָנוֹן لبنان

לָבַשׁ لبس

הִלְבִּישׁ ألبس

לָהַב اشتعل . احترق

לֶהָבָה لهيب

לוּ لو . إن . إذا

לָוָה استعار ـ اقترض

לוּחַ (וֹת) لوح

לוּל قفص الدجاج

לוּלֵא لولا ـ لولم ـ مالم

לוּעַ ابتلع . تلجلج

לוֹעַ بلعوم . مرىء

לְחִי خد . وجنة

לָחַם أكل . تغذى

הִלָּחֵם حارب . قاتل

לֶחֶם خبز . طعام

לְיַד بواسطة . قريب

לַיִל (לֵילוֹת) ليل

לָכֵן لذلك
לֶכֶת ذهاب . مشى
לָמַד درس . تعلم
לִמֵּד علم
לָמָּה لماذا
לִמּוּד درس ـ مطالعة
לְמִי لمن
לְמַעַן لأجل
לְעֻמַּת ضد . تجاه
לְפִי بالأضافة إلى
לִפְנֵי أمام . قبل
לְפָנִים سابقاً
לָקַח أخذ
לֶקַח درس . علم
לִקְרַאת لمقابلة . نحو
לָשׁוֹן (וֹת) لسان . لغة

מ

מִ ـ מֵ من . منذ
מְאֹד جدا ـ قوة
מֵאָה (וֹת) مائة
מְאוּמָה شيء ما
מֵאָז منذ ذلك الوقت
מָאֵן رفض . أبى
מָאתַיִם مائتان
מִבְחָן امتحان
מִבְצָר حصن . قلعة
מְבַקֵּר ناقد . رقيب
מִבְרָאָה مصحة
מִגְבַּעַת قبعة
מַגֶּבֶת منشفة الوجه
מִגְהֵץ مكواة
מַגּוֹב جرافة
מְגוּפָה صمام . سدادة
מַגְזֵרָה بلطه . فأس
מַגִּיד خطيب واعظ
מַגִּיהַ مصحح . مصلح
מַגָּל منجل
מְגִלָּה درج . اسطوانى
מָגֵן ترس . صيانة
מַגָּן مجانا

מַגֵּפָה طاعون . هزيمة
מְגֵרָה منشار . درج
מֶדֶד قاس . مد
מַדּוּעַ لماذا
מַדְחֹם ميزان الحرارة
מִדֵּי كلما . عندما
מְדִינָה دولة . حكومة . أقليم
מַדְפִּיס طبّاع
מְדַקְדֵּק نحوى . صرفى
מַדְרֵגָה درجة. سلم . شرفة
מִדְרָכָה رصيف . ممشى
מָה ، מַה ما . ماذا
דָּבָר מָה شيء ما
מְהַגֵּר مهاجر . راحل
מְהַנְדֵּס مهندس
מַהְפֵּכָה ثورة . انقلاب
מַהֵר أسرع . بسرعة
מוֹדָע صديق . خل
מוֹדָעָה إعلان . نشره
מוּחָשׁ حساس . ملموس

מוֹט تمايل . اهتز
מוֹכֵר بائع
מוּל تجاه . مقابل
מוֹלֶדֶת ميلاد . وطن
מוּמְחֶה خبير
מוֹעֵד أجل .عيد . اجتماع
בֵּית מוֹעֵד مقبرة
מוֹעָצָה مؤتمر . مفاوضة
מוֹצָא خروج.معبر.نتيجة
מוֹצִיא לָאוֹר طابع وناشر
מוֹרָג نورج
מוֹרֶה معلم . مدرس
מוֹרָה معلمة
מוּרְסָה خراج . دمل
מוֹרָשׁ حيازة . ملك
מוֹשָׁבָה مستعمرة
מוּת مات
מָוֶת موت ــ وفاة
מֶזֶג הָאֲוִיר طقس
מָזַג مزج . خلط

מִזְוָדָה حقيبة . (خرج)
מָזוֹן قوت ، تغذية
מְזֻיָּף مزور ، مزيف
מַזְלֵג شوكة
מְזַמֵּר مغن ، منشد
מִזְרָח شرق ، مشرق
מִזְרָחִי شرقي
מְחַבֵּר مؤلف ، منشيء
מַחְבֶּרֶת كراسة .
מַחֲגֹרֶת حزام . منطقة
מְחֻדָּשׁ متجدد . مجدد
מָחָה مسح . محا
מָחוֹג عقرب ساعة
מָחוֹל رقص . مرقص
מָחוּשׁ شعور . إحساس
מַחֲזֶה رؤية . خيال / رواية تمثيلية
מַחַט إبرة
מְחִיר ثمن . سعر / أجرة . قيمة

מַחְלָקָה رتبة . قسم / إدارة . مصلحة
מַחֲנֶה معسكر . فرقة
מַחְסוֹם عنان . كمامة
מַחְסָן مخزن . مستودع
מַחְפֹּרֶת لغم
מַחַץ جرح . رضة
מַחְצָב معدن
מֶחֱצָה نصف
מָחָר غداً . الغد
מִטְבָּח مطبخ
מִטְבָּחַיִם مجزر سلخانة
מִטָּה سرير . فراش
מַטֶּה عصا . قبيلة
מִטְעָן شحنة . شحن
מָטָר مطر . غيث
הִמְטִיר أمطر
מֶטְרוֹפּוֹלִין عاصمة
מִי من
מְיֻחָד خاص . خصوصي

מִיל ميل
מִילָה ختان
מִילַת حرير
מַיִם ماء . ينبوع
מֵי נֹחַ طوفان
מֵימָן غاز الهيدروجين
מִין نوع . جنس
מֵינֶקֶת مرضعة . مربية
מִיץ عصير . عصارة
מִישׁוֹר انصاف . عدل
מִיתָה موت . وفاة
מַכּוֹשִׁית بيانو
מְכִירָה بيع
מַכֹּלֶת طعام . قوت
מִכְמוֹר شبكه . شرك
מִכְמָן خزينة . كنز
מִכְנָסַיִם سروال . بنطلون
מֶכֶס مكس ـ ضريبة
בֵּית הַמֶּכֶס جمرك
מָכַר باع ، سلم

מֶכֶר بضاعة ـ بيع
מַכְשִׁיר عدة ، آلة
מִכְתָּב رسالة ، خطاب
מָלֵא ملأ ، امتلأ
מִלֵּא تمم ، أكمل
מָלֵא مملوء
מַלְאָךְ ملاك ، مَلَك
מְלָאכָה شغل ، عمل
מִלְּבַד ماعدا
מַלְבֵּן مستطيل
מִלָּה (ים) كلمة ، لفظة
מָלוּחַ مالح ، مملح
מְלוּחִית سلطه
מְלוּכָה مملكة
מָלוֹן فندق ، منزل
מִלּוֹן معجم ، قاموس
מֶלַח ملح
מַלָּח بحرى ، نوتى
מְלֵחָה ملاحة ، مملحة
מִלְחָמָה حرب ، قتال

מֶלֶט ملاط
מָלַט نجا ، هرب
מֵלִיץ مترجم-محام-رسول
מֶלֶךְ ملك ، حاكم
מַלְכָּה ملـــكة
מַלְכוּת مملـكة ، ملك
מְלַמֵּד معلم ـ مدرس
מְלָפְפוֹן خيار ، (فقوس)
מֶלְצַר خادم ، سفرجي
מַלְשִׁינוּת وشاية
מֻמְחֶה محين ، مدهن
מֶמְשָׁלָה حكومة ، سلطة
מַמְתַּקִּים حلوى
מָן نصيب ، حصة
מִן من
מִנְהָג عادة ـ سلوك
מַנְהִיג قائد ، زعيم
מָנוֹחַ راحة ، سكون
מְנוֹרָה مصباح ، منارة
מִנְחָה هدية

מְנָיָה سهم
מְנִיפָה مروحة
מַס ضريبة ، خراج
מִסְבָּנָה مصبنة
מִסְגָּד مسجد ، جامع
מִסְגֶּרֶת حصن ـ قلعة ـ أطار
מַסָּח بالنوبة ، بالدور
מִסְחָר تجارة
מַסֶּכֶת نسيج
מַסְמֵר مسمار
מְסַנֶּנֶת مصفاة ، منخل
מָסַס ذاب ، ذوب
מִסְעָד معونة ، مسند
מִסְעָדָה مطعم
מַסְפֵּג نشافة الحبر
מִסְפָּר عدد ، رقم
מִסְפָּרָה حانوت الحلاق
מִסְפָּרַיִם مقص
מַסְפֶּרֶת كماشة
מָסַר أخبر ، أبلغ

מַסְרֵק	مشط
מַעְבָּדָה	معمل كيماوى
מַעֲבָר	ممر ، مرور
מְעֻבֶּרֶת	حبلى ، كبيسه
מַעְגִּילָה	اسطوانة
מֵעָה	أمعاء ، أحشاء
מָעַט	صغر ، قلّ
מְעַט	قليل ، يسير
מְעִיל	معطف
מַעַן	عنوان
מַעֲנֶה	رد ، جواب
מַעֲצֶרֶת	معصرة ، مكبس
מְעֻקָּב	مكعب
מַעֲרָב	مغرب ، غرب
מְעָרָה	مغارة ، كهف
מַעֲרֶכֶת	سطر ـ إدارة التحرير
מַעֲשֶׂה	شغل ، عمل
מַפָּה	خريطة ، منشفة
מִפְלָגָה	حزب ، جماعة
מִפְלָט	فرار ، نجاة
מִפְּנֵי	لأجل ، لأن
מִפְסֶלֶת	منحت ، أزميل
מָצָא	وجد ، نال
מַצָּבָה	حامية ، حرس
מָצָה	مص ، امتص
מִצְוָה	أمر ، وصية
מַצְלִיחַ	ناجح ، موفق
מִצְרַיִם	مصر
מָקוֹם	مكان ، موضع
מָקוֹר	منبع ـ مصدر
מַקֵּל	عصا
מִקְלָט	ملجأ ، مأوى
מִקְלָעָה	مدفع
מְרֻבָּע	مربع ـ رباعى
מְרַגֵּל	جاسوس
מֶרֶד	تمرد
מָרְדְּכַי	مردخاى
מֶרְחָץ	حمام ، مغسل
מְרִיבָה	جدال ، معارضة
מֶרְכָּז	مركز

מַרְכֹּלֶת سوق
מַרְמֵר مرر ، تذمر
מַרְפֵּא علاج ، شفاء
מַרְצֵעַ مخرز
בֵּית מִרְקַחַת صيدلية
מְרֵרָה مرارة ، صفراء
מְרֻשָּׁל مهمل ، مقصر
מְרֻשָּׁם مسودة
מַשָּׂא حمل ، شحنة
מַשְׁאֵבָה مضخة
מִשְׁאָלָה طلب ، رغبة
מַשְׁגִּיחַ ناظر
מַשּׂוֹר منشار
מַשְׁחֶזֶת مسن ، مشحذ
מִשְׁטָר إمارة ، سلطة
מֶשִׁי حرير
מָשַׁךְ جر ، سحب
מַשְׂכִּיל عاقل ، ناجح
מַשְׂכֹּרֶת أجرة ، ماهية
מָשָׁל مثل ـ حكمة ـ تشبيه

מִשְׁלַחַת رسالة ، بعثة
מְשֻׁלָּשׁ مثلث الزوايا
מִשְׁמָר حامية ، حرس
מִשְׁפָּחָה عائلة ، أسرة
מִשְׁפָּט قضاء ، حكم
מִשְׁקָל وزن ، عيار
מִשְׁקָפַיִם نظارات
מִשְׁקֶפֶת مرصد
מִשְׂרָד مكتب
מֵת ميت
מָתוֹק حلو ـ عذب
מָתַי متى
מַתָּנָה هبة ، هدية
מֶתֶק حلى ، سكر
מְתַקֵּן مصلح ، مجدد
מְתַרְגֵּם مترجم

נ

נָא من فضلك
נָא نيء ، فج

נֶאֱמָן	أمين ، صادق
הִנָּבֵא	تنبأ ، أنبأ
נְבוּאָה	نبوة
נָבוֹךְ	مضطرب
נָבוֹן	فهيم ، ذكى
נָבַח	نبح ، عوى
נִבְחָר	مختار ، منتخب
נָבִיא	نبى
נֶגֶד	تجاه - ضد - أمام
נָגִיד	أمير ، زعيم
נָגַע	لمس ، بلغ
נָגַשׁ	دنا - قدم - اقترب
נָהַג	قاد ، أرشد
נוֹחַ	راحة ، سكون
נוֹטֵר	حارس ، خفير
נִים	نام ، أغفى
נוּם	هرب ، فر
נוֹצְרִי	مسيحى ، نصرانى
נוֹרָא	مخيف ، مرعب
נִחַם	عزى ، سلى
נְחֹשֶׁת	نحاس
נָטַע	غرس ، زرع
נְיָר	ورقة
נִכְבָּד	محترم ، جليل
נָכוֹן	مستعد ، مستقيم
נִכֵּר	ميز - تجاهل
נָמוּךְ	واطىء ، سافل
נָמָל	ميناء ، مرفأ
נְמָלָה	نملة
נָסֹג	تقهقر ، ارتد
נָסָה	رفع
נָסִיךְ	أمير
נָסַע	سافر ، ساح
נָעִים	سار ، بهيج
נַעַל	حذاء ، حدوة
נַעַר	غلام - فتى - صبى
נַפָּח	حداد
נֵפְט	نفط
נָפַל	سقط
נֶפֶשׁ	نفس ، روح

נִצַּח	انتصر ، غلب
נֶצַח	أزلي ، أبدي
נִצָּחוֹן	انتصار ، نجاح
נִצֵּל	نهب ، سلب
נְקֵבָה	أنثى ، مؤنث
נִקָּה	نظف ، أوضح
נָקֵל	سهولة ، راحة
נָשָׂא	رفع ، حمل
נִשְׁדּוּר	روح النوشادر
נָשִׂיא	رئيس ، زعيم
נְשִׁיקָה	قبله
נָשַׁק	قبل ، تسلح
נֶשֶׁק	سلاح
נֶשֶׁר	نسر
נִתַּח	قطع ، حلل
נָתַן	أعطى ، منح
נָתַק	مزق ، قطع

ס

סָב	عجوز ، جد
סָבָה	جدة
סָבַב	دار ، أحاط
סִבָּה	سبب ، علة
סָבִיב	دائرة ، حول
סִבֵּל	حمل
סַבָּל	حمال ـ رافع
סָגַד	سجد ، ركع
סֶגֶל	بنفسج
סָגָן	حاكم ، محافظ
סָגַר	قفل ـ أغلق
סִדֵּר	رتب ، نظم
סֵדֶר	نظام ، ترتيب
סַהַר	قمر
סוּג	رجع ، إلى الوراء
סוּגָה	سياج
סוֹד (ות)	سر
סוּחָה	سماد ، كناسة
סוֹחֵר	تاجر
סוּלָם	سلم درجة
סוּמָה	أعمى
סוּס	حصان ـ جواد

סוֹף	نهاية ، نتيجة
סוֹפֵר	محرر ـ مؤلف
סֶכֶל	جهل
סַכְסוּךְ	نزاع
סֻכָּר	سكر
סָלַח	سامح ، صفح
סְלִיחָה	صفح ، غفران
סַנְדָּל	نعل ، حذاء
סַנְדְּלָר	خراز ، اسكاف
סְעוּדָה	أكلة ، وليمة
סְעִיף	غصن ، فرع
סְעָרָה	عاصفة ، زوبعة
סַפָּה	أريكة ، تخت
סִפּוּן	ظهر المركب
סִפּוּר	قصة ، أسطورة
סְפִינָה	سفينة ، مركب
סֵפֶל	كأس ، فنجان
סַפְסָל	مقعد
סַפְסָר	سمسار . وسيط
סַפְסָרוּת	مضاربة . سمسرة
סִפֵּר	عد ـ حسب ـ حكى
סֵפֶר	كتاب . سفر
סַפָּר	حلاق
סִפְרוּת	آداب اللغة
סִפְרִיָּה	مكتبة ـ دار الكتب
סַפְרָן	كاتب ـ أمين مكتبة
סַרְבָּל	سروال
סַרְגֵּל	مسطرة
סֵרֵק	مشط ـ ندف
סְתָו	خريف
סִתֵּר	أخفى . خبأ
סֵתֶר	سر . حماية

ע

עָבַד	اشتغل . خدم
עִבֵּד	فلح الأرض . زرع
עֶבֶד	عبد . أجير
עַבְדוּת	عبودية . استعباد
עֲבוֹדָה	عمل . خدمة
עָבַר	مر . ذهب
עָבָר	ماض . سالف

עֲבָרָה	معبر ـ عوامه
עִבְרִי	عبرى ـ يهودى
עַגְבָנִיָּה	طماطم
עֻגָּה	كعكه . فطيرة
עֲגָלָה	عجلة . عربة
עֶגְלוֹן	سائق عربة
עַד	إلى . نحو
עוֹד	للآن . أيضا
עוֹלָם	عالم ـ أبديه ـ دنيا
עָוֹן	خطيئة . عقاب
עוּף	طار . فر
עוֹרֵר	أيقظ . حرك
עוֹר	جلد
עִוֵּר	أعمى . أعمش
עַז	قوى . عنيف
עֵז	ماعز
עָזַב	ترك . هجر
עִזֵּק	عزق . نبش
עָזַר	ساعد . عاون
עֵזֶר	مساعدة ـ اسعاف
עֵט	قلم
עִטְרָן	قطران
עַיִן	عين . نبع
עָיֵף	تعب . أعيا
עָיֵף	متعب
עִיר	مدينة . بلدة
עַיִר	جحش
עֵירוֹם	عريان . مكشوف
עַכָּבִישׁ	عنكبوت
עַכְבָּר	فأر . جرز
עִכּוּל	هضم ـ احتراق
עַכְשָׁו	الآن . حالا
עַל	على . فوق
עַל כֵּן	لهذا السبب
עַל מָה	لأى سبب
עַל אַף	رغما عن
עַל אֲשֶׁר	لأجل
עָלָה	صعد . ارتفع
עִלָּה	علة . سبب
עַם	شعب . قوم

עִם مع . عند
עָמַד وقف . قاوم
עֵמֶק عمق . واد
עָנָה أجاب ، رد
עָנִי فقير . متواضع
עִנְיָן شأن . مسألة
עָנָן سحابه
עָנָף فرع . غصن
עָנַשׁ عاقب . أدب
עַפְעַף أهداب الجفون
עָפָר تراب
עִפָּרוֹן قلم رصاص
עֵץ شجرة ـ خشب ـ عصا
עֵצָה نصيحة
עָצֵל كسول
עֶצֶם عظم
עַצְמָאוּת استقلال
עֵקֶב آخر . جائزة
עָקַר قطف . قلع
עַקְרָב عقرب

עֲקָרָה عاقر
עַקְשָׁן عنيد . متشبث
עֶרֶב مساء ، عشية
עֲרָב بلاد العرب
עֲרָבָה برية . صحراء
עֲרָבִית اللغة العربية
עָרוּם محتال ، خبيث
עָרַךְ رتب ـ أعد ـ حشد
עֵרֶךְ صف ، ترتيب
עֹרֶף عنق ، رقبة
עֲרָפֶל ضباب ، ظلام
עָשָׂה عمل ، صنع
עָשִׁיר غنى ، مثر
עֲשִׁירוּת ثروة ، مال
עָשָׁן دخن
עֶשֶׂר عشر
עֶשְׂרִים عشرون
עֶשְׁתּוֹנוֹת فكرة
עֵת وقت ، نصيب
עַתָּה الآن ، حالا

עִתּוֹן	صحيفة (جورنال)
עָתִיד	مستقبل
עַתִּיק	عتيق ، قديم

פ

פֵּאֵר	زخرف ـ زين
פִּגְיוֹן	خنجر
פְּגִישָׁה	اجتماع ـ جلسة
פָּדָה	فدى ـ فك
פֹּה	هنا
פֶּה	فم
פִּהֵק	تثاءب
פּוֹחֵז	خليع
פּוֹל	فول ـ لوبية
פַּח	شرك ـ مصيدة
פֶּחָם	فحم
פִּיל (וּת)	فيل
פִּילוֹסוֹף	فيلسوف
פִּילוֹסוֹפְיָה	فلسفة
פְּלֻגָּה	فرقة عسكرية
פָּלַט	نجا ـ أفلت
פִּלְפּוּל	فقه
פִּלְפֵּל	فلفل
פֶּן	لئلا
פִּנּוּי	جلاء
פָּנִים	وجه
לְפָנִים	قديما
פֶּסַח	عيد الفصح
פְּסִיעָה	خطوة
פֶּסֶל	تمثال
פְּסַנְתֵּר	بيانو ـ أرغن
פָּעוּל	سم المفعول
פֹּעַל	فعل
פַּעַם	مرة ـ وقت
פַּעֲמוֹן	جرس
פָּקַד	طلب ـ بحث عن
פִּקֵּד	استعرض
פִּקֵּחַ	بصير ـ حاذق
פָּקִיד	قائد
פַּר	ثور
פָּרָה	بقرة

פָּרַח	أزهر
פֶּרַח	زهرة
פְּרִי	فاكهة ـ ثمر
פַּרְפַּר	فراشة
פָּרַק	كسر ـ قطع
פָּרָשׁ	فارس
פָּתַח	فتح ـ بدأ
פֶּתַח	باب ـ منفذ

צ

צֹאן	ضأن
צֶאֱצָא	نسل
צָב	سلحفاة
צָבָא	حارب ـ احتشد
צָבָא	جيش ـ جند
צָבָה	حصار
צָבֹעַ	ضبع
צְבִי	وعل
צַבָּע	صباغ
צַדִּיק	صديق ـ صالح
צְדָקָה	حق ـ صواب
צָהֹב	أصفر
צָהֳרַיִם	ظهر
צִוָּה	أمر ـ رتب
צִוּוּי	أمـْر
צָם	صام
צוּרָה	صورة ـ شكل
צְחוֹק	ضحك ـ لعب
צִי	مركب ـ أسطول
צַיִד	صيد
צִיּוֹן	صهيون
צִיר	عقب الباب ـ رسول
צִיֵּר	صور ـ تصور
צַיָּר	مصور
צֵל	ظل ـ خيال
צַלַּחַת	طبق ـ طاس
צֶלֶם	صورة ـ صنم
צָמָא	عطش
צֶמַח	نبت
צֶמֶר	صوف
צְנוֹן	فجل

צָעִיר	صغير ــ متواضع
צָעַק	صرخ ــ صاح
צָפוֹן	شمال
צִפּוֹר	عصفور
צְפַרְדֵּעַ	ضفدعة
צָר	كرب ــ ضيق
צַר עַיִן	بخيل
צָרוּעַ	أبرص ــ مجذوم
צָרְפַת	فرنسا
צָרְפַתִית	اللغة الفرنسية

ק

קֵבָה	معدة
קִבֵּל	قبل ــ استلم
קָבַר	قبر
קַבַּרְנִיט	ربان السفينة
קָהָל	جمع ــ حشد
קוֹבַע	خوذة
קִוָּה	رجا ــ أمل ــ صبر
קוֹל	صوت ــ إشاعة
קָם	قام
קוּם	قيام
קוֹנֶה	مشتر
קָטָן	صغير
קַיִץ	صيف
קַל	خفيف ، سهل
קָלַל	خف ، سهل
קָנָה (קְנוֹת)	اشترى
קַסְרְקְטִין	قشلاق
קֶסֶת	محبرة
קְעָרָה	طبق
קָצִין	ضابط
קָצִיר	حصاد
קֶצֶף	غضب
קָצָר	قصير
קַר	بارد
קֹר	برد
קָרָא	قرأ ، نادى
קְרָב (וֹת)	معركة
קָרָה	حدث ، قابل
קָרוֹב	قريب

קֶרֶן	قرن ، بوق
קֶרַע	قطع
קָשֶׁה	صلب . صعب
קֶשֶׁר	مؤامرة

ר

רָאָה	رأى ـ نظر
*רְאוּת	رؤية ـ منظر
ראש	رأس ، رئيس
ראשון	أول
רַב	كثير العدد
רְבָבָה	ربوة
רָבָה	زاد ، نما
רְבִיעִי	رابع
רַבָּן	أستاذ ، مهذب
רֶגֶל	رجل ، قدم
רֶגַע	دقيقة ، لحظة
רָהַט	جرى ، ركض
רוֹאֶה	نبي . راء
רוּחַ(ות)	ريح . روح
רום	علو . سمو
רוֹמָה	كبرياء
רוֹפֵא	طبيب
רוּץ	جرى
רוֹצֵחַ	قاتل
רַוָּק	أعزب
רוֹקֵחַ	صيدلى
רָחָב	رحب . واسع
רְחוֹב	شارع
רָחוֹק	بعيد . قاص
רִחֵם	رحم
רַחֲמָן	رحوم . رؤوف
רָחַץ	غسل
רַחֲצָה	حمام . حوض
רִיב	تشاجر ، عراك
רֵיחַ	رائحة
רַכָּב	راكب . سائق
רַכֶּבֶת	قطار
רָם	عال . مرتفع
רַע	شرير . ردىء

רֵעַ صديق . صاحب
רָעֵב جاع
רָעֵב جوعان
רָעָב جوع
רָעַד ارتعد
רָעָה رعى
רֵעוּת صداقة . صحبة
רַעֲנָן أخضر . زاهر
רָפָא عالج . أبرأ
רַק فقط
רָשָׁע شرير . مجرم
רָתַח غلى

שׁ ، שׂ

שֶׁ الذى . التى
שָׁאַג زأر . زمجر
שְׁאוֹל الهاوية ـ جهنم
שָׁאַל سأل . استعار
שְׁאֵלָה سؤال ـ طلب
שָׁב عجوز
שָׁבָה سبى . أسر
שָׁבוּעַ أسبوع
שְׁבוּעָה يمين ـ قسم
שְׁבִיעִי سابع
שְׁבִיעִית سابعة
שִׁבֹּלֶת سنبلة
שֶׁבַע سبع
שִׁבְעָה سبعة
שִׁבְעִים سبعون
שָׁבַר كسر
שָׁבַת استراح ـ اضرب عن العمل
שַׁבָּת السبت
שֶׁבֶת جلوس . إقامة
שְׁגִיאָה خطأ . غلطة
שַׁגְרִיר سفير
שַׁד صدر ـ ثدى
שָׂדֶה حقل . مرج
שַׁדַּי القدير
שָׂהֵד شاهد
שָׂהֲדוּתָה شهادة

שַׁהֲדוֹן	هلال
שׁוּב	عاد . رجع
שׁוֹבֵב	أرجع . أعاد
שִׁוָּה	ساوى . سوى
שׁוֹטֵר	ضابط . شرطى
שׁוּלְחָנִי	صيرفى
שׁוּם	ثوم ـ تسعير
שׁוֹמֵר	حارس . خفير
שׂוֹנֵא	عدو . خصم
שׁוּעָל	ثعلب
שׁוֹעֵר	بواب
שׁוֹפֵט	قاضى
שׁוֹק	ساق . فخذ
שׁוּק	سوق . شارع
שׁוֹר	ثور
שׁוֹשַׁן	سوسن . وردة
שָׁזִיף	برقوق
שָׁחוּז	مشحوز
שָׁחוּף	مصاب بالسل
שְׂחוֹק	ضحك . رياضة
שָׁחוֹר	أسود . مظلم
שָׁחַז	شحذ . سن
שֶׁחִי	أبط
שְׂחִיָּה	سباحة . عوم
שִׂחֵק	لعب ـ مزح
שִׁחְרוּר	تحرير
שִׁחְרֵר	حرر
שָׁטוּחַ	مسطح
שָׁטִיח	سجادة
שָׂטָן	شيطان
שׂוֹחֵחַ	تكلم . تحادث
שִׂיחָה	محادثة
שִׁיחוֹר	النيل
שִׁיר	غرد . غنى
שִׁיר	غناء . شعر
שִׂים	وضع
שִׁכֵּב	نسى
שַׂכִּין	سكين
שָׂכִיר	أجير
שְׂכִירוּת	اجرة . راتب

שָׁכֵן	ساكن ـ جار
שֶׁל	لأجل ـ بسبب
שֶׁלֶג	ثلج
שָׁלוֹם	سلام ـ سلم ـ خير
שָׁלַח	أرسل
שֻׁלְחָן	مائدة
שָׁלַט	حكم ـ تسلط
שִׁלְטוֹן	سلطة ـ سلطان
שְׁלִישִׁי	ثالث
שָׁלַךְ	ارتمى
שִׁלֵּם	دفع ـ سلم
שָׁלֹשׁ	ثلاث
שְׁלֹשִׁים	ثلاثون
שַׁלְשֶׁלֶת	سلسلة
שָׁם	هناك ـ ثم
שֵׁם	اسم ـ صيت
שְׂמֹאל	شمال
שְׁמוֹנֶה	ثمان
שְׁמוֹנָה	ثمانية
שְׁמוֹנִים	ثمانون
שְׁמוּעָה	خبر ـ حديث
שָׂמַח	فرح ـ تهلل
שִׂמְחָה	سرور ـ جذل
שֵׁמִי	سامى
שָׁמַיִם	سماء
שְׁמִינִי	ثامن
שִׂמְלָה	ثوب ـ لباس
שֶׁמֶן	زيت ـ سمن
שַׁמֶּנֶת	قشدة
שָׁמַע	سمع
שָׁמַר	حرس ـ راقب
שֶׁמֶשׁ	شمس
שַׁמָּשׁ	خدم
שֵׁן	سن ـ صخرة
שָׂנֵא	كره
שָׁנָה	سنة
שֵׁנָה	نوم ـ رقاد
שֵׁנִי	ثان
שְׁנִיָּה	ثانية
שְׁנַיִם	اثنان

שְׁנֵים עָשָׂר	اثنا عشر
שָׁנִית	حمى
שַׁעְבֵּד	استعبد ـ رهن
שִׁעְבּוּד	عبودية ـ رهن
שָׁעָה (וֹת)	ساعة
שָׁעוֹן (ים)	ساعة الجيب
שִׁעוּר	درس
שָׁעָן	ساعاتى
שֵׂעָר	شعر
שַׁעַר	عنوان ـ باب
שַׁעֲשֵׁעַ	سلى ـ شرح
שָׂפָה	شفة ـ لغة
שִׁפְחָה	جارية
שָׁפַךְ	سكب ـ سفك
שָׁפָל	سافل ـ ذليل
שָׂפָם	شارب
שַׁפַּעַת	زكام
שָׁקַל	ثقل ـ وزن
שַׁקְרָן	كاذب دجال
שָׁר	مغن منشد
שַׂר	وزير ـ حاكم
שִׁרְטוֹן	كثيب ـ كومة رمل
שֹׁרֶשׁ	جذر ـ أصل
שַׁרְשַׁף	مقعد
שֵׁשׁ	ست
שִׁשָּׁה	ستة
שָׂשׂוֹן	فرح ـ سرور
שִׁשִּׁי	سادس
שִׁשִּׁים	ستون
שָׁתָה	شرب
שִׁתּוּק	شلل
שְׁתַּיִם	اثنتان
שָׁתִל	غرس
שָׁתַן	بول

ת

תַּאֲוָה	رغبة ـ اشتياق
תְּאוֹם	توأم
תְּאֵנָה	تينة ـ تين
תָּאַר	رسم
תַּאֲרִיךְ	تأريخ . زمن

תֵּבָה تابوت ـ منبر
תְּבוּנָה فهم ـ ذكاء ـ عقل
תֵּבֵל دنيا ـ كون
תְּבַל تابل ـ بهار
תֶּבֶן تبن . قش
תַּגְלִית اختراع ـ اكتشاف
תַּגְמוּל جائزة
תְּהוֹם وهدة ـ لجة
תְּהִלָּה مدح ـ ثناء
תַּהְפּוּכָה انقلاب ـ تعسف
תּוּגַרְמָה المملكة العثمانية
תּוֹדָה شكر
תּוֹךְ وسط ـ مركز
תִּוֵּךְ توسط بين
תּוֹכֵחָה عقاب ـ قصاص
תּוֹכֵן فلكي ـ منجم
תּוֹסֶפֶת علاوة ـ إضافة
תּוֹעֶלֶת فائدة ـ ربح
תּוּפִין فطير
תּוֹרָה توراة ـ شريعة

תּוּת توت
תַּזְכִּיר مذكرة
תִּזְמֹרֶת جوقة موسيقية
תַּחְבֹּשֶׁת رباط ـ مرهم
תְּחוּם تخم ـ حد
תַּחְכְּמוֹנִי ديوان الأدباء
תֵּחֵל بدأ
תַּחֲנָה محطة
תַּחֲנוּן صلاة
תַּחֲנוֹת معسكر
תַּחַת تحت ـ بدلا من
תִּיכוֹן متوسط
הַיָּם הַתִּיכוֹן البحر المتوسط
תֵּימָן الجنوب ـ اليمين
תִּירָס ذرة
תַּיִשׁ تيس
תָּכֹל أزرق ـ سماوي
תָּכְנִית برنامج ـ خطة
תָּלָה علق ـ شنق
תְּלוּלִית تل ـ أكمة

תְּלוּנָה	تذمر ـ شكوى
תְּלִיָּה	مشنقة
תַּלְיָן	جلاد ـ سياف
תַּלְמוּד	تلمود ـ مطالعة
תַּלְמִיד	تلميذ ـ طالب
תִּלְתָּן	برسيم
תָּם	كامل ـ تام ـ صحيح
תָּמַהּ	بهت . دهش
תְּמוּנָה	صورة ـ شكل
תָּמִיד	دائما ـ إلى الأبد
תָּמַךְ	أيد ـ عضد
תָּמַם	أكمل
תִּמְסָח	تمساح
תַּמְצִית	خلاصة
תָּמָר	تمر ـ بلح
תְּנוּאָה	عداوة
תְּנוּעָה	حركة
תַּנּוּר	فرن ـ تنور
תַּנִּין	ثعبان
תְּעוּפָה	طيران
תַּעֲמוּלָה	إذاعة
תַּעֲנִית	تقشف ـ صيام
תַּעַר	موس الحلاقة
תַּעֲרוּכָה	معرض
תֹּף	دف ـ طبل.
תַּפּוּחַ	تفاح
תַּפּוּחַ אֲדָמָה	قلقاس. بطاطة
תַּפּוּחַ זָהָב	برتقال
תְּפִלָּה	صلاة ـ تضرع
בֵּית תְּפִלָּה	كنيس
תָּפַר	خاط
תִּקְוָה	رجاء ـ حبل
תִּקֵּן	هذب ـ نظم
תַּקְצִיב	ميزانية
תַּרְבּוּת	تربية ـ تهذيب
תַּרְבִּית	ربا ـ فائدة
תַּרְגּוּם	ترجمة
תַּרְגִּיל	تمرين ـ تدريب
תִּרְגֵּם	ترجم ـ نقل
תָּרֶד	سبانخ

תַּרְוַד	مغرفة
תֻּרְמוֹס	ترمس
תַּרְמִיל	مذود الجندى
תַּרְנְגוֹל	ديك
תַּרְנְגוֹלֶת	دجاجة
תַּרְקִיָּה	فيروز
תַּרְשִׁישׁ	زبرجد
תְּשׁוּבָה	جواب ـ توبة
תְּשׂוּמָה	وديعة ـ تأمين
תְּשִׁיעִי	تاسع
תַּשְׁלוּמִים	تعويض
תְּשַׁע	تسع
תִּשְׁעָה	تسعة
תִּשְׁעִים	تسعون

فهرس

المراجع العربيـــة

(١) اللمع فى النحو العـــبرى — مروان بن جناح القرطبى

(٢) الأساس فى اللغة العبرية — ليون محرز

(٣) قاموس عبرى – عربى — ابراهيم الملخ

المراجع العـــبرية

(١) שִׂיחוֹן עִברית מוֹדרנִית ، דר ، דוד ילין

(٢) מוֹרֶה עברית הַשָּׁלֵם _ פילפּס ، היימן

(٣) מִלּוֹן עִבְרִי _ יְהוּדָה גּוּר

(٤) עֲלֵה . א . אשְׁמָן

(٥) לַנַּעַר א · אֵלִיָּהוּ צָרוֹם

(٦) סֵפֶר הַיְסוֹד . ציון מָהָרו

(٧) שִׂיחוֹת עִבְרִית וערבִית . כ . א . גבריאל

المراجع الافرنجية

1 — Modern Hebrew Grammar G. I. Wartski

2 — Modern Conversational Course G. David Yellin

3 — Hebrew Elements G. Philips & Hayman.

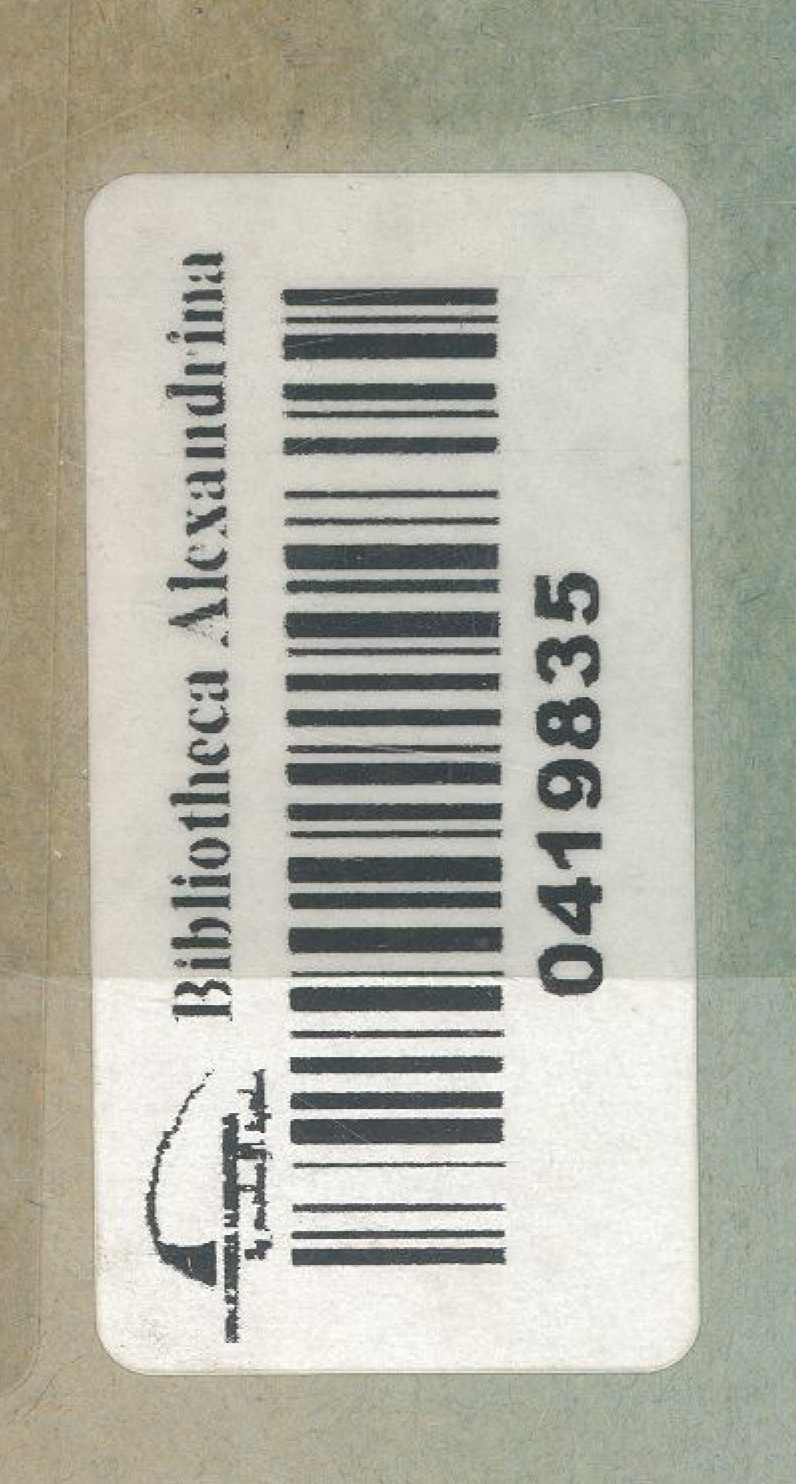
4 — Complete Instructor in Hebrew G. philips & Hayman

5 — Hebrew Language. by Nordheimer,

6 — Conversation in Hebrew by. Gabriel

تصويب

صحيفة	سطر	خطأ	صواب
٦	١٧	הלֶּדֶם	הַלֶּחֶם
٧	٦	אבוֹתֵנוּ	אבוֹתֵינוּ
١٠	٢	היּוֹשׁבם	היּוֹשׁבוֹת
١٣	١٦	הָרָעָה	הָרָעָה
١٥	٦	לָרוֹפֶה	לָרוֹפֵא
٢٣	٦	הוֹלְךְ	הוֹלֵךְ
٢٣	١٣	לַאֲבִידֶם	לַאֲבִיהֶם
٢٥	١٨	לָמָּה	לָמָּה
٢٦	٤	בְּבֵיתֵינוּ	בְּבֵיתֵנוּ
٢٦	١٠	אָנָשִׁים	אֲנָשִׁים
٢٧	٤	שלַחְתֶּם	שְׁלַחְתֶּם
٣٢	١٧	הַסְּפָרים	הַסְּפָרים
٣٦	٨	מַעִירֵינוּ	מֵעִירֵנוּ
٧١	٩	לְחַכּוֹת	לְחַכּוֹת
٧٨	٢	فعلَ	فُعِّلَ
٨٠	٨	וַיְגָוְשׁוּ	וַיְגָרְשׁוּ
٨٠	١٧	הַסֵּפֶא	הַסֵּפֶר
١٠٤	١٦	חַסֵּפֶד	הַסֵּפֶר
١٠٥	١٢	הִרְבֵּיתִי	הִרְבֵּיתִי
١٠٥	١٤	אִישָׁ	אִישׁ
١١٠	٣	מְסִבּוֹת	מְסִבּוֹת
١٧٤	٨	יָרֵהַ	יָרֵחַ
١٨٠	١١	מְחָדָּשׁ	מְחֻדָּשׁ
١٨٠	١٨	شعر	سعر
١٨١	١٩	דַמֻּכֶּם	הַמֻּכֶּם
١٨٣	٢٠	مركر	مركز
١٨٤	١٦	מְתַרֵגֵם	מְתֻרְגָּם
١٩٥	٢٠	שְׁדוֹק	שְׁחוֹק

الثمن ٦٠ ص